

Milosevic - Staat

EHRM

01 01 2003

26 sept 2002 EVR17

KORT GEVOEG TEGEN

TRISCAANT

9-11-2001

En hier belangrijke reden
waaron de rechtspraak
een VN-organ zou mogen
aanpakken.

Omdat het de eerste keer is dat
een VN-organ rechtstreeks recht-
praak heeft over landen en
hun rechtspraak.

Daar moet een commissie van
zijn, en wel een onafhankelijke
om rechtstreeks te kunnen handelen

Baan daar: uit 13 EVR17

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: Christopher Black <bar@idirect.com>; Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>;
<Emperors1000@aol.com>; Global Reflexion <office@globalreflexion.org>; Paul Davidson
<p.davidson@btinternet.com>
Sent: dinsdag 10 september 2002 16:01
Subject: Re: Milosevic

Chris,
Can you report us about your visit ?
Did you mention my plans to re-start Dutch legal proceedings, in order to build up the opportunity to appeal directly to the European Court of human rights as soon as all ICTY-proceedings are over and out ?
Have you informed M about the absolute non-communication between the Dutch section of the ICDSM and our Yugoslav lawyers ? As I understood, Nico V, is fed up with all of it. So what really threatens is that there will be no structure anymore here in the Netherlands to back up the trial as the "defense case" is about to start !

Nico S.

van holst en steijnen

From: Christopher Black <bar@idirect.com>
To: Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>; <Emperors1000@aol.com>; Global Reflexion <office@globalreflexion.org>; van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>; Paul Davidson <p.davidson@btinternet.com>
Sent: woensdag 4 september 2002 14:02
Subject: Milosevic

Friends,

After being banned from seeing President Milosevic since last October for reporting to the press his comments regarding the connection between the US - Bin Laden- and the KLA I have been granted permission to see him for one hour on Friday the 6th of September. This visit will be monitored. I am allowed in not as counsel but as a member of the ICDSM.

Chris

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: Christopher Black <bar@idirect.com>; Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>;
<Emperors1000@aol.com>; Global Reflexion <office@globalreflexion.org>; Paul Davidson
<p.davidson@btinternet.com>
Sent: dinsdag 10 september 2002 15:47
Subject: Re: Milosevic

Chris,
Can you report us about your visit ?
Did you mention my plans to re-start Dutch legal proceedings, in order to build-up the opportunity to appeal directly to the European Court of human rights as soon as all ICTY-proceedings are over and out ?
Have you informed M. about the absolute non-communication between the Dutch section of the ICDSM and our Yugoslav lawyers ? As I understood, Nico V. is fed up with all of it. So there is no structure anymore in the Netherlands to back up the trial as soon as the 'defense case' is planned to start !
Nico S.

van holst en steijnen

From: Christopher Black <bar@idirect.com>
To: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: vrijdag 23 augustus 2002 11:04
Subject: Re: Dutch lawyers-Rwandan tribunal- meteing

Dear Nico,

I am willing to help on the European Court process at least as much as my time allows.

I cannot understand the Yugoslav lawyers unless Jared is correct that they are working both sides. Or maybe they simply don,t want to share Milosevic with us as a matter of pure ego.

As for my fees. I don't think they are targeting just me.They are doing this to all the defence lawyers at the Rwanda tribunal because almost all of us want to use the trials to show how the Americans, British, Belgians along with their puppets in Uganda set up that war and are respnsible for millions of dead at their hands something they are desperate to hide.

I will return to Africa in a couple of weeks but I intend to stop over in Amsterdam a couple of days to try and see M (I am sure they will refuse the visit) and to meet with you and Nico. I will probably come on the 4th or 5th of September.

Chris

----- Original Message -----

From: van holst en steijnen

To: Christopher Black

Cc: office@globalreflexion.org

Sent: Friday, August 23, 2002 7:58 PM

Subject: Re: Dutch lawyers-Rwandan tribunal- meteing

Chris,

The problem with our two Yugoslav guys is that, though they have daily communication with M., they avoid all kinds of communication with us. Since the beginning of the trial Nico V and me are not able to get in touch with them. We have no idea what kind of strategy they have in mind. We have no idea whether they inform M. properly or not about political issues and tribunal issues. It is the same way around impossible for us to get an impression how far they communicate properly with the ICDSM-base in Belgrade. We wonder if that really would be the case.

Anyhow, it is impossible for us to send messages to M and vice versa through them, though this would be the most easy communication line.

So we are not able as well to contribute to his defense by transferring possibly important documents directly to him, for instance on the Racak issue, etc.

M. has to make himself this aware.

Concerning your fee, those tribunal-bastards there have their paymasters here in Holland I suppose.

As you may know, there is made a treaty between the UN and the Netherlands, excluding all kinds of seizing (I don't know the right English term) on tribunal properties in the Netherlands. But, as far as I can see, the ICTY, being a persona standi in iudicio, represented by the registrar, according to the same international agreement could nevertheless be brought before domestic courts. In order to contest their refusal to pay you properly and on due time.

It is argueable that you could start such litigations preferably in coutry that host the lcty, so into the Netherlands. Of course I can help you with that, free of course.

We could maybe generate publicity by linking their unwillingness to pay you properly with the role you have played in the Milosevic case by discrediting constantly the puppets. So we could argue that this is their revenge.

Maybe this kind of idea earns to be worked out.

Concerning the re-beginning of the domestic procedures for Milosevic.

You know that we have tried to make a short-cut in order to reach as soon as possible the stage of the European Court of human rigts.

The European Court has turned down this short-cut, stating the obligation that M. has to pass along all domestic Dutch instances, no matter the fact that the Dutch government and the Dutch court agree on their joint consideration that the tribunal' s legal sphere and the Dutch legal sphere are to be considered as completely separate and having no interfaces. This because of the very tiny chance that a higher Dutch legal instance could disagree with this idea.

Since M. has mandated me to bring his human rights violation before the European Court, I intend to to take steps to seek acces to the European Court again.

I hope you will join me again, on the background or or the foreground.

Nico S.

Fam. van Luttikhuisen
Koudebergweg 55
7351 TJ Hoenderloo

4 augustus 2002

Beste Alie en Henk,

Het geld dat jullie sturen maakt het mogelijk om meteen weer het proces voor Milosevic door te zetten. Ik ga daar zo snel mogelijk werk van maken ! Ook kan een deel daarvan worden ingezet voor het proces van de RTS-slchtoffers. 5 sept. a.s. beginnen de schermutselingen hierover voor de rechtbank.

Ik was zeer verrast dat jullie nog een boek van Honnecker voor mij in petto hadden. Ik lees het tussen de bedrijven door. Ik ben getroffen door zijn onverwoestbaar geloof in de overwinning van het socialisme. Het kapitalisme gaat nu wel erg woest en ontwrichtend te keer overal in de wereld ! We hopen maar dat het daardoor bezig is des te sneller zijn eigen graf te graven.

Hartelijke groeten,

8 Aug 2002

Europese Hof Miloevi

In de Z.P. van het Europese Hof wordt uiteengezet
dat als een rechter als vóór, wordt uitgesproken
op een of andere wijze blijft de schuld in de
verdrachte, dit een relevant is van art 6. EVRM

12-5-2002

Wat in feite is gebeurd in het arrest.
Dedovic is dat de Nederlandse rechter
(de legitimiteit van) Security Council Res.
"99" getoetst heeft.
Als de Ned. rechter dat mag betwisten, dan
mag het Europe Hof dat zeker!

In het K.G. vormes heeft de Ned. rechter in de
beoordeling in de raam of het ICTY rechtmatig is,
de "Kompetens kompetens", en heeft daarmee de
woning aan rekth.
Dat deed de Ned. rechter eindelijk ook al in de
Mullerliu-zoak.
Als de Ned. rechter dat mag, dan mag het
Europese Hof dat zeker ook!

Wat betreft het veelbesproken en heikel
punt dat verplichtingen van leden van de VN krachtens
art 103 van het VN-Handvest zouden gaan boven
andere verplichtingen krachtens internationale overeenkomsten,
heer het niet zo zijn dat deze 103-verplichtingen ook
zouden gaan boven ECHR-verplichtingen, als er stijfstand
was op dat gebied.

Dit om twee redenen:

1. Het corps handelt van menselijke
2. Het Handvest stelt nu juist de menselijke groep.

Ovazijs: Serbie was e is geer lid van de VN,
dus art 103 is helemaal niet van toepassing
op Serbie → Schending van Serbische rule of
law kan dus niet het en groep op, art
103 Handvest gelejtinend worden.

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yugoslavie

Greff

7 May 2002

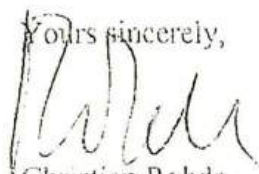
Dear Mr. Steijnen,

I refer to your letter of 30 April 2002, in which, *inter alia*, you submit a request to visit the detainee Mr. Slobodan Milošević in order to explain to him the ramifications of the judgement issued by the European Court of Human Rights.

In response, please be advised that the Registry is willing in principle to authorise this request. Could you kindly contact the Registry in order to arrange a suitable date and time for this visit? With respect to the other issues raised in your letter, I believe that my previous correspondence to you addressed them in sufficient detail.

Finally, I would like to reiterate that since the power of attorney from Mr. Milošević was limited to this particular proceeding before the European Court of Human Rights, the Registry will not continue to authorise visits unless Mr. Milošević expressly authorises you to represent him in other proceedings.

Yours sincerely,

Christian Rohde
Legal Officer

Mr. N. M. P. Steijnen
Attorney at law
Per facsimile

cc: Mr. Slobodan Milošević, United Nations Detention United Nations

cc: Judge Claude Jorda, President of the ICTY

cc: Ms. Yvonne Featherstone, Senior Legal Officer, Trial Chamber III

van holst en steijnen

From: Klaus von Raussendorff <raussendorff@web.de>
To: Steijnen, Nico <n.h.van.holst@freeler.nl>
Cc: Hartmann, Klaus <klaus.hartmann@user.ecore.net>
Sent: dinsdag 7 mei 2002 07:19
Attach: Freidenkerverband zu Del Ponte Freidenspreis ICTY.doc
Subject: Two requests

Dear Nico Steijnen,

we met in The Hague at the ICDSM press conference on Feb. 12th.

1. Having read with great interest paras 353-425 of your application regarding the Milosevic case, which I got through Klaus Hartmann, the spokesman of the German section of ICDSM, I wonder whether I could have the whole text of it, which certainly would be of great help to us. I am taking care of our web site www.free-slobo.de and ever so often I am asked to give a speech about the "trial". Further more we are beginning to document the proceedings in a German language version.

I assume that according to the rules the application to the EHRC is not for public use. I will treat it as confidential, unless you explicitly wish me to post it on our web site.

2. You will be aware that Del Ponte is going to receive the "Westfälischer Friedenspreis" from a right wing, business inclined foundation in Münster/Germany on Saturday, June 8, 2002. This scandalous farce must, of course, not go unchallenged. Already Klaus Hartmann in the name of the German Freethinker Association has issued a press communique (see attachment), the contents of which was taken up in an article by Neues Deutschland. But we have to do more about it. Some local people at Münster, mainly from the left, are planning to call for a public protest meeting outside the Rathaus, where the ceremony is taking place. And the evening before, Friday, June 7, 2002, our friends on the spot are planning for a conference. Certainly the German Section of the ICDSM will help them in any way we can, mainly with speakers from our group, and there will be more supporters of our cause coming to Münster for the event. But we are a very small crowd.

Let me ask you, whether you would be able to come over to Münster, which is close to the Netherlands as you know, to give the key note speech of the conference on the illegality of the "trial". If, with your participation in the conference, we would be able to elucidate the grave consequences involved in the "Tribunal" and its "trial" against a former head of state, we might try to interest someone at the University of Münster giving the debate a more academic touch.

Hoping to hear from you soon I thank you in advance and wish you good luck for your important work.

Best regards

Klaus von Raussendorff
An der Nesselburg 91
53179 Bonn
Tel.& Fax: 49 (0) 228-346850

Deutscher Freidenker-Verband e.V.

Sitz Dortmund · Mitglied der Weltunion der Freidenker, Sitz Paris

Verbandsvorstand

Datum: 9. April 2002

Antwort an: Klaus Hartmann

Fehlbesetzung des Jahres: Del Ponte als „Friedens“-Preisträgerin!

Die Wirtschaftliche Gesellschaft für Westfalen und Lippe e.V. vergibt seit dem Jahr 1998 einen Westfälischen Friedenspreis zur Erinnerung an den 1648 geschlossenen Westfälischen Frieden. Die Gesellschaft hat sich entschieden, mit dem Preis im Jahr 2002 Frau Carla del Ponte auszuzeichnen.

Diese Entscheidung stellt den größten anzunehmenden Missgriff dar. Die Preisträgerin symbolisiert das Gegenteil all dessen, wofür der Westfälische Friede epochale historische Geltung beansprucht.

Der Westfälische Friede beendete nicht nur den 30-jährigen Krieg, in den die Auseinandersetzungen der Konfessionen in Europa seit der Reformation mündeten. Er begründete die Koexistenz verschiedener Konfessionen und schuf die Grundlage für multireligiöse Gesellschaften, für die Toleranz von Religionen und Weltanschauungen. Der Westfälische Friede begründete die Anerkennung des Prinzips der Souveränität, der Gleichheit und Gleichberechtigung der Staaten. Damit schuf er die Grundlagen jeglichen modernen Völkerrechts, die bis heute in der Charta der Vereinten Nationen fortgelten.

Seit 1991 sind wir in Europa Zeugen der Zerstörung des multinationalen, multikulturellen und multireligiösen Staates Jugoslawien. Interessierte westliche Mächte haben nationale und religiöse Gegensätze angestachelt, Hass gesät, Separatismus gefördert, Bürgerkriegsparteien bewaffnet, Terrororganisationen geschaffen. Den Höhepunkt und vorläufig letzten Akt der Zerstörung Jugoslawiens bildete der völkerrechtswidrige Angriffskrieg des NATO-Paktes 1999. Menschen aller Nationalitäten haben in diesen Auseinandersetzungen entsetzlich gelitten.

Deutschland kann den traurigen Ruhm beanspruchen, kurz nach der eigenen staatlichen Vereinigung eine Vorreiterrolle bei der Zerstörung Jugoslawiens gespielt zu haben. Die USA und ihre NATO-Verbündeten haben auf dem Balkan eine große Zahl abhängiger und kaum lebensfähiger Kleinstaaten, Protektorate und Halbkolonien geschaffen sowie Militärstützpunkte errichtet, um die Region zu kontrollieren und von diesem geostrategischen Punkt aus ihre Kontrolle über die Rohstoffe Mittelasiens und deren Transportwege auszudehnen.

Mit der Installation eines Ad-hoc-Tribunals für das „ehemalige Jugoslawien“ hat der hierfür unzuständige UN-Sicherheitsrat unter Verletzung der UN-Charta ein Instrument zur selektiven Strafverfolgung geschaffen, das zu gleicher Rechtsprechung unfähig ist und das Prinzip der Gewaltentrennung aufhebt. Die Aufgabe dieses „Tribunals“ ist es, die Motive und Taten jener zu verhüllen, die sich der Zerstörung Jugoslawiens schuldig gemacht haben, die NATO-Aggression nachträglich zu legitimieren und die Schuld für die Tragödie auf dem Balkan den Opfern dieser Gewaltpolitik anzulasten.

Als Frontfrau hat sich seit Sommer 1999 Carla del Ponte für diese Aufgabe zur Verfügung gestellt, die Zerstörung Jugoslawiens mit parajuristischen Mitteln zu vollenden und den Endsieg der NATO im Propagandakrieg zu erringen. Als Mafia-„Jägerin“ in ihrer Heimat ins Zwielflicht geraten, erfüllt sie in Den Haag nicht einfach einen Auftrag, sondern nimmt diesen mit einer fanatischen Leidenschaft wahr: Keineswegs als „Stimme der Opfer“, wie die preisauslobende „Wirtschaftliche Gesellschaft“ in völliger Verkehrung der Realität annimmt, sondern als Stimme der Täter, die Opfer und ihre Repräsentanten kriminalisierend. Del Ponte übernimmt in ihren „Anklagen“ alle sattem bekannten Stereotypen des Medienkrieges und der NATO-Kriegspropaganda einschließlich längst enttarnter Kriegszwecklügen, um Slobodan Milosevic und die Führung Jugoslawiens jener Verbrechen zu bezichtigen, die ihre eigenen NATO-Herren gegen Jugoslawien begangen haben.

NATO-Frontfrau

Foto: AP

Diese Tätigkeit ist kein „Geschenk der Friedenshoffnung“, wie die „Wirtschaftliche Gesellschaft“ fantasiert, sondern ein Geschenk für die NATO mit ihrer neuen Doktrin weltweiter Interventionen für geostrategische und Wirtschaftsinteressen im Zeichen der Diktatur der neuen Weltordnung. In diesem Sinne ist das „Tribunal“ in Den Haag keine Institution der Rechtsprechung, sondern der Fortsetzung der Aggression mit anderen Mitteln. Es ist Teil der Zerstörung des Völkerrechts, die mit der Selbstmandatierung der NATO ihren Anfang nahm, die Ersetzung der Herrschaft des Rechts durch das „Recht“ des Stärkeren.

Praktisch wirksam wird dieses „Geschenk“ im NATO-Protectorat Kosovo und Metohija, wo seit Ende der NATO-Aggression über 350.000 Serben und andere Nicht-Albaner vertrieben und über 4.000 ermordet wurden oder „verschwanden“ sowie über 100 Kirchen und Klöster zerstört wurden. Wirksam wird dies in der Ermunterung des islamischen Terrorismus, der für ein „Großalbanien“ weitemordet, und sich dabei unter UN-Aufsicht auf das Netzwerk stützen kann, das nach Aussage des ehemaligen tschechischen Außenministers Jiri Dienstbier seit 1994 von Osama bin Laden auf dem Balkan aufgebaut wurde.

Mit dem Friedenspreis des Jahres 2002 wird eine Politik und deren Symbolfigur ausgezeichnet, die alle historischen Errungenschaften des Westfälischen Friedens zu liquidieren bestrebt ist.

Die Preisverleihung an Frau Del Ponte ehrt die NATO-Politik der Zerstörung multinationaler und multireligiöser Gemeinschaften, der Zerstörung der Souveränität und Integrität, der Unabhängigkeit und Gleichberechtigung von Staaten. Dies ist eine Auszeichnung für den Bruch des Friedens, die Zerstörung des Völkerrechts und den Rechtsnihilismus der Neuen Weltordnung.

Diese Preisverleihung ist ein Affront gegen alle friedliebenden und rechtsbewussten Menschen, aber zugleich ein Appell, keinen Frieden mit den Neuen Weltordnern zu machen, sich ihren Kriegen entgegen zu stellen und die Solidarität mit ihren Opfern zu verstärken.

Klaus Hartmann, Bundesvorsitzender

Vorsitzender Klaus Hartmann, Schillstraße 7, 63067 Offenbach/Main, T/F: 0 69 - 83 58 50,
Stellvertr. Vorsitzende Brigitte Flammann, Satower Straße 104, 18059 Rostock. T: 0 381 - 400 33 43

Steijnen en Olof Advocaten
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax. 030-6957830
e-mail: n.h.van.holst@freeler.nl

Mr. Claude Jorda
President ICTY
P.O. Box 13888
2501 EW DEN HAAG

Mr. Hans Holthuis
Registrar ICTY
P.O. Box 13888
2501 EW DEN HAAG

30 april 2002

Mr. Ch. Rohde
Legal Officer ICTY
P.O. Box 13888
2501 EW Den Haag

Dear Sirs,

In complete violation with all relevant human right principles your tribunal was refusing me further access to my client Mr. Milosevic since my last visit in November 2001. I was requesting access to him in my quality of his council in domestic legal proceedings and in his proceedings before the European Court.

With respect to this denial of access to my client your tribunal chose not the form of explicit refusal, but resorted to a much more sophisticated and bureaucratic form of action, namely an implicit denial of meeting with Mr. Milosevic. This by simply not responding any more to my repeated requests for facilitating access to him.

Finally there was no other way left than undertaking legal action against this ceaseless breach on his fundamental defence rights by your tribunal.

So this boycott by your tribunal resulted in the summary proceedings before the Regional Court in the Hague at the beginning of February 2002.

In courtroom I was informed by the counsel of State that there should be a letter, dated 31 Januari 2002, which should state that your tribunal was allowing me from that moment henceforth communication with my client on a basis equal to that of a counsel subscribed at your tribunal.

This letter, holding that arrangement, I received only after a great deal of to-things and fro-things. See my correspondence with you on this point.

It reads, as far as it is relevant here:

"In order to support your request to be granted privileged communications with the accused for the ECHR representation, you are quoting the European Agreement Relating to Persons Participating in Proceedings of the European Commission and Court of Human Rights. However, at this time neither the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia nor the United Nations are a party to this Agreement.

Nevertheless, I deem it appropriate to accord to the accused privileged communications with an attorney representing his interests before the European Court, provided that the following conditions are observed. Firstly, it appears to me that your previous conduct before this institution has not been as professional as could be expected for an attorney. Therefore, it is required that you provide us with a copy of the Code of Professional Conduct you are subject to. Secondly, please take note of the Detention Rules and Regulations, copies of which are attached. The provisions will provide you with information on the possibilities for communications. The privilege extends to communications of the accused with yourself or the ECHR directly, regarding the representation before the ECHR."

By the way, I am sure that Mr. Holthuis is already in the possession of Dutch Code of Professional Conduct, since he has, as an official of Dutch origin, easy access to such documents and since Mr. Rohde in his fax of 16 April 2002 mentions explicitly an Article of this Rules of Conduct.

So finally there was your explicit statement to allow me the kind of communication with my client which a decent court has to respect according to human rights standards.

Unfortunately after a short time I got influenza and was not able to visit my client for several weeks.

Around March 15 I was capable to resume working. So I wrote you a letter, dated 19 March, in which I acknowledged in written my request for an arrangement to visit my client, which request was made already some days before by phone.

I must stress that I received never any response to this request, neither in written nor by phone or fax. This with regard to, primarily, the period 19 March-27 March. So there is no other option than to conclude that your tribunal, despite its promises in written, was continuing without batting an eyelid its earlier practice to boycott my requests to meet with my client. By the meanwhile well known tactic of simply not giving any response to my requests.

With regard to the continuation period 27 March-16 April an answer by your tribunal was likewise not forthcoming. Finally I received a fax sent by Mr. Rohde dated 16 April 2002, in which he states inter alia:

"In response, I would like to refer to the Decision of the European Court of Human Rights dated 27 March 2002,

in which the Court found that the complaint submitted on behalf of Mr. Milosevic was inadmissible. Furthermore, at this stage, neither yourself nor Mr. Milosevic have indicated to the Registry as to whether you will continue to represent Mr. Milosevic for any other proceedings. It is therefore the view of the Registry that the substance of your complaint is no longer relevant, since there is no continuing necessity for you or your colleagues to consult with Mr. Milosevic in relation to this case."

So it seems that with regard to this continuation period after March 27, the date of the decision of the European Court, your tribunal furthermore considered itself completely discharged from its promise to give me access to Mr. Milosevic, because after that date his European Court case was ended. Nevertheless, not until 16 April 2002 your tribunal took the effort to inform me of this stand.

I strongly protest against these male fides manipulations by your tribunal. Which implicate not only an uninterrupted violation of my clients basic defence rights, by continuing to deny me as his counsel access to him in this European Court case, but which manipulations are also directed at creating hypocritically the impression to the outside world that his counsel is allowed to consult with Mr. Milosevic, while in reality the tribunal goes on to frustrate completely such a contact.

So the fact that Mr. Rohde dares to write in his fax of 19 April 2002 that:

"In any case, I would like to point out that at no stage of your representation of Mr. Milosevic did the registry impose any restrictions upon your right to visit Mr. Milosevic",

is far removed from the truth. Eventually it was needed even to undertake legal action last february 2002 in order to get the promise of being permitted to meet with client.

Even more contrary to the truth is the continuation of this citation, wich reads:

"As soon as the Registry received a request from you to visit Mr. Milosevic and a suitable date and time was found, your request was duly processed."

Never, since my last visit to Mr. Milosevic in november 2001, there was any reaction by the registry with regard to my repeated requests for access to my client. Not to mention any action !

All this with the final result that I am now already barred from meeting with my client for nearly five months !

The fact that my colleague Mr. Vergès was permitted once, in January 2002, in front of the world press, to meet with Mr. Milosevic, had nothing to do with my request by letter of 19

March that other counsel be permitted to consult with Mr. Milosevic in case of convalescence on my part. This simply because this visit of my colleague preceded the arrangement put forward in your letter of 31 January 2002 and the summary proceedings before the Regional Court of the Hague and since I was not in ill health at the time of Mr. Vergès' visit to Mr. Milosevic, so that also substitution was not at all at issue.

So this action by your tribunal to permit, strictly once-only, Mr. Vergès to meet with Mr. Milosevic - and at the same time leaving undone any reaction on my request for access - was clearly inspired by propagandistic considerations. The fact that Mr. Vergès, in front of the world press, was permitted access - and not me; I was still waiting for any sign by the tribunal on my request - was clearly meant by your tribunal to bring across to the outside world the misleading message that Mr. Milosevic received all legal assistance he has to claim on.

Moreover, this once-only visit was also restricted in time, so that it, inevitably, could have had at the most the character of a first acquaintance and an courtesy visit.

I have to repeat that I never received any response to my requests to meet with my client. So I challenge with great emphasis the registry to show any evidence whatsoever that it has produced, since my latest visit in November 2001, any response to my repeated requests to get access to Mr. Milosevic.

And I really want to know who in the tribunal's administration is responsible for the fact that I, now already for five months, never received any response to these repeated requests.

This even after your promise in written by your letter of January 31, 2002, to give me, with respect to this European Court case, the same status as a counsel connected with your tribunal.

I demand a proper answer on the question who in the tribunal's administration is to hold responsible for this. Since it is completely unacceptable that your tribunal is playing games with my client's basic human rights with respect to his defence.

This boycott by the registry, and its deliberate deception about the true nature of this boycott, has to stop right now. And I demand an inquiry by Mr. Jorda, being the tribunal's President, into this state of affairs.

And further I have to stress that it is a shame - and at the same time revealing for the real approach of Mr. Milosevic's basic human rights with respect to his defence rights by the registry of your tribunal - that, like Mr. Rohde writes in the above quoted part of his letter, the registry tries to seize with both hands the first opportunity which seems to occur in order to withdraw immediately the promise to give me

as his counsel access to him.
This without ever having implemented this promise even once !

So I also want to hear from Mr. Jorda, being the tribunal's President, whether he has been informed about this position taken by the registry, holding that after March 27, the date of the decision of the European Court, there is no need any more for communication between client and counsel, and I also want to hear from Mr. Jorda whether he shares this view or not.

Of course this standpoint is unacceptable !
It represents a further cut back on Mr. Milosevic's defence rights.

So far Mr. Milosevic is even not properly informed about this decision of the European Court. Not to mention that, so far, he has had no opportunity at all to acquaint himself with the ins and outs of this decision, which is so important for him. Of course there is an absolute necessity for him to be reported in detail about the content of this decision, to discuss this decision with his counsel and to consult with his counsel about the implications and possible further steps. To deny Mr. Milosevic this right, is to deny him elementary defence rights !

So I demand access to Mr. Milosevic. On the basis as put forward in the tribunal's letter of 31 January 2002. This as a matter of observance of his human rights with respect to defence, in accordance with the promise done by the tribunal's letter of January 31, 2002 and as the very first time of compliance with this promise. I await the view of Mr. Jorda with respect to this issue.

Finally I repeat my protest against the interference of the Dean of the Utrecht Bar Association, organized by the registry. As I have stressed before, to undertake such kind of action in case of alleged misconduct of an counsel is, according to the tribunal's own regulations, a prerogative of a Judge or a Chamber. So it is beyond the competence of the registrar. The effort in the fax dated 16 April 2002 to refute this argument, stating that, since I am:

"..not a practising defence counsel at the International Tribunal, Rule 46 would not apply to your situation",

lacks adequacy.

Of course your tribunal cannot, on the one hand refer me to the tribunals regulations, like the Detention Rules and Regulations, as the framework within which I have to deploy my activities, and pose at the same time on the other hand that it is, regarding my activities, not bound to its own regulations, since I am 'not a practising defence counsel at the International Tribunal'.

So I repeat my demand that your registry shall immediately withdraw its action against me at the Dutch Bar Association. And I ask Mr. Jorda to see to it that this really will happen.

Could you please acknowledge the receipt of this letter.

Yours sincerely,

N.M.P. Steijnen

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <office@globalreflexion.org>
Cc: <despot@wishmail.net>
Sent: vrijdag 26 april 2002 17:33
Subject: Fw: PERSBERICHT - JOEGOSLAVIE TRIBUNAAL DIENT TUCHTRECHTELIJKE KLACHT IN TEGEN NEDERLANDSE ADVOCaat BIJ DE NEDERLANDSE ORDE VAN ADVOCATEN

----- Original Message -----

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <nieuwdienst@anp.nl>
Cc: <ad@ad.nl>; <info@wvugo.nl>; <fd@frieschdagblad.nl>; <redactie@gelderlander.nl>; <nrc@nrc.nl>; <redactie@parool.nl>; <redactie@refdag.nl>; <redactie@nd.nl>; <hd@damate.hdc.nl>; <redactie.dvhn@hazewinkel.nl>; <redactie@metronieuws.nl>; <redactie@lecuwardercourant.nl>; <redactie@rotterdamdagblad.nl>; <info@basismedia.nl>; <redactie.zaan@nhd.hdc.nl>; <redactie@volkskrant.nl>; <redactie@trouw.nl>
Sent: Friday, April 26, 2002 5:07 PM
Subject: PERSBERICHT - JOEGOSLAVIE TRIBUNAAL DIENT TUCHTRECHTELIJKE KLACHT IN TEGEN NEDERLANDSE ADVOCaat BIJ DE NEDERLANDSE ORDE VAN ADVOCATEN

>
 > PERSBERICHT
 >
 >
 > De Griffier van het Joegoslavie Tribunaal heeft een tuchtrechtelijke klacht
 > ingediend bij de Nederlandse Orde van Advocaten tegen de Nederlandse advocaat van Milosevic mr. N.M.P. Steijnen.
 > Steijnen treedt voor Milosevic op als diens advocaat in procedures binnen de
 > Nederlandse en Europese rechtsorde.
 >
 > MARIONETTEN-TRIBUNAAL HANDHAFT EN PERFECTIONEERT POLITIEK VAN COMPLETE ISOLERING VAN MILOSEVIC VAN ZIJN JURIDISCHE ADVISEURS
 >
 >
 > In zijn voortdurende opzet om Milosevic volledig van elke vorm van juridische hulp afgesneden te houden heeft het zogenaamde Joegoslavie Tribunaal inmiddels een nieuwe zet gedaan.
 > Het Joegoslavie Tribunaal heeft een klacht ingediend tegen de Nederlandse advocaat van Milosevic Mr. N.M.P. Steijnen bij de Nederlandse Orde van Advocaten.
 > Dit in een manifeste poging om hem verder buiten spel te zetten.
 >
 > Namens Milosevic spande Mr. Steijnen op 12 februari j.l. een nieuw kort geding aan bij de Haagse Rechtbank.
 > Dit kort geding was gericht tegen de stelselmatige politiek van het Joegoslavie Tribunaal om Milosevic geheel geïsoleerd te houden van zijn gekozen juridische adviseurs. In het kader van dit 'afknijp-beleid' werd ook
 > Mr. Steijnen niet langer toegang verleend.
 > In de wetenschap dat deze politiek van uitsluiting van elke vorm van juridische bijstand in flagrante strijd is met fundamentele mensenrechten, ging het marionetten-tribunaal tijdens de zitting van dit kort geding door de pomp en liet de landsadvocaat zeggen dat er al voor deze zitting een brief was uitgegaan naar Mr. Steijnen, waarin hem voortaan een onbelemmerde
 > toegang tot Milosevic werd toegezegd.
 >
 > Deze brief kwam Mr. Steijnen echter pas na het kort geding ter kennis, waaruit al blijkt dat het hier om een poging ging van het marionetten-tribunaal om de rechter op het verkeerde been te zetten.
 > Dat het hier om een staaltje van misleiding ging blijkt ook het verdere

- > verloop.
- >
- > POGING OM RAADSMAN MILOSEVIC MONDDOOD TE MAKEN
- >
- > In grove schending van de stellige belofte tijdens het kort geding en in
- > even flagrante schending van de schriftelijke toezegging gedaan in de
- > genoemde brief handhaafde het marionetten-tribunaal zijn politiek om Mr.
- > Steijnen niet toe te laten tot Milosevic. In de praktijk komt dit erop
- neer
- > dat op verzoeken tot toelating simpelweg niet gereageerd wordt.
- > Die werkwijze werd - en wordt - gewoon voortgezet.
- > Hiermee demonstreert het zogenaamde tribunaal opnieuw zijn volstrekte
- > onbetrouwbaarheid.
- >
- > In plaats van Mr. Steijnen toe te laten, een en ander conform zijn
- > schriftelijke en mondelinge toezeggingen en conform zijn verplichtingen op
- > grond van de mensenrechten, bleek het marionetten-tribunaal voor Mr.
- > Steijnen geheel iets anders in petto te hebben. Namelijk een aanklacht bij
- > de Nederlandse Orde van Advocaten.
- > Dit in een kennelijke poging om deze raadsman van Milosevic verder
- monddood
- > te maken.
- >
- > Er is inmiddels een belangrijke uitspraak van het Europese Hof voor de
- > Rechten van de Mens in zijn zaak. Maar Milosevic wordt botweg de
- > mogelijkheid onthouden om hierover door zijn advocaat Mr. Steijnen
- > fatsoenlijk te worden geïnformeerd en om te delibereren over verdere
- > juridische stappen.
- > En hiermee toont dit schijn-tribunaal opnieuw zijn ware inquisitoire
- gezicht
- >!
- >
- > Verdere informatie is te verkrijgen bij de woordvoerder van
- ICDSM-Nederland,
- > de heer N. Varkenvisser, tel. 020-6151122.
- >
- >
- >
- >

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: Paul Davidson <p.davidson@btinternet.com>
Cc: <cirqueminime@club-internet.fr>; <vlada@sps.org.yu>
Sent: zondag 28 april 2002 16:54
Attach: Stukde.dat
Subject: Re: Serbs Fear Reparations Bill

Here is raised the point: What if Mr. Milosevic really will be condemned ? What will be the financial consequences for Serbia ? This point of the possible liability for Serbia for all kinds of claims for damages, by alleged individual ' victims' as well as alleged State 'victims' (Bosnia-Herzegovina, Croatia) is a point of the utmost interest. It will not be easy to overstress the enormous impact of this issue. Inside Serbia as well as outside the country ! Till now, this question is underestimated by nearly everybody, also inside the ICDSM-circle.

If Mr. Milosevic really got sentenced, then it definitely will be as a Head of State. It will be the first time in the world's history that a Head of State will be condemned. And we have to realise ourselves that, just because he will be sentenced as a Head of State, this will mean IPSO FACTO that also the Serbian State will be automatically responsible. And consequently, according to international law standards, also liable for all claims, related to all alleged 'atrocities' for which Mr. Milosevic will be condemned. And this even WITHOUT THE NEED TO GIVE FURTHER EVIDENCE OF THIS ALLEGED 'ATROCITIES' ! For the fact that they really are committed - and even that they are committed by Serbia !- will be seen as already sufficiently demonstrated by the fact that its Head of States is already sentenced for this alleged acts. So inevitably the country will be defenceless against endless financial claims for damages !

And this is exactly the reason why the statement of Del Ponte, at the beginning of Mr. Milosevic's trial, that not Serbia is on trial but only Mr. Milosevic, is such a enormous lie !

This point is already elaborated in one of the chapters of the application for the European Court. And presented there as one of the main arguments to consider this prosecution of Milosevic as contrary to international law. This chapter is attached here and I appeal to everybody involved in the CDSM to discuss this issue quite seriously ! I would like to ask Vlada to send this around.

Nico Steijnen

Law Firm Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
The Netherlands
tel. 0031 306956867
fax 0031 306957830
e-mail: n.h.van.holst.freeler.nl

Fax nr. : 0033-142829030

Mr. Vergès
20, Rue de Vintimille
75009 DE Paris
France

25-04-2002

Dear Colleague,

I have read the attack on our skills in Le Monde last week. Herewith I send you my comment on the European Court Decision in the Milosevic case. And the full text of this decision. Please, don't mention in your public statements our financial problems !

I hope that you will stress in your public comments with regard to this case the need - and the feasibility ! - of rebuilding this European Court case, after the 'long march through the Dutch the Dutch legal institutions'. And in your contacts with 'Belgrade' as well.

Please, send me an e-mail address, so I could send you the full text of the corrected application.

Best regards,

Nico Steijnen

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Grafić

16 April 2002

Dear Mr. Steijnen,

I refer to your letter of 19 March 2002, in which you submit complaints regarding your right of access to Mr. Milošević in order to prepare his case before the European Court of Human Rights. In particular, in view of your recent convalescence during which you were unable to visit Mr. Milošević, you request that other counsel be permitted to consult with Mr. Milošević in relation to the case before the European Court of Human Rights.

In response, I would like to refer to the Decision of the European Court of Human Rights dated 27 March 2002, in which the Court found that the complaint submitted on behalf of Mr. Milošević was inadmissible. Furthermore, at this stage, neither yourself nor Mr. Milošević have indicated to the Registry as to whether you will continue to represent Mr. Milošević for any other legal proceedings. It is therefore the view of the Registry that the substance of your complaint is no longer relevant, since there is no continuing necessity for you or your colleagues to consult with Mr. Milošević in relation to this case.

In any case, I would like to point out that at no stage of your representation of Mr. Milošević did the Registry impose any restrictions upon your right to visit Mr. Milošević. As soon as the Registry received a request from you to visit Mr. Milošević and a suitable date and time was found, your request was duly processed. Moreover, in terms of access to other counsel in the proceedings, the Registry authorised a visit for your colleague, Mr. Jacques Vergès, in January 2002.

Finally, in your letter, you protest against the fact the fact that the Dean of the Utrecht Bar Association was informed of the manner in which you have been addressing the President, Prosecutor and Registry personnel at the International Tribunal. You further submit that since this action is referred to in Rule 46 (Misconduct of Counsel) as a measure that may be undertaken by a Judge or Chamber, it is beyond the competence of the Registrar to resort to this measure.

However, since you are not practising defence counsel at the International Tribunal, Rule 46 would not apply to your activity. Therefore, since Rule 31 of the The Rules of Conduct of The Netherlands Bar Association provides that an advocate shall not express himself either verbally or in writing in an unbecomingly provoked manner, I considered that it was appropriate for me to inform your Bar Association of your conduct.

Mr. N. M. P. Steijnen
Attorney at law
Per facsimile: +31 39 69 57830

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague, P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague, Netherlands
Churchillplein 1, 2517 JW La Haye, B.P. 13888, 2501 La Haye, Pays-Bas
Tel: +31-70-416 8570 Fax: +31-70-4168637 e-mail: taylor.icty@un.org

01 02 TUE 12:48 FAX 31705125944

UNITED NATIONS ICTY-PROC

002

In addition, it should be noted that Article 5.1.2 of the European Code of Conduct states that a lawyer should recognise all other lawyers of Member States as professional colleagues and act fairly and courteously towards them. The Code further states that the National Bar Association of the lawyer should be informed in the event of a perceived violation of the code.

I trust that this information fully addresses the concerns raised in your letter.

Yours sincerely,

Christian Rohde
Legal Officer

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <hans.hupkes@planet.nl>
Sent: maandag 1 april 2002 16:09
Attach: SteijnenNew.doc
Subject: Fw: European Court Decision - Comment and Proposals for Further Actions

Hans,
Ik heb me hier net druk over gemaakt en een commentaar gefabriceerd.
Als je daarmee wat zou doen voor targets, wil je dan in elk geval niet de
geldzorgen vermelden ?
Dat staat zo luizig en lijkt ons strategisch niet zo best !
Voor het overige kan je alles gebruiken naar believen !

Nico

----- Original Message -----

From: Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>
To: Zdenko Tomanovic <zdenkot@eunet.yu>; van holst en steijnen
<n.h.van.holst@freeler.nl>; Prof M.N.Kuznecov <annakisa@mtu-net.ru>; Prof
A.Bernardini <mailservicesnc@tiscalinet.it>; Nico Varkevisser
<office@globalreflexion.org>; <emperors1000@aol.com>; Christopher Black
<bar@idirect.com>; Christopher Black <antinato@hotmail.com>; Branko Rakic
<brankorakic@yahoo.com>; <misaognjanovic@yahoo.com>
Cc: Tiphaine Dickson <tiphainedickson@videotron.ca>; Tetekin V.N.
<tetekin@duma.gov.ru>; <Jaredl@aol.com>; Elena Kuznecova
<elena_abpk@mtu-net.ru>; David Jacobs <david@ShellJacobs.com>; Borislav
Svetozarevich Milosevic <borislav@polikvart.ru>; Anna Yastrebova
<anna_yastrebova@mtu-net.ru>; André Tremblay <agtremblay@videotron.ca>
Sent: Sunday, March 31, 2002 4:30 PM
Subject: Fw: European Court Decision - Comment and Proposals for Further
Actions

I forward to you Nico Steijnen comment on European Court of Human Rights
decision + the full text of the decision + last version of our application
to ECHR as Word attachment.

Yours
Vladimir

To join or help this struggle, visit:
<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)
<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)
<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan
Milosevic)
<http://www.jutarnje.co.yu/> ('morning news' the only Serbian newspaper
advocating liberation)

----- Original Message -----

From: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <vlada@sps.org.yu>
Cc: <icdsm@aol.com>; <mailservicesnc@tiscalinet.it>; <bar@idirect.com>;
<jedmira@yaho.com>; <jaredl@aol.com>; <icdsminfonet@yahoo.fr>;
<agtremblay@videotron.ca>; <brankorakic@yahoo.com>;
<cirqueminime@club-internet.fr>; <office@belgrade-forum.org>;
<office@globalreflexion.org>; <despot@wishmail.net>; <sigu@worldonline.nl>;
<ZdenkoT@eunet.yu>; <ogmi@eunet.yu>
Sent: Sunday, March 31, 2002 10:19 AM
Subject: European Court Decision - Comment and Proposals for Further Actions

> Dear friends of the Committee,
>
> Pending a further implementation of the last chapters of the 140 pages
> provisional application, the European Court has decided on the
admissibility

- > of the application. Its ruling was negative.
- > I like to give my comment on it.
- >
- > First I want to take away possible feelings of too strong negativity.
- > As already discussed beforehand amongst ourselves - and so already pointed out in advance - nothing is lost with this decision.
- > The only thing that has been happened by this decision is that the European Court has ruled that Mr. Milosevic definitively has to go through all stages of Dutch judiciary, before he may enter the European Court.
- >
- > This ruling despite the specific and unique characteristics of this case.
- > Namely the fact that the State of the Netherlands as well as the Regional Court in the Hague, being the specific Dutch court to deal with legal proceedings against the State of the Netherlands, have been completely unanimous in their judgement that the Dutch law - and consequently the Dutch judges - have no authority whatsoever to deal with whatever aspect or action of the so-called tribunal.
- > So the European Court has denied any consequence to this unequivocal position of the State of the Netherlands and the regional Court in the Hague and to their joint position that the Dutch law system and the tribunal's law system were to be seen as two completely separated legal circuits, with even no mutual connections at all.
- >
- > It was this specific and unique joint position of the State of the Netherlands and the regional Court in the Hague about the non-existence of any connection between the tribunal's law system and the Dutch law system which provided us with the idea that, in the spirit of this strong views, we could reason from this position and say: 'Okay, if the State of the Netherlands and the appropriate Dutch Court agree that there are no domestic remedies, than Mr. Milosevic can pass through directly to the European Court. And it is not to be expected that the State of the Netherlands might challenge this in the course of the proceedings before the European Court'.
- >
- > Based on this reasoning we deemed Mr. Milosevic to be legitimized to appeal further directly to the European Court.
- > And than the next point was: if this reasoning would hold out, we than had tot take into account, in the absence of any domestic remedy, the six month period, set by the European Court regulations.
- > So, within the framewort of this reasoning, we were forced to file the application before the end of December 2001.
- > And this is what we have done.
- >
- > However, this attempt to bypass the further Dutch appeal instances and to recur directly to the European Court was also inspired by very practical considerations of weigthy nature.
- >
- > An important factor was the time factor.
- > The sooner the umbrella of the European Court, as a separate human rights instrument, could be put up above Mr. Milosevic, the better.
- >
- > A second important factor was the factor money.
- > You could reason what you want, but when there are absolutely no funds to go through further Dutch instances, which required quite a lot of money, than you must make shift with what you have.
- > So in fact there was no other choice than to try this short-cut directly to the European Court.
- >
- > Third important argument was to try out how the Court was going to react on this

- > step. In the hope that the Court would give some signals regarding its
- > position with respect to Mr. Milosevic' attempt to involve this court as a
- > legal instrument for protection.
- > Possible signals, especially regarding to its position with respect to
- its
- > competence.
- > Since it certainly was not to be seen as excluded that the Court would
- doubt
- > about its competence to deal with this application. If only because of the
- > fact that the tribunal is no party to the European Convention.
- >
- > All those arguments together were decisive for the choice that has been
- > made: to file the application directly to the European Court, after the
- > Hague Regional Court's decision.
- >
- > In order to pave the way to the European Court it was further inevitable
- to
- > withdraw the appeal, made to the Hague Appael Court, even though it was
- > still only very provisional and without content.
- > Since it is, of course, not possible to keep up with the view that there
- is
- > sufficient evidence that all domestic remedies are futile and ,
- > consequently, to recur directly to the European Court, and to maintain at
- the
- > same time such an appeal to the domestic court of appeal.
- >
- > So this attempt to recur directly to the European Court is now referred
- back
- > by this Court.
- > And is is already pointed out above: nothing is definitely lost by that.
- >
- > On the contrary.
- > This decision by the European Court reveals some very important
- > informatation, wich can be deduced from this judgement.
- >
- > First of all, this is the fact that the Court seems to see no reason to
- > declare itself incompetent with respect with such a complaint as filed by
- > Mr. Milosevic.
- > At any rate not prima facie.
- > Quite on the contrary, the fact that the Court, in its decision, very
- > conscientiously lists and analyses all the human rights violations
- > elaborated in the application, and summarizes the main arguments used for
- > it in the application, indicates that the Court sees no dominating
- problems
- > with its own competence in this matter !
- > So this strengthens the idea that this European Court may provide Mr.
- > Milosevic with a serious legal instrument for challenging all what is done
- > by the puppet-tribunal !
- > And this is a very important outcome of the Court's decision.
- >
- > A second important lesson, that is also to be learned from the Court's
- > decision, is that, no matter that the Dutch judiciary refuses to consider
- > seriously any aspect regarding the human rights, all complaints with
- > respect to human rights violations which are meant to be brought finally
- > before the European Court, scrupulously have to be spinned out on every
- > stage of the the Dutch legal proceedings. This time and agian, even though
- > there would be no response at all, otherwise than a general decision that
- > there is simply no competence.
- > So this is to be watched very carefully.
- >
- > I believe in the summary injunction proceedings that we have instituted in
- > August 2001 before the regional Court in the Hague we have covered - in
- our
- > nearly 100 pages plea; the court session took the whole day - at least
- > nearly all complaints, introduced afterward in the 140 pages application.
- > However, we have to learn from this Court decision that it will be
- > necessary painstakingly to maintain this dicipline also before higher
- > domestic instances, no matter if we get no response with respect to
- content
- > at all.
- >
- > So the overall conclusion is: as a result of this decision, we do know

- now
- > far more.
  - > We do know now positively that the European Court does not consider itself
  - > prima facie incompetent with respect to all never ending human rights
  - > violations Mr. Milosevic has to suffer by the tribunal's practices.
  - > We do know now that the European Court does announce itself a potential
  - > remedy for all human rights violations by the tribunal.
  - > And we are now fully aware of the need to maintain, very conscientiously,
  - the
  - > enumeration of all complaints throughout all stages of domestic procedures,
  - > no matter that there will be not any response with respect to content.
  - >
  - > So we are now well equipped to rebuild the case before the European Court.
  - > Wiser and sadder.
  - > All ingredients are already present. We have already elaborated all legal
  - > arguments for the domestic proceedings. And we have already elaborated a
  - > highly qualified application for the European Court, which is now already
  - > largely corrected in perfect English by Mick Collins. Thanks for that !
  - The
  - > result you can find in the attachment (corrections up to page 85)
  - > So we simply can re-use this huge amount of work, when we re-start the
  - case.
  - >
  - > Of course, it cannot be denied that it is a serious set back that Mr.
  - > Milosevic should pass first through all Dutch instances.
  - > However, we have to accept this as a matter of fact.
  - >
  - > This going through the Dutch instances will take a lot of time. it will be
  - a
  - > matter of some years before all domestic levels are passed through.
  - > So if Mr. Milosevic would wait with the building up of a case before the
  - > European Court until after his conviction by the puppet-tribunal, it will
  - > take some years after the moment of his conviction before he actually
  - might
  - > reach this European Court. And that would be a long time to wait !
  - > So it seems far better to re-establish an European Court case as soon as
  - > possible.
  - >
  - > And here comes also an important tactical point in view.
  - > Mr. Milosevic health is seriously in danger. He does not receive the
  - > necessary medical care for his heart problems. And certainly he would not
  - be
  - > the first detainee dying in the tribunal's cells by medical negligence !
  - > So it is very important to undertake legal steps against his medical
  - > ill-treatment, when all other pressure would fail.
  - > We could do this by form of a legal proceeding before the Dutch court. It
  - > certainly will focus the attention of the international public on this
  - > health care violation.
  - >
  - > Another important issue is the repeated complaint by Mr. Milosevic that
  - his
  - > habeas corpus right is violated by the the puppet tribunal. As he pointed
  - > out again in his opening speech to the tribunal:
  - >
  - > "You were duty bound to call a hearing with respect to the unlawful
  - > arrest that took place over my person and with respect to the fact that I
  - > was brought here on the basis of a crime having been committed."
  - >
  - > In this field there are some complications. There is no provision in the
  - > tribunal's regulations that could meet the habeas corpus-requirements, as
  - > the puppet-tribunal itself has pointed out in its so-called "Decision on
  - > preliminary motion" of 8 November 2001. However, it pretends that, in
  - this
  - > so-called 'Decision' -, it has already judged explicitly of Mr. Milosevic
  - > complaint about the illegality of his arrest and detention.
  - > But this view is unacceptable. For it is impossible that this decision,
  - > taken by this puppet-tribunal in a sneaky and tricky way, without Mr.
  - > Milosevic even being aware that a hearing would have been taken place,
  - could
  - > met the standards for a habeas corpus-provision, laid down in Article 5
  - par.
  - > 4 of the European Convention.

- > This issue is already exhaustively elaborated in par. V.4 of the application. See the attachment.
- > So also this issue could be brought up again before the Dutch court, in order to expose again to the public the continuing failure of the tribunal to deal , on a legally acceptable way , with Mr. Milosevic's habeas corpus right.
- >
- > These two above mentioned questions form already enough justification to start renewed legal proceedings before the Dutch court. And then this renewed legal action may provide, simultaneously, an opportunity to combine this with all other complaints, as already made before.
- > So we could reason here as follows: if there exists now already a need to start ne legal action, in order to defend Mr. Milosevic' basic rights for health care and in order to raise again the issue of continuous violation of his habeas corpus right, and in order to focus the public attention on this two important issues, then we could, at the same time, use this opportunity as a general new step for re-building a case for the European Court !
- >
- > In press releases we could, of course, focus on whatever aspect of our choice.
- > So when the whole of legal issues would be to complicated to digest for the media, than we could shine our light , in press contacts, only on the issue of the medical negligence of Mr. Milosevic.
- > Or on both this medical ill-treatment and the habeas corpus issue. Whatever we want to stress.

> Now I will present the full text of the European Court's decision.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

SECOND SECTION

DECISION

AS TO THE ADMISSIBILITY OF
 APPLICATION NO. 7763/01
 BY SLOBODAN MILOSEVIC
 AGAINST THE NETHERLANDS

> The European Court of Human Rights (second Section), sitting on 19 march 2002 as a Chamber composed of

- > Mr. J.-P. Costa.,
- > President
- > Mr. L. Loucaides
- > Mr. C. Bîrcan
- > Mr. K. Jungwiert
- > Mr. V. Butkevych
- > Mrs. W. Thomassen
- > Mrs. A. Mularoni,
- > judges
- > and
- > Section
- > registrar,
- > Mrs. S. Dollée

> Having regard to the above applation lodged on 20 december 2001,
 > Havig deliberated, decides as folows:

> THE FACTS

- > The applicant, Mr. Slobodan Milosevic, is a national of the Federal Republic
- > of Yugoslavia (hereinafter "the FRY"). He is currently detained in the
- > United Nations Detention Center in The Hague, Netherlands. He is
- > represented before the Court by Mr. N.M.P. Steijnen, a lawyer practising
- > in
- > Zeist, (Netherlands).
- >
- > A. The circumstance of the case
- >
- > 1. Background to the case
- >
- > The facts of the case, as apparent from public information and the
- > documents submitted by the applicant, may be summarised as follows.
- > The applicant was indicted, together with others, by the Prosecutor of the
- > International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (hereinafter "the
- > ICTY"). On 24 May 1999 a judge of the Trial Chamber of the ICTY, finding
- > that there was a prima facie case against the indicted, conformed the
- > indictment and issued a warrant for their arrest. The applicant was then
- > the
- > President of the FRY>
- > In September 2000 the applicant was voted out of office. On 6 October 2000
- > he relinquished the position of President of the FRY. He was subsequently
- > arrested on charges brought under FRY domestic law.
- > On 29 June 2001 the applicant was transferred to The Hague, despite an
- > order
- > of the Constitutional Court of the FRY suspending his surrender to the
- > ICTY
- > pending consideration of its legality.
- > On 3 July the applicant made an initial appearance before the trial
- > Chamber,
- > during which he was formally charged and invited to plead guilty or not
- > guilty. The applicant refused to enter a plea but attempted to argue that
- > the ICTY was an unlawful institution. The presiding judge refused to hear
- > his arguments. Noting the applicant's refusal to plead, the Trial Chamber
- > ex officio entered a plea of not guilty on his behalf. It also ordered his
- > detention on remand.
- > On 9 August 2001 the applicant lodged a preliminary motion arguing, in so
- > far as is relevant here, that the ICTY was illegal.
- > At a status conference on 30 August 2001, the applicant attempted to make
- > an
- > oral statement to the effect that the ICTY lacked a legitimate basis. He
- > was
- > prevented from doing so by the presiding judge, who invited him to make it
- > in writing in the form of a preliminary motion. The applicant did so.
- > On 6 September 2001, the applicant having refused to be represented before
- > a
- > tribunal which he considered illegal, the trial Chamber appointed three
- > practising lawyers as amici curiae to defend the applicant's interests.
- > On 19 October 2001 the amici curiae submitted a brief supporting the
- > applicant's preliminary motions of 9 and 30 August.
- > On 30 October 2001, at a second status conference, the Trial Chamber gave
- > an
- > oral decision rejecting the applicant's preliminary motions. The amici
- > curiae made oral submissions concerning the proposed conduct of the trial.
- > The applicant was allowed to speak uninterrupted. He alleged that the ICTY
- > Prosecutor was biased, since she had failed to bring prosecutions in
- > connection with the military intervention by NATO member States on the
- > territory of the FRY which took place in 1999. He also complained about
- > the
- > conditions in which he was detained, and in particular about the lack of
- > privacy.
- > The trial Chamber's decision rejecting the applicant's preliminary motions
- > was published in writing, with reasons, on 8 November 2001.
- > The indictment of 24 May 1999 has been amended on two occasions, and two
- > further indictments have been brought. The applicant has consistently
- > refused
- > to plead, and pleas of not guilty have been entered on his behalf.
- > On 30 January 2002 the Appeals Chamber of the ICTY decided that the three
- > indictments should be heard in a single set of proceedings.
- > The applicant's trial opened on 12 February 2002.

> It was reported on 27 February 2002 that the applicant had repeated his
> request for release to the trial Chamber, and on 6 March 2002 that it had
> been refused.

>
> 2. Proceedings before the President of the Regional Court of The Hague
>

> The applicant brought summary civil proceedings (kort geding) against the
> Netherlands State before the President of the regional Court

> (arrondissementsrechtbank) of The Hague. He sought an order directed
against

> the State for his unconditional release; in alternative, for him to be
> returned to the FRY; in the further alternative, for the State to make

> representations to "the so-called Tribunal" (i.e. the ICTY) and other
> competent international bodies institutions for his release; in the still

> further alternative, for the State to make representations to "the alleged
> Tribunal" (again, i.e. the ICTY) and other competent international bodies

> and institutions for his return to the FRY. He argued, essentially, that
> his transfer to the ICTY was illegal as a matter of domestic law of the

FRY;

> that the ICTY itself lacked a basis in international law, having been set
up

> by a resolution of the Security Council of the United Nations (to wit,
> resolution no. 827 of 25 May 1993) and not by a multilateral treaty; that

> the ICTY was the handmaiden of NATO and therefore not an independent and
> impartial tribunal in the sense of Article 6 of the Convention; that the

> actions of the Security Council and the ICTY were discriminatory; and that
> he was entitled to immunity as a former head of state. In view of these

> considerations the Netherlands State was acting unlawfully by allowing him
> to be detained and remain in detention on its territory.

> A public hearing was held on 23 August 2001.

> The President of the Regional Court gave judgment on 31 August 2001.

> He found that the ICTY did in fact have sufficient legal basis; that it
> offered sufficient procedural guarantees, as found by the European Court

of

> Human Rights in its Naletilic v. Croatia decision (no. 51891/99, 4 May
> 2000); and that, the Kingdom of the Netherlands having lawfully

transferred

> its jurisdiction over the ICTY's indictees to the ICTY, the courts of the
> Netherlands were not competent to consider the applicant's request for

> release.
> The applicant lodged an appeal against this judgment, but withdrew it
again

> as of 17 January 2002.

>
>
> B. Relevant domestic law

>
>
> Article 289 par. 1 of the Code of Civil Procedure (Wetboek van Burgerlijke

> rechtsvordering) provides that all cases where a speedy and provisionally
> enforceable decision is required in the interests of the parties shall be

> heard in summary proceedings by the President of the regional Court, who
> shall set a hearing date on a working day.

> Article 295 provides for an appeal against the President's judgment to the
> Court of Appeal (gerechtshof), and for a further appeal - on the point of

> law - to the Supreme Court (Hoge Raad).

> Article 292 provides that a provisionally enforceable decision taken in
> summary proceedings shall not prejudge the merits of the case.

>
>
> COMPLAINTS

>
>
> The applicant complained under Article 5 par. 1 of the Convention that his
> detention on Netherlands territory, with the active connivance of the

> Netherlands authorities, lacked a basis in the Netherlands domestic law,
and

> that a procedure prescribed by Netherlands domestic law was not followed.
> In this connection, he argued that, firstly, the ICTY's very establishment

> under a resolution of the United Nations Security Council was unlawful;
> secondly, the manner of his transfer from the FRY to The Hague was also

> unlawful; and thirdly, that he enjoyed immunity from prosecution as a
former

former

former

former

- > head of state. Consequently, the co-operation of the Netherlands authorities
- > with the ICTY in keeping him detained was similarly unlawful.
- > He complained under Article 5 par. 2 about the additional charges brought against him by the prosecutor of the ICTY long after he was first transferred to The Hague.
- > He complained under Article 5 par. 4 of the Convention that he had been prevented from challenging the legality of his detention, since at his initial appearance, and subsequently at status conferences, he had not been allowed to challenge the legitimacy of the ICTY itself and since the ICTY's
- > procedure only provided for the possibility of "provisional" release.
- > He complained under Article 6 par. 1 of the Convention that the ICTY was not
- > an "independent and impartial tribunal established by law". It was a body subsidiary to the Security Council and illegally established by that organ.
- > Moreover, it was discriminatory. This was reflected not only by its nature
- > as an ad hoc tribunal whose jurisdiction was limited *rationae loci* (the territory of the former Socialist Federative Republic of Yugoslavia) and
- > *ratione temporis* (from 1991 onwards), but also by what he claimed was the ICTY's Prosecutor's one-sided policy of prosecuting "mainly Serbs" - the
- > Court understands this to mean persons of Serb ethnic origin, irrespective of their nationality - and allowing alleged criminals of different ethnic
- > origin to go free, and her failure to bring prosecutions in connection with
- > the military intervention by NATO member States on the territory of the FRY
- > which took place in 1999.
- > He complained under Article 6 par. 1 of the Convention that the ICTY's
- > procedure was not "fair", as was reflected by the failure of the ICTY's
- > Prosecutor to prosecute those responsible for the aforementioned military
- > intervention by NATO member States. Furthermore, it united in a single organ
- > "administrative, legislative and judicial functions", since it had the power
- > to make and amend its own rules and delegated similar powers to its Registrar. More generally, that the aggregate of the failings alleged
- > prevented any trial before the ICTY from being "fair".
- > He complained under Article 6 of the Convention that the ICTY's Statute
- > provided for the prosecution of "persons responsible" or "persons presumed
- > responsible" for specific crimes - which in his submission reflected a
- > presumption of guilt even before the start of every trial.
- > He complained under Article 6 par. 3 (c) of the Convention that the ICTY
- > had appointed "amici curiae" to defend his interests, thereby usurping his
- > right to defend himself, and impeded his contacts with counsel of his
- > choice.
- > He complained under Article 10 of the Convention of restrictions on his
- > contacts with the press and the media.
- > He complained under Article 13 of the Convention that the only "remedy"
- > available against the other violations he alleged was that offered by the
- > ICTY itself.
- > Referring generally to the allegations of discrimination outlined above,
- he
- > also complained under Article 14 of the Convention.
- >
- >
- > THE LAW
- >
- >
- > Article 35 of the Convention, in relevant part, provides as follows:
- >
- > "1. The Court may only deal with the matter after all domestic remedies
- > have been exhausted, according to the generally recognised rules of
- > international law...
- >
- > 4. The Court shall reject any application which it considers
- > inadmissible under this Article. It may do so at any stage of the
- > proceedings."
- >
- > The Court notes at the outset that it is not clear whether all the

> complaints now before it were also made at the domestic level. To the
 extent
 > that they were not, there has been failure to exhaust the available
 domestic
 > remedies (see, among other authorities, the Akdivar and Others v. Turkey
 > judgment of 16 September 1996, Reports of Judgments and decisions 1996-IV,
 > p. 1210, par. 66).
 > To the extent that the complaints were made at the domestic level, the
 > applicant has not pursued his appeal against the judgment given in the
 > summary proceedings on 31 August 2001 by the President of Regional Court
 to
 > an conclusion. In thus appears that also in this respect domestic remedies
 > have not been exhausted. The question therefore arises whether the
 remedies
 > available to the applicant were for some reason inadequate or ineffective
 in
 > the particular circumstances of the case, or whether there existed special
 > circumstances absolving the applicant from the requirement to exhaust
 them.
 > The applicant alleges that the judgment given by the President of the
 > Regional Court of The Hague clearly shows that there are no domestic
 > remedies available which are adequate and effective. In his submission
 this
 > is borne out by the fact that the Netherlands courts had no jurisdiction
 to
 > entertain his various claims.
 > However, the applicant did not make use of the opportunities offered by
 > Netherlands law to challenge this finding; he withdrew his appeal to the
 > Court of Appeal and in so doing also deprived himself of the possibility
 of
 > lodging a subsequent appeal on points of law to the Supreme Court.
 > The Court reiterates that the existence of mere doubts as to the prospects
 > of success of a particular remedy which is not obviously futile is not
 > a valid reason for failing to exhaust domestic remedies (see, among many
 > other authorities, the above-mentioned Akdivar and Others v. Turkey
 judgment
 > of 16 September 1996, p. 1210, par. 66-67; Muazzez Epözdemir v. Turkey
 > (dec.), 31 January 2002, no. 57039/00; and Allaoui and others v. Germany
 > (dec.), no. 44911/98, 19 January 1999).
 > In these circumstances the Court concludes that the case must be rejected
 in
 > its entirety for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article
 35
 > Par. 1 and 4 of the Convention.
 >
 > For this reasons, the Court unanimously
 >
 > Declares the application inadmissible.
 >
 >
 > Herewith you can find the full text of the application, as corrected by
 Mick
 > Collins up to, page 85.
 > Since many of you cannot open my attachments, I would like to ask Vladimir
 > to send around this text.
 > Especially the already mentioned par. V.4 is important with respect to M'
 s
 > continuous complaint about violation of his habeas corpus right.
 >
 > Best regards to all of you,
 >
 > Nico S.
 >
 >

van holst en steijnen

From: Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>
To: Zdenko Tomanovic <zdenkot@eunet.yu>; van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>; Prof M.N.Kuznecov <annakisa@mtu-net.ru>; Prof A.Bernardini <mailservicesnc@tiscalinet.it>; Nico Varkevisser <office@globalreflexion.org>; <emperors1000@aol.com>; Christopher Black <bar@idirect.com>; Christopher Black <antinato@hotmail.com>; Branko Rakic <brankorakic@yahoo.com>; <misaognjanovic@yahoo.com>
Cc: Tiphaine Dickson <tiphainedickson@videotron.ca>; Tetekin V.N. <tetekin@duma.gov.ru>; <JaredI@aol.com>; Elena Kuznecova <elena_abpk@mtu-net.ru>; David Jacobs <david@ShellJacobs.com>; Borislav Svetozarevich Milosevic <borislav@polikvart.ru>; Anna Yastrebova <anna_yastrebova@mtu-net.ru>; André Tremblay <agtremblay@videotron.ca>
Sent: zondag 31 maart 2002 16:30
Attach: SteijnenNew.doc
Subject: Fw: European Court Decision - Comment and Proposals for Further Actions

I forward to you Nico Steijnen comment on European Court of Human Rights decision + the full text of the decision + last version of our application to ECHR as Word attachment.

Yours
 Vladimir

To join or help this struggle, visit:

<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)

<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)

<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan Milosevic)

<http://www.jutarnje.co.yu/> ('morning news' the only Serbian newspaper advocating liberation)

----- Original Message -----

From: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>

To: <vlada@sps.org.yu>

Cc: <icdsm@aol.com>; <mailservicesnc@tiscalinet.it>; <bar@idirect.com>; <jedmisrael@yahoo.com>; <jaredI@aol.com>; <icdsminfonct@yahoo.fr>; <agtremblay@videotron.ca>; <brankorakic@yahoo.com>; <cirqueminime@club-internet.fr>; <office@belgrade-forum.org>; <office@globalreflexion.org>; <despot@wishmail.net>; <sigu@worldonline.nl>; <ZdenkoT@eunet.yu>; <ogmi@eunet.yu>

Sent: Sunday, March 31, 2002 10:19 AM

Subject: European Court Decision - Comment and Proposals for Further Actions

- > Dear friends of the Committee,
- >
- > Pending a further implementation of the last chapters of the 140 pages
- > provisional application, the European Court has decided on the
- > admissibility
- > of the application. Its ruling was negative.
- > I like to give my comment on it.
- >
- > First I want to take away possible feelings of too strong negativity.
- > As already discussed beforehand amongst ourselves - and so already pointed
- > out in advance - nothing is lost with this decision.
- > The only thing that has been happened by this decision is that the
- > European
- > Court has ruled that Mr. Milosevic definitively has to go through all
- > stages of Dutch judiciary, before he may enter the European Court.
- >
- > This ruling despite the specific and unique characteristics of this case.
- > Namely the fact that the State of the Netherlands as well as the Regional
- > Court in the Hague, being the specific Dutch court to deal with legal
- > proceedings against the State of the Netherlands, have been completely
- > unanimous in their judgement that the Dutch law - and consequently the
- > Dutch
- > judges - have no authority whatsoever to deal with whatever aspect or
- > action
- > of the so-called tribunal.
- > So the European Court has denied any consequence to this unequivocal
- > position of the State of the Netherlands and the regional Court in the

Hague

- > and to their joint position that the Dutch law system and the tribunal's
- > law system were to be seen as two completely separated legal circuits,
- with
- > even no mutual connections at all.
- >
- > It was this specific and unique joint position of the State of the
- > Netherlands and the regional Court in the Hague about the non-existence of
- > any connection between the tribunal's law system and the Dutch law system
- > which provided us with the idea that, in the spirit of this strong views,
- we
- > could reason from this position and say: 'Okay, if the State of the
- > Netherlands and the appropriate Dutch Court agree that there are no
- domestic
- > remedies, than Mr. Milosevic can pass through directly to the European
- > Court. And it is not to be expected that the State of the Netherlands
- might
- > challenge this in the course of the proceedings before the European
- Court'.
- >
- > Based on this reasoning we deemed Mr. Milosevic to be legitimized to
- > appeal further directly to the European Court.
- > And than the next point was: if this reasoning would hold out, we than
- > had tot take into account, in the absence of any domestic remedy, the six
- > month period, set by the European Court regulations.
- > So, within the framewort of this reasoning, we were forced to file the
- > application before the end of December 2001.
- > And this is what we have done.
- >
- > However, this attempt to bypass the further Dutch appeal instances and to
- > recur
- > directly to the European Court was also inspired by very practical
- > considerations of weigthy nature.
- >
- > An important factor was the time factor.
- > The sooner the umbrella of the European Court, as a separate human rights
- > instrument, could be put up above Mr. Milosevic, the better.
- >
- > A second important factor was the factor money.
- > You could reason what you want, but when there are absolutely no funds to
- go
- > through further Dutch instances, which required quite a lot of money, than
- > you must make shift with what you have.
- > So in fact there was no other choice than to try this short-cut directly
- to
- > the European Court.
- >
- > Third important argument was to try out how the Court was going to react
- on
- > this
- > step. In the hope that the Court would give some signals regarding its
- > position with respect to Mr. Milosevic' attempt to involve this court as a
- > legal instrument for protection.
- > Possible signals, especially regarding to its position with respect to
- its
- > competence.
- > Since it certainly was not to be seen as excluded that the Court would
- doubt
- > about its competence to deal with this application. If only because of the
- > fact that the tribunal is no party to the European Convention.
- >
- > All those arguments together were decisive for the choice that has been
- > made: to file the application directly to the European Court, after the
- > Hague Regional Court's decision.
- >
- > In order to pave the way to the European Court it was further inevitable
- to
- > withdraw the appeal, made to the Hague Appael Court, even though it was
- > still only very provisional and without content.
- > Since it is, of course, not possible to keep up with the view that there
- is
- > sufficient evidence that all domestic remedies are futile and ,

- > consequently, to recur directly to the European Court, and to maintain at the
- > same time such an appeal to the domestic court of appeal.
- >
- > So this attempt to recur directly to the European Court is now referred back
- > by this Court.
- > And it is already pointed out above: nothing is definitely lost by that.
- >
- > On the contrary.
- > This decision by the European Court reveals some very important information, which can be deduced from this judgement.
- >
- > First of all, this is the fact that the Court seems to see no reason to declare itself incompetent with respect to such a complaint as filed by Mr. Milosevic.
- > At any rate not prima facie.
- > Quite on the contrary, the fact that the Court, in its decision, very conscientiously lists and analyses all the human rights violations elaborated in the application, and summarizes the main arguments used for it in the application, indicates that the Court sees no dominating problems
- > with its own competence in this matter !
- > So this strengthens the idea that this European Court may provide Mr. Milosevic with a serious legal instrument for challenging all what is done by the puppet-tribunal !
- > And this is a very important outcome of the Court's decision.
- >
- > A second important lesson, that is also to be learned from the Court's decision, is that, no matter that the Dutch judiciary refuses to consider seriously any aspect regarding the human rights, all complaints with respect to human rights violations which are meant to be brought finally before the European Court, scrupulously have to be spinned out on every stage of the Dutch legal proceedings. This time and again, even though there would be no response at all, otherwise than a general decision that there is simply no competence.
- > So this is to be watched very carefully.
- >
- > I believe in the summary injunction proceedings that we have instituted in August 2001 before the regional Court in the Hague we have covered - in our
- > nearly 100 pages plea; the court session took the whole day - at least
- > nearly all complaints, introduced afterward in the 140 pages application.
- > However, we have to learn from this Court decision that it will be necessary painstakingly to maintain this discipline also before higher domestic instances, no matter if we get no response with respect to content
- > at all.
- >
- > So the overall conclusion is: as a result of this decision, we do know now
- > far more.
- > We do know now positively that the European Court does not consider itself prima facie incompetent with respect to all never ending human rights violations Mr. Milosevic has to suffer by the tribunal's practices.
- > We do know now that the European Court does announce itself a potential remedy for all human rights violations by the tribunal.
- > And we are now fully aware of the need to maintain, very conscientiously, the
- > enumeration of all complaints throughout all stages of domestic procedures, no matter that there will be not any response with respect to content.
- >
- > So we are now well equipped to rebuild the case before the European Court.
- > Wiser and sadder.
- > All ingredients are already present. We have already elaborated all legal arguments for the domestic proceedings. And we have already elaborated a highly qualified application for the European Court, which is now already largely corrected in perfect English by Mick Collins. Thanks for that !
- The
- > result you can find in the attachment (corrections up to page 85)
- > So we simply can re-use this huge amount of work, when we re-start the case.

- >
- > Of course, it cannot be denied that it is a serious set back that Mr.
- > Milosevic should pass first through all Dutch instances.
- > However, we have to accept this as a matter of fact.
- >
- > This going through the Dutch instances will take a lot of time. it will be a
- > matter of some years before all domestic levels are passed through.
- > So if Mr. Milosevic would wait with the building up of a case before the
- > European Court until after his conviction by the puppet-tribunal, it will
- > take some years after the moment of his conviction before he actually
- > might
- > reach this European Court. And that would be a long time to wait !
- > So it seems far better to re-establish an European Court case as soon as
- > possible.
- >
- > And here comes also an important tactical point in view.
- > Mr. Milosevic health is seriously in danger. He does not receive the
- > necessary medical care for his hart problems. And certainly he would not
- > be
- > the first detainee dying in the tribunal' s cells by medical negligence !
- > So it is very important to undertake legal steps against his medical
- > ill-treatment, when all other pressure would fail.
- > We could do this by form of a legal proceeding before the Dutch court. It
- > certainly will focus the attention of the international public on this
- > health care violation.
- >
- > Another important issue is the repeated complaint by Mr. Milosevic that
- > his
- > habeas corpus right is violated by the the puppet tribunal. As he pointed
- > out again in his opening speech to the tribunal:
- >
- > "You were duty bound to call a hearing with respect to the unlawful
- > arrest that took place over my person and with respect to the fact that I
- > was brought here on the basis od a crime having been committed."
- >
- > In this field there are some complications. There is no provision in the
- > tribunal's regulations that could meet the habeas corpus-requirements, as
- > the puppet-tribunal itself has pointed out in its so-called "Decision on
- > preliminary motion" of 8 November 2001. However, it pretends that, in
- > this
- > so-called 'Decision' -, it has already judged explicitly of Mr. Milosevic
- > complaint about the illegality of his arrest and detention.
- > But this view is unacceptable . For it is impossible that this decision,
- > taken by this puppet-tribunal in a sneaky and tricky way, without Mr.
- > Milosevic even being aware that a hearing would have been taken place,
- > could
- > met the standards for a habeas corpus-provision, laid down in Article 5
- > par.
- > 4 of the European Convention.
- > This issue is already exhaustively elaborated in par. V.4 of the
- > application. See the attachment.
- > So also this issue could be brought up again before the Dutch court, in
- > order to expose again to the public the continuing failure of the tribunal
- > to deal , on a legally acceptable way , with Mr. Milosevic's habeas corpus
- > right.
- >
- > These two above mentioned questions form already enough justification to
- > start renewed legal proceedings before the Dutch court. And then this
- > renewed legal action may provide, simultaneously, an opportunity to
- > combine
- > this with all other complaints, as already made before.
- > So we could reason here as follows: if there exists now already a need to
- > start ne legal action, in order to defend Mr. Milosevic' basic rights for
- > health care and in order to raise again the issue of continuous violation
- > of
- > his habeas corpus right, and in order to focus the public attention on
- > this
- > two important issues, then we could, at the same time, use this
- > opportunity
- > as a general new step for re-building a case for the European Court !
- >

- > In press releases we could, of course, focus on whatever aspect of our choice.
- > So when the whole of legal issues would be too complicated to digest for the media, than we could shine our light, in press contacts, only on the issue of the medical negligence of Mr. Milosevic.
- > Or on both this medical ill-treatment and the habeas corpus issue.
- Whatever we want to stress.

> Now I will present the full text of the European Court's decision.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

SECOND SECTION

DECISION

AS TO THE ADMISSIBILITY OF

APPLICATION NO. 7763/01

BY SLOBODAN MILOSEVIC

AGAINST THE NETHERLANDS

> The European Court of Human Rights (second Section), sitting on 19 March 2002 as a Chamber composed of

> Mr. J.-P. Costa.,
 > President
 > Mr. L. Loucaides
 > Mr. C. Bircan
 > Mr. K. Jungwiert
 > Mr. V. Butkevych
 > Mrs. W. Thomassen
 > Mrs. A. Mularoni,

> judges
 > and Mrs. S. Dollée

Section

> registrar,

> Having regard to the above application lodged on 20 December 2001,
 > Having deliberated, decides as follows:

> THE FACTS

> The applicant, Mr. Slobodan Milosevic, is a national of the Federal Republic of Yugoslavia (hereinafter "the FRY"). He is currently detained in the United Nations Detention Center in The Hague, Netherlands. He is represented before the Court by Mr. N.M.P. Steijnen, a lawyer practising in Zeist, (Netherlands).

> A. The circumstance of the case

> 1. Background to the case

> The facts of the case, as apparent from public information and the documents submitted by the applicant, may be summarised as follows.
 > The applicant was indicted, together with others, by the Prosecutor of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (hereinafter "the ICTY"). On 24 May 1999 a judge of the Trial Chamber of the ICTY, finding that there was a prima facie case against the indicted, confirmed the indictment and issued a warrant for their arrest. The applicant was then the President of the FRY>

- > In September 2000 the applicant was voted out of office. On 6 October 2000
- > he relinquished the position of President of the FRY. He was subsequently
- > arrested on charges brought under FRY domestic law.
- > On 29 June 2001 the applicant was transferred to The Hague, despite an order
- > of the Constitutional Court of the FRY suspending his surrender to the ICTY
- > pending consideration of its legality.
- > On 3 July the applicant made an initial appearance before the trial Chamber,
- > during which he was formally charged and invited to plead guilty or not
- > guilty. The applicant refused to enter a plea but attempted to argue that
- > the ICTY was an unlawful institution. The presiding judge refused to hear
- > his arguments. Noting the applicant's refusal to plead, the Trial Chamber
- > ex officio entered a plea of not guilty on his behalf. It also ordered his
- > detention on remand.
- > On 9 August 2001 the applicant lodged a preliminary motion arguing, in so far as is relevant here, that the ICTY was illegal.
- > At a status conference on 30 August 2001, the applicant attempted to make an
- > oral statement to the effect that the ICTY lacked a legitimate basis. He
- > was
- > prevented from doing so by the presiding judge, who invited him to make it
- > in writing in the form of a preliminary motion. The applicant did so.
- > On 6 September 2001, the applicant having refused to be represented before a
- > tribunal which he considered illegal, the trial Chamber appointed three
- > practising lawyers as amici curiae to defend the applicant's interests.
- > On 19 October 2001 the amici curiae submitted a brief supporting the
- > applicant's preliminary motions of 9 and 30 August.
- > On 30 October 2001, at a second status conference, the Trial Chamber gave an
- > oral decision rejecting the applicant's preliminary motions. The amici
- > curiae made oral submissions concerning the proposed conduct of the trial.
- > The applicant was allowed to speak uninterrupted. He alleged that the ICTY
- > Prosecutor was biased, since she had failed to bring prosecutions in
- > connection with the military intervention by NATO member States on the
- > territory of the FRY which took place in 1999. He also complained about the
- > conditions in which he was detained, and in particular about the lack of
- > privacy.
- > The trial Chamber's decision rejecting the applicant's preliminary motions
- > was published in writing, with reasons, on 8 November 2001.
- > The indictment of 24 May 1999 has been amended on two occasions, and two
- > further indictments have been brought. The applicant has consistently
- > refused
- > to plead, and pleas of not guilty have been entered on his behalf.
- > On 30 January 2002 the Appeals Chamber of the ICTY decided that the three
- > indictments should be heard in a single set of proceedings.
- > The applicant's trial opened on 12 February 2002.
- > It was reported on 27 February 2002 that the applicant had repeated his
- > request for release to the trial Chamber, and on 6 March 2002 that it had
- > been refused.
- >
- > 2. Proceedings before the President of the Regional Court of The Hague
- >
- > The applicant brought summary civil proceedings (kort geding) against the
- > Netherlands State before the President of the regional Court
- > (arrondissementsrechtbank) of The Hague. He sought an order directed
- > against
- > the State for his unconditional release; in alternative, for him to be
- > returned to the FRY; in the further alternative, for the State to make
- > representations to "the so-called Tribunal" (i.e. the ICTY) and other
- > competent international bodies/institutions for his release; in the still
- > further alternative, for the State to make representations to "the alleged
- > Tribunal" (again, i.e. the ICTY) and other competent international bodies
- > and institutions for his return to the FRY. He argued, essentially, that
- > his transfer to the ICTY was illegal as a matter of domestic law of the FRY;
- > that the ICTY itself lacked a basis in international law, having been set
- > up
- > by a resolution of the Security Council of the United Nations (to wit,

- > resolution no. 827 of 25 May 1993) and not by a multilateral treaty; that
- > the ICTY was the handmaiden of NATO and therefore not an independent and
- > impartial tribunal in the sense of Article 6 of the Convention; that the
- > actions of the Security Council and the ICTY were discriminatory, and that
- > he was entitled to immunity as a former head of state. In view of these
- > considerations the Netherlands State was acting unlawfully by allowing him
- > to be detained and remain in detention on its territory.
- > A public hearing was held on 23 August 2001.
- > The President of the Regional Court gave judgment on 31 August 2001.
- > He found that the ICTY did in fact have sufficient legal basis; that it
- > offered sufficient procedural guarantees, as found by the European Court
- of
- > Human Rights in its *Nalčić v. Croatia* decision (no. 51891/99, 4 May
- > 2000); and that, the Kingdom of the Netherlands having lawfully
- transferred
- > its jurisdiction over the ICTY's indictments to the ICTY, the courts of the
- > Netherlands were not competent to consider the applicant's request for
- > release.
- > The applicant lodged an appeal against this judgment, but withdrew it
- again
- > as of 17 January 2002.

> B. Relevant domestic law

- > Article 289 par. 1 of the Code of Civil Procedure (*Wetboek van Burgerlijke*
- > *rechtsvordering*) provides that all cases where a speedy and provisionally
- > enforceable decision is required in the interests of the parties shall be
- > heard in summary proceedings by the President of the regional Court, who
- > shall set a hearing date on a working day.
- > Article 295 provides for an appeal against the President's judgment to the
- > Court of Appeal (*gerechtshof*), and for a further appeal - on the point of
- > law - to the Supreme Court (*Hoge Raad*).
- > Article 292 provides that a provisionally enforceable decision taken in
- > summary proceedings shall not prejudice the merits of the case.

> COMPLAINTS

- > The applicant complained under Article 5 par. 1 of the Convention that his
- > detention on Netherlands territory, with the active connivance of the
- > Netherlands authorities, lacked a basis in the Netherlands domestic law,
- and
- > that a procedure prescribed by Netherlands domestic law was not followed.
- > In this connection, he argued that, firstly, the ICTY's very establishment
- > under a resolution of the United Nations Security Council was unlawful;
- > secondly, the manner of his transfer from the FRY to The Hague was also
- > unlawful; and thirdly, that he enjoyed immunity from prosecution as a
- former
- > head of state. Consequently, the co-operation of the Netherlands
- authorities
- > with the ICTY in keeping him detained was similarly unlawful.
- > He complained under Article 5 par. 2 about the additional charges brought
- > against him by the prosecutor of the ICTY long after he was first
- > transferred to The Hague.
- > He complained under Article 5 par. 4 of the Convention that he had been
- > prevented from challenging the legality of his detention, since at his
- > initial appearance, and subsequently at status conferences, he had not been
- > allowed to challenge the legitimacy of the ICTY itself and since the
- ICTY's
- > procedure only provided for the possibility of "provisional" release.
- > He complained under Article 6 par. 1 of the Convention that the ICTY was
- not
- > an "independent and impartial tribunal established by law". It was a body
- > subsidiary to the security Council and illegally established by that
- organ.
- > Moreover, it was discriminatory. This was reflected not only by its nature
- > as an ad hoc tribunal whose jurisdiction was limited *rationae loci* (the
- > territory of the former Socialist Federative Republic of Yugoslavia) and
- > *ratione temporis* (from 1991 onwards), but also by what he claimed was the
- > ICTY's Prosecutor's one-sided policy of prosecuting "mainly Serbs" - the

- > Court understands this to mean persons of Serb ethnic origin, irrespective
- > of their nationality - and allowing alleged criminals of different ethnic
- > origin to go free, and her failure to bring prosecutions in connection
- with
- > the military intervention by NATO member States on the territory of the
- FRY
- > which took place in 1999.
- > He complained under Article 6 par. 1 of the Convention that the ICTY's
- > procedure was not "fair", as was reflected by the failure of the ICTY's
- > Prosecutor to prosecute those responsible for the aforementioned military
- > intervention by NATO member States. Furthermore, it united in a single
- organ
- > "administrative, legislative and judicial functions", since it had the
- power
- > to make and amend its own rules and delegated similar powers to its
- > Registrar. More generally, that the aggregate of the failings alleged
- > prevented any trial before the ICTY from being "fair".
- > He complained under Article 6 of the Convention that the ICTY's Statute
- > provided for the prosecution of "persons responsible" or "persons presumed
- > responsible" for specific crimes - which in his submission reflected a
- > presumption of guilt even before the start of every trial.
- > He complained under Article 6 par. 3 (c) of the Convention that the ICTY
- > had appointed "amici curiae" to defend his interests, thereby usurping his
- > right to defend himself, and impeded his contacts with counsel of his
- > choice.
- > He complained under Article 10 of the Convention of restrictions on his
- > contacts with the press and the media.
- > He complained under Article 13 of the Convention that the only "remedy"
- > available against the other violations he alleged was that offered by the
- > ICTY itself.
- > Referring generally to the allegations of discrimination outlined above,
- he
- > also complained under Article 14 of the Convention.
- >
- >
- > THE LAW
- >
- >
- > Article 35 of the Convention, in relevant part, provides as follows:
- >
- > "1. The Court may only deal with the matter after all domestic
- remedies
- > have been exhausted, according to the generally recognised rules of
- > international law...
- >
- > 4. The Court shall reject any application which it considers
- > inadmissible under this Article. It may do so at any stage of the
- > proceedings."
- >
- > The Court notes at the outset that it is not clear whether all the
- > complaints now before it were also made at the domestic level. To the
- extent
- > that they were not, there has been failure to exhaust the available
- domestic
- > remedies (see, among other authorities, the *Akdivar and Others v. Turkey*
- > judgment of 16 September 1996, Reports of Judgments and decisions 1996-IV,
- > p. 1210, par. 66).
- > To the extent that the complaints were made at the domestic level, the
- > applicant has not pursued his appeal against the judgment given in the
- > summary proceedings on 31 August 2001 by the President of Regional Court
- to
- > an conclusion. In thus appears that also in this respect domestic remedies
- > have not been exhausted. The question therefore arises whether the
- remedies
- > available to the applicant were for some reason inadequate or ineffective
- in
- > the particular circumstances of the case, or whether there existed special
- > circumstances absolving the applicant from the requirement to exhaust
- them.
- > The applicant alleges that the judgment given by the President of the
- > Regional Court of The Hague clearly shows that there are no domestic
- > remedies available which are adequate and effective. In his submission

^{this}
> is borne out by the fact that the Netherlands courts had no jurisdiction
to
> entertain his various claims.
> However, the applicant did not make use of the opportunities offered by
> Netherlands law to challenge this finding; he withdrew his appeal to the
> Court of Appeal and in so doing also deprived himself of the possibility
of
> lodging a subsequent appeal on points of law to the Supreme Court.
> The Court reiterates that the existence of mere doubts as to the prospects
> of success of a particular remedy which is not obviously futile is not
> a valid reason for failing to exhaust domestic remedies (see, among many
> other authorities, the above-mentioned Akdivar and Others v. Turkey
judgment
> of 16 September 1996, p. 1210, par. 66-67; Muazzez Epözdemir v. Turkey
> (dec.), 31 January 2002, no. 57039/00; and Allaoui and others v. Germany
> (dec.), no. 44911/98, 19 January 1999).
> In these circumstances the Court concludes that the case must be rejected
in
> its entirety for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article
35
> Par. 1 and 4 of the Convention.
>
> For this reason, the Court unanimously
>
> Declares the application inadmissible.
>
>
> Herewith you can find the full text of the application, as corrected by
Mick
> Collins up to, page 85.
> Since many of you cannot open my attachments, I would like to ask Vladimir
> to send around this text.
> Especially the already mentioned par. V.4 is important with respect to M^s
> continuous complaint about violation of his habeas corpus right.
>
> Best regards to all of you,
>
> Nico S.
>
>

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: Mick Collins <cirqueminime@club-internet.fr>
Sent: woensdag 10 april 2002 21:37
Subject: Re: tranche 32

Mick,

This application, also made by you, is now part of the most outstanding jurisprudence of the European Court of human rights. No matter if we give a follow-up on this or not. So this work really has already a historical dimension.

Your very systematic, balanced and skilful system of indicating corrections was not only a great help, but also a great pleasure for me to work with. So I shall be delighted with your further assistance with regard to the coming further implementation of the last paragraphs of the application. This will be quite a lot of work for the longer term.

Then, as you know, we stand face to face with the enormous task to re-start the Dutch legal proceedings and to make the long march through the Dutch legal proceedings before we can re-enter the European Court. It will be necessary to make summaries in English for Milosevic and the ICDSM-committee of the Dutch court documents with respect to this procedures and I need your further assistance for correcting this summaries.

Next point is that I intend to communicate in written with Milosevic intensively and directly about some important points. So I would like to ask your assistance also with respect to this.

And finally I need funds for my work and I intend to try to raise these funds myself. Since there are no expectations for financial support from elsewhere. Therefore I also need somebody of English tongue and dedicated to the defence of Milosevic. In short, somebody of exactly your profile !

Can't we establish a fund raising organisation ?

It definitely must be possible to find quite a lot of persons around the world who want to sponsor the defence and legal proceedings of Milosevic. I intend to combine this with fund raising for the legal proceedings we intend to start here in the Netherlands for the victims of NATO's bombardments of the RTS-headquarters in Belgrade right within a couple of weeks. See soon our website under construction www.natosued.org
This aspect of money is so important that we need to approach this in a professional way.

Maybe we can involve you. And make financial arrangements for your participation.

At least for the time being that you are unemployed !

Nico S.

van holst en steijnen

From: <cirqueminime@club-internet.fr>
To: <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: donderdag 28 maart 2002 12:54
Subject: NYTimes.com Article: Euro Court Throws Out Milosevic Rights Appeal

This article from NYTimes.com
 has been sent to you by cirqueminime@club-internet.fr.

Nico, How does this effect our work? Mick

cirqueminime@club-internet.fr

/----- advertisement -----\

Presenting the reloadable Starbucks Card.

The Starbucks Card is reloadable from \$5 - \$500. Fill it up. Use it. Use it. Then, fill it up again.

<https://www.starbucks.com/shop/reload.asp?ci=672>

\-----/

Euro Court Throws Out Milosevic Rights Appeal

March 27, 2002

By REUTERS

Filed at 3:48 p.m. ET

STRASBOURG, France (Reuters) - The European Court of Human Rights Wednesday dismissed a suit filed by former Yugoslav leader Slobodan Milosevic against the Netherlands for alleged human rights abuses.

The court ruled that Milosevic, who argued that his transfer to a U.N. court in The Hague last year was illegal and violated his human rights, had not exhausted avenues of appeal available to him in the Netherlands.

The court ruling was based solely on the finding that Milosevic had not explored other avenues of recourse. It did not say whether it considered the grounds of Milosevic's suit itself valid.

Milosevic is being tried in The Hague for crimes against humanity in Kosovo in 1999 and Croatia in 1991 and genocide in Bosnia between 1992 and 1995.

His trial had been adjourned since March 18 after Milosevic, 60, was diagnosed with influenza. A Hague tribunal spokesman said Monday he would need the rest of the week off.

Milosevic has vigorously cross-examined witnesses since his trial started Feb. 12 after opting to defend himself against charges he has rejected as false.

He does not recognize the court and declined to plead to the charges against him. The court's judges entered not guilty pleas on his behalf.

The former communist apparatchik has accused the court of inherent bias against him and Serbia during a combative showdown with judges and prosecutors.

<http://www.nytimes.com/reuters/world/international-yugoslavia-milosevic-appeal.html?ex=1018348855&ci=1&en=31b5758d2111b199>

HOW TO ADVERTISE

For information on advertising in e-mail newsletters or other creative advertising opportunities with The New York Times on the Web, please contact onlinesales@nytimes.com or visit our online media kit at <http://www.nytimes.com/adinfo>

For general information about NYTimes.com, write to help@nytimes.com.

Copyright 2002 The New York Times Company

van holst en steijnen

From: Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>
To: Branko Rakic <brankorakic@yahoo.com>; Christopher Black <antinato@hotmail.com>; Christopher Black <bar@idirect.com>; Dragoslav Misa Ognjanovic <ogmi@eunet.yu>; <emperors1000@aol.com>; Prof A. Bernardini <mailservicesnc@tiscalinet.it>; van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Cc: André Tremblay <agtremblay@videotron.ca>; Anna Yastrebova <anna_yastrebova@mtu-net.ru>; Babis Angourakis <bang@int.kke.gr>; Borislav Svetozarevich Milosevic <borislav@polikvart.ru>; David Jacobs <david@ShellJacobs.com>; Elena Kuznecova <elena_abpk@mtu-net.ru>; Tetekin V.N. <tetekin@duma.gov.ru>
Sent: woensdag 27 maart 2002 17:11
Subject: European Court of Human Rights

171
 27.3.2002

Press release issued by the Registrar

Application by Slobodan Milošević declared inadmissible

The European Court of Human Rights has declared **inadmissible** an application by Slobodan Milošević, former President of the Federal Republic of Yugoslavia. Mr Milošević, who was born in 1940 and is at present detained in the UN detention centre at The Hague, filed his application against the Netherlands on 20 December 2001.

On 31 August 2001, in summary proceedings brought by Mr Milošević seeking his immediate release and return to Yugoslavia, the President of the Hague Regional Court found that the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (ICTY) did have sufficient legal basis, that it offered sufficient procedural guarantees, as found by the European Court of Human Rights in its *Naletilic v. Croatia* decision (no. 51891/99, 4 May 2000), and that the Netherlands courts were not competent to consider the applicant's request for release as the Kingdom of the Netherlands had lawfully transferred its jurisdiction over the ICTY's indictees to the ICTY.

Before the European Court of Human Rights, Mr Milošević relied on the following Articles of the European Convention on Human Rights: 5 (right to liberty and security), 6 (right to a fair trial), 10 (freedom of expression), 13 (right to an effective remedy) and 14 (prohibition of discrimination). His complaints are directed against his arrest and detention and the proceedings currently conducted against him in the ICTY.

In its decision the European Court noted firstly that it was not clear whether all the complaints before it had been made previously at the domestic level. To the extent that they had not, the applicant had failed to exhaust the available domestic remedies.

In so far as the complaints had been made at the domestic level, the applicant had not availed himself of the opportunities offered by Netherlands law to challenge the ruling complained of. He had withdrawn an appeal against the judgment of 31 August 2001 which he had lodged with the Court of Appeal. In so doing he had also deprived himself of the possibility of a subsequent appeal on points of law to the Supreme Court.

The competent Chamber of the Court's Section II accordingly decided, unanimously, that the application had to be dismissed in its entirety for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article 35 §§ 1 and 4 of the Convention.

***

Further information about the Court can be found on its Internet site (<http://www.echr.coe.int>).

Registry of the European Court of Human Rights

F – 67075 Strasbourg Cedex

Contacts: Roderick Liddell (telephone: (0)3 88 41 24 92)

Emma Hellyer (telephone: (0)3 90 21 42 15)

Fax: (0)3 88 41 27 91

The European Court of Human Rights was set up in Strasbourg in 1959 to deal with alleged violations of the 1950 European Convention on Human Rights. On 1 November 1998 a full-time Court was established, replacing the original two-tier system of a part-time Commission and Court.

To join or help this struggle, visit:

<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)

<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)

<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan Milosevic)

<http://www.jutarnje.co.yu/> ('morning news' the only Serbian newspaper advocating liberation)

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

SECOND SECTION

DECISION

AS TO THE ADMISSIBILITY OF

Application no. 77631/01
by Slobodan MILOŠEVIĆ
against the Netherlands

The European Court of Human Rights (Second Section), sitting on
19 March 2002 as a Chamber composed of

Mr J.-P. COSTA, *President*,
Mr L. LOUCAIDES,
Mr C. BİRSAN,
Mr K. JUNGWIERT,
Mr V. BUTKEVYCH,
Mrs W. THOMASSEN,
Mrs A. MULARONI, *judges*,
and Mrs S. DOLLÉ *Section Registrar*,

Having regard to the above application lodged on 20 December 2001,
Having deliberated, decides as follows:

THE FACTS

The applicant, Mr Slobodan Milošević, is a national of the Federal Republic of Yugoslavia (hereinafter "the FRY") born in 1940. He is currently detained in the United Nations Detention Center in The Hague, Netherlands. He is represented before the Court by Mr N.M.P. Steijnen, a lawyer practising in Zeist (Netherlands).

A. The circumstances of the case

I. Background to the case

The facts of the case, as apparent from public information and the documents submitted by the applicant, may be summarised as follows.

The applicant was indicted, together with others, by the Prosecutor of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia (hereinafter "the ICTY"). On 24 May 1999 a judge of the Trial Chamber of the ICTY, finding that there was a *prima facie* case against the indictees, confirmed the indictment and issued a warrant for their arrest. The applicant was then the President of the FRY.

In September 2000 the applicant was voted out of office. On 6 October 2000 he relinquished the position of President of the FRY. He was subsequently arrested on charges brought under FRY domestic law.

On 29 June 2001 the applicant was transferred to The Hague, despite an order of the Constitutional Court of the FRY suspending his surrender to the ICTY pending consideration of its legality.

On 3 July the applicant made an initial appearance before the Trial Chamber, during which he was formally charged and invited to plead guilty or not guilty. The applicant refused to enter a plea but attempted to argue that the ICTY was an unlawful institution. The presiding judge refused to hear his arguments. Noting the applicant's refusal to plead, the Trial Chamber *ex officio* entered a plea of not guilty on his behalf. It also ordered his detention on remand.

On 9 August 2001 the applicant lodged a preliminary motion arguing, in so far as is relevant here, that the ICTY was illegal.

At a status conference on 30 August 2001, the applicant attempted to make an oral statement to the effect that the ICTY lacked a legitimate basis. He was prevented from so doing by the presiding judge, who invited him to make it in writing in the form of a preliminary motion. The applicant did so.

On 6 September 2001, the applicant having refused to be represented before a tribunal which he considered illegal, the Trial Chamber appointed three practising lawyers as *amici curiae* to defend the applicant's interests. On 19 October 2001 the *amici curiae* submitted a brief supporting the applicant's preliminary motions of 9 and 30 August.

On 30 October 2001, at a second status conference, the Trial Chamber gave an oral decision rejecting the applicant's preliminary motions. The *amici curiae* made oral submissions concerning the proposed conduct of the trial. The applicant was allowed to speak uninterrupted. He alleged that the ICTY Prosecutor was biased, since she had failed to bring prosecutions in connection with the military intervention by NATO member States on the territory of the FRY which took place in 1999. He also complained about the conditions in which he was detained, and in particular about the lack of privacy.

The Trial Chamber's decision rejecting the applicant's preliminary motions was published in writing, with reasons, on 8 November 2001.

The indictment of 24 May 1999 has been amended on two occasions, and two further indictments have been brought. The applicant has consistently refused to plead, and pleas of not guilty have been entered on his behalf.

On 30 January 2002 a hearing was held before the Appeals Chamber of the ICTY, the purpose of which was to decide whether the various indictments should be heard in separate sets of proceedings. The applicant submitted a request for his release and promised to appear for any hearings.

On 1 February 2002 the Appeals Chamber of the ICTY decided that the three indictments should be heard in a single set of proceedings.

The applicant's trial opened on 12 February 2002.

It was reported on 27 February 2002 that the applicant had repeated his request for release to the Trial Chamber, and on 6 March 2002 that it had been refused.

2. *Proceedings before the President of the Regional Court of The Hague*

The applicant brought summary civil proceedings (*kort geding*) against the Netherlands State before the President of the Regional Court (*arrondissementsrechtbank*) of The Hague. He sought an order directed against the State for his unconditional release; in the alternative, for him to be returned to the FRY; in the further alternative, for the State to make representations to "the so-called Tribunal" (i.e. the ICTY) and other competent international bodies and institutions for his release; in the still further alternative, for the State to make representations to "the alleged Tribunal" (again, i.e. the ICTY) and other competent international bodies and institutions for his return to the FRY. He argued, essentially, that his transfer to the ICTY was illegal as a matter of the domestic law of the FRY; that the ICTY itself lacked a basis in international law, having been set up by a resolution of the Security Council of the United Nations (to wit, resolution no. 827 of 25 May 1993) and not by a multilateral treaty; that the ICTY was the handmaiden of NATO and therefore not an independent and impartial tribunal in the sense of Article 6 of the Convention; that the actions of the Security Council and the ICTY were discriminatory; and that

he was entitled to immunity as a former head of state. In view of these considerations the Netherlands State was acting unlawfully by allowing him to be detained and remain in detention on its territory,

A public hearing was held on 23 August 2001.

The President of the Regional Court gave judgment on 31 August 2001. He found that the ICTY did in fact have sufficient legal basis; that it offered sufficient procedural guarantees, as found by the European Court of Human Rights in its *Naletilić v. Croatia* decision (no. 51891/99, 4 May 2000); and that, the Kingdom of the Netherlands having lawfully transferred its jurisdiction over the ICTY's indictees to the ICTY, the courts of the Netherlands were not competent to consider the applicant's request for release.

The applicant lodged an appeal against this judgment, but withdrew it again as of 17 January 2002.

B. Relevant domestic law

Article 289 § 1 of the Code of Civil Procedure (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) provides that all cases where a speedy and provisionally enforceable decision is required in the interests of the parties shall be heard in summary proceedings by the President of the Regional Court, who shall set a hearing date on a working day.

Article 295 provides for an appeal against the President's judgment to the Court of Appeal (*gerechtshof*), and for a further appeal – on points of law – to the Supreme Court (*Hoge Raad*).

Article 292 provides that a provisionally enforceable decision taken in summary proceedings shall not prejudge the merits of the case.

COMPLAINTS

The applicant complained under Article 5 § 1 of the Convention that his detention on Netherlands territory, with the active connivance of the Netherlands authorities, lacked a basis in Netherlands domestic law, and that a procedure prescribed by Netherlands domestic law was not followed. In this connection, he argued that, firstly, the ICTY's very establishment under a resolution of the United Nations Security Council was unlawful; secondly, the manner of his transfer from the FRY to The Hague was also unlawful; and thirdly, that he enjoyed immunity from prosecution as a former head of state. Consequently, the co-operation of the Netherlands authorities with the ICTY in keeping him detained was similarly unlawful.

He complained under Article 5 § 2 about the additional charges brought against him by the Prosecutor of the ICTY long after he was first transferred to The Hague.

He complained under Article 5 § 4 of the Convention that he had been prevented from challenging the legality of his detention, since at his initial appearance, and subsequently at status conferences, he had not been allowed to challenge the legitimacy of the ICTY itself and since the ICTY's procedure only provided for the possibility of "provisional" release.

He complained under Article 6 § 1 of the Convention that the ICTY was not an "independent and impartial tribunal established by law". It was a body subsidiary to the Security Council and illegally established by that organ. Moreover, it was discriminatory. This was reflected not only by its nature as an *ad hoc* tribunal whose jurisdiction was limited *ratione loci* (the territory of the former Socialist Federative Republic of Yugoslavia) and *ratione temporis* (from 1991 onwards), but also by what he claimed was the ICTY's Prosecutor's one-sided policy of prosecuting "mainly Serbs" – the Court understands this to mean persons of Serb ethnic origin, irrespective of their nationality – and allowing alleged criminals of different ethnic origin to go free, and her failure to bring prosecutions in connection with the military intervention by NATO member States on the territory of the FRY which took place in 1999.

He complained under Article 6 § 1 of the Convention that the ICTY's procedure was not "fair", as was reflected by the failure of the ICTY's Prosecutor to prosecute those responsible for the aforementioned military intervention by NATO member States. Furthermore, it united in a single organ "administrative, legislative and judicial functions", since it had the power to make and amend its own rules and delegated similar powers to its Registrar. More generally, the applicant complained that the aggregate of the failings alleged prevented any trial before the ICTY from ever being "fair".

He complained under Article 6 § 2 of the Convention that the ICTY's Statute provided for the prosecution of "persons responsible" or "persons presumed responsible" for specified crimes – which in his submission reflected a presumption of guilt even before the start of every trial.

He complained under Article 6 § 3 (c) of the Convention that the ICTY had appointed "*amici curiae*" to defend his interests, thereby usurping his right to defend himself, and impeded his contacts with counsel of his choice.

He complained under Article 10 of the Convention of restrictions on his contacts with the press and the media.

He complained under Article 13 of the Convention that the only "remedy" available against the other violations he alleged was that offered by the ICTY itself.

Referring generally to the allegations of discrimination outlined above, he also complained under Article 14 of the Convention.

THE LAW

Article 35 of the Convention, in relevant part, provides as follows:

“1. The Court may only deal with the matter after all domestic remedies have been exhausted, according to the generally recognised rules of international law...

4. The Court shall reject any application which it considers inadmissible under this Article. It may do so at any stage of the proceedings.”

The Court notes at the outset that it is not clear whether all the complaints now before it were also made at the domestic level. To the extent that they were not, there has been failure to exhaust the available domestic remedies (see, among many other authorities, the *Akdivar and Others v. Turkey* judgment of 16 September 1996, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-IV, p. 1210, § 66).

To the extent that the complaints were made at the domestic level, the applicant has not pursued his appeal against the judgment given in summary proceedings on 31 August 2001 by the President of the Regional Court to a conclusion. It thus appears that also in this respect domestic remedies have not been exhausted. The question therefore arises whether the remedies available to the applicant were for some reason inadequate or ineffective in the particular circumstances of the case, or whether there existed special circumstances absolving the applicant from the requirement to exhaust them.

The applicant alleges that the judgment given by the President of the Regional Court of The Hague clearly shows that there are no domestic remedies available which are adequate and effective. In his submission this is borne out by the fact that the President of the Regional Court found in that judgment that the Netherlands courts had no jurisdiction to entertain his various claims.

However, the applicant did not make use of the opportunities offered by Netherlands law to challenge this finding; he withdrew his appeal to the Court of Appeal and in so doing also deprived himself of the possibility of lodging a subsequent appeal on points of law to the Supreme Court.

The Court reiterates that the existence of mere doubts as to the prospects of success of a particular remedy which is not obviously futile is not a valid reason for failing to exhaust domestic remedies (see, among many other authorities, the above-mentioned *Akdivar and Others v. Turkey* judgment of 16 September 1996, p. 1210, § 66-67; *Muazzez Epözdemir v. Turkey* (dec.),

31 January 2002, no. 57039/00; and *Allaoui and Others v. Germany* (dec.), no. 44914/98, 19 January 1999).

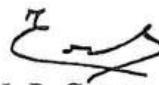
In these circumstances the Court concludes that the case must be rejected in its entirety for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article 35 §§ 1 and 4 of the Convention.

For these reasons, the Court unanimously

Declares the application inadmissible.

S. DOLLÉ
Registrar

J.-P. COSTA
President

Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

the Netherlands

tel. +31 30 69 56867

fax +31 30 69 57830

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mr. P.M. Kempees
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

faxnr. : 0033388412730/0033388412762

ref.: 77631/01 - S. Milosevic v. the Netherlands

19 March 2002

Dear Mr. Kempees,

As a result of a flu-period I am only now capable to respond to your letter dated 14 February 2002 in the above mentioned case.

For the recent months I was barred by the Yugoslavia tribunal from all forms of communication with my client Mr. Milosevic. Acces to him was not allowed any more. This was simply done by reacting on my requests to meet with Mr. Milosevic with a response that these repeated requests would be under consideration. And by giving then no further reaction at all.

As a result of the Yugoslavia tribunal's interference precious time in the relationship between myself as a lawyer and Mr. Milosevic as my cliënt in the present procedure is lost.

This blockade of my acces to my cliënt Mr. Milosevic was also a severe violation of his human right of defence.

This exclusion, imposed to me by the Yugoslavia tribunal, was the final piece in the total elimination of all contacts with his legal advisers with respect to the tribunal's case against him, the legal proceedings before Dutch domestic cases and the proceedings before the European Court of human rights.

Only under the pressure of a summary injunction procedure, instituted by Mr. Milosevic before the Regional Court in the Hague, the Yugoslavia tribunal was finally willing to lift this ban, as is indicated in the enclosed letter by the tribunal dated 31 January 2002, but actually received more than two weeks later.

As soon as I will be able to do so, I will discuss this letter with Mr. Milosevic.

In any case, since the application filed by me with the registry has, for the time being, a provisional character and is

not yet completely implemented, inter alia as a result of the preventions from getting acces to Mr. Milosevic by the Yugoslavia tribunal, I will urgently request the Court not yet to deal with this case till further notice.

Yours faifthfully,

N.M.P. Steijnen

Mr N.M.P. STEIJNEN
Advocaat en Procureur
Couwenhoven 52-05
NL -3703 ER ZEIST

BY FAX AND MAIL

SECOND SECTION

ECHR-LE11.1R
PK/mp

22 March 2002

Application no. 77631/01
MILOŠEVIĆ v. the Netherlands

Dear Sir,

I acknowledge receipt of your fax of 19 March 2002 (received at 5.29 p.m.) asking the European Court of Human Rights not to deal with the case until further notice.

I must however inform you that the Court (Second Section) decided on the same day, 19 March 2002, after having deliberated, that the above application was inadmissible. A copy of the decision is enclosed.

This decision is final and is not subject to any appeal either to the Court or to any other body.

The present communication is made pursuant to Rule 56 § 2 of the Rules of Court.

Yours faithfully,

S. Dollé
Section Registrar

Enc: Decision

Mr. N.M.P. Steijnen
Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
the Netherlands

tel. +31 30 69 56867
fax +31 30 69 57830

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mr. P.M. Kempees
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

faxnr. : 0033388412730/0033388412762

ref.: 77631/01 - S. Milosevic v. the Netherlands

19 March 2002

Dear Mr. Kempees,

As a result of a flu-period I am only now capable to respond to your letter dated 14 February 2002 in the above mentioned case.

For the recent months I was barred by the Yugoslavia tribunal from all forms of communication with my client Mr. Milosevic. Acces to him was not allowed any more. This was simply done by reacting on my requests to meet with Mr. Milosevic with a response that these repeated requests would be under consideration. And by giving then no further reaction at all.

As a result of the Yugoslavia tribunal's interference precious time in the relationship between myself as a lawyer and Mr. Milosevic as my cliënt in the present procedure is lost.

This blockade of my acces to my cliënt Mr. Milosevic was also a severe violation of his human right of defence.

This exclusion, imposed to me by the Yugoslavia tribunal, was the final piece in the total elimination of all contacts with his legal advisers with respect to the tribunal's case against him, the legal proceedings before Dutch domestic cases and the proceedings before the European Court of human rights.

Only under the pressure of a summary injunction procedure, instituted by Mr. Milosevic before the Regional Court in the Hague, the Yugoslavia tribunal was finally willing to lift this ban, as is indicated in the enclosed letter by the tribunal dated 31 January 2002, but actually received more than two weeks later.

As soon as I will be able to do so, I will discuss this letter with Mr. Milosevic.

In any case, since the application filed by me with the registry has, for the time being, a provisional character and is

not yet completely implemented, inter alia as a result of the
preventions from getting access to Mr. Milosevic by the Yugo-
slavia tribunal, I will urgently request the Court not yet to
deal with this case till further notice.

Yours faithfully,

N.M.P. Steijnen

Mr. Claude Jorda
President ICTY
P.O. Box 13888
2501 EW DEN HAAG

Mr. Hans Holthuis
Registrar ICTY
P.O. Box 13888
2501 EW DEN HAAG

Mr. Ch. Rohde
Legal Officer ICTY
P.O. Box 13888
2501 EW DEN HAAG

19 March 2002

Dear Sirs,

It is only now, after a long period of flu, that I am capable to react on the letter signed by Mr. Holthuis, dated 31/02/02, with respect to the issue of access to Mr. Milosevic.

This letter I only have received, after having been informed by the counsel of the State of the Netherlands in the course of the session the regional Court in the Hague on 12 February 2002 with respect to the summary injunction proceedings of my client Mr. Milosevic against the State of the Netherlands & the ICTY, that such a letter should have been sent to me. Which has been pushed me to address me to you for this letter, that I had never received until that very moment.

So, as a result of both circumstances, I am just now capable to acknowledge receipt of this letter and to react on it.

The period of flu I was suffering also demonstrates, immediately and clearly, the inadequacy of the fact that is only me who, according to your conditions as set forth in your letter of 31/01/02, were to be allowed to meet with our client Mr. Milosevic, with respect to his case before the European Court of Human Rights, though there is a team of lawyers representing him in this very complicated and very comprehensive case: when I am not at his disposal, all meetings with Mr. Milosevic, necessary in order to guarantee the progress in this case, fail to occur. And this results inevitably in the complete stagnation of the case itself.

From the view of adequate facilities for a proper defence in this case before the European Court this is an legally unacceptable consequence. I will discuss this issue with Mr. Milosevic and consider with

him appropriate measures against this conditions, but I will already now, beforehand, request you to allow, at least in principle, also other members of the team of lawyers in this specific European Court-case, access to Mr. Milosevic. Which would make it possible to safeguard the continuation of the defence-preparations in this legal proceedings, also in circumstances that I am not available. Please, let me know your reaction with respect to this point.

The above mentioned matter that I am the only lawyer of our team who is, according to your arrangement, allowed to visit our client Mr. Milosevic, is not the only limitation which gives rise to grave concerns from the point of view of defence rights.

The fact that your letter is stating, after mentioning my previous visits on 21 August, 25 October, 22 November and 13 December, I quote:

"At this time the accused enjoys, regarding cases before the ECHR and Dutch courts, regular communications possibilities with yourself, including visits. I take the view that the frequency and time currently allocated to these visits satisfies the rights of the accused to pursue his interests before these courts" (emphasis added),

gives rise to the greatest anxiety, also in this respect, with regard to the ICTY's intentions to observe fairly Mr. Milosevic defence rights in both the Dutch court cases and the European Court case.

By this statement ICTY is at any rate suggesting that three short meetings with client with respect to three totally different, very complicated and comprehensive legal proceedings were to be considered sufficient in order to establish a proper defence !

Which is definitely not the case.

And, moreover, that the ICTY is intending to carry on this policy of very restricted access in the next future.

I would like to hear your comment on this point as well.

Next point is that I have to rise a strong protest against the repeated practice of the Registrar Mr. Holthuis to address the Dean of the Dutch Bar Association with respect to my allegedly dealing with the ICTY in a disrespectful way.

To communicate any of such alleged disrespect to the Dutch Bar is, in term of the tribunal's regulations - Rule 46 - clearly to be seen as an ultimate sanction and, as such, beyond the competence of the registrar.

It is, in terms of the tribunal's regulations, after a warning, the final step, wich can moreover be set only by the Judge of a Chamber, and this also only after consent of the President.

Also outside the borders of the ICTY's procedures it is not up to the registrar to disqualify me in front of the Dutch Bar.

Finally I acknowledge my request to visit Mr. Milosevic as soon as possible, made already today by telephone.

Also during the weekends I am at disposal to meet with him.

Yours sincerely,

N.M.P. Steijnen

c.c. Mr. Ch. Rohde, Legal Officer

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <sigu@worldonline.nl>
Cc: <despot@wishmail.net>
Sent: vrijdag 15 maart 2002 12:09
Subject: de stukken van Tomanovic

Beste Ksenia, hallo Roza,

Tot nu toe ben ik er nog niet aan toe gekomen om jou, Ksenia, te bedanken voor het vele werk verricht met de vertaling van de stukken van Tomanovic. Ik heb die in goede orde ontvangen en doorgelezen. Nogmaals zeer bedankt voor dat omvangrijke werk !

Zdenko heeft, zo blijkt tot mijn vreugde, erg veel internationale jurisprudentie onderzocht en verwerkt in zijn stuk.

Er is echter een bezwaar, vaak ONTBREKEN DE VINDPLAATSEN van de in zijn stuk genoemde jurisprudentie en is de weergave van de inhoud wat SUMMIER. Dat maakt het moeilijk en bezwaarlijk om deze jurisprudentie te verwerken IN DE KLACHT VOOR HET EUROPESE HOF voor de rechten van de mens.

Daarom zou ik je willen vragen of je Zdenko zou willen bellen en hem dit zou willen uitleggen. En of je hem dan zou willen vragen of hij mij van ZOVEEL MOGELIJK door hem in zijn document genoemde jurisprudentie de CASUS-BESCHRIJVINGEN en de VINDPLAATSEN kan copiereën en PER GEWONE POST opsturen.

PAS DAN ben ik ten volle in staat zijn arbeid te integreren in de KLACHT bij het Europese Hof !

Ik zou je willen vragen om hem er dan ook van in kennis te stellen dat ik Milosevic in zijn cel zal gaan bezoeken en dat ik dan VERTROUWELIJK met hem zal kunnen spreken. Dat is mij immers door het Joegoslavic Tribunaal toegestaan.

Indien er nog belangrijke dingen zouden kunnen zijn, die daarbij aan de orde zouden kunnen worden gesteld, dan hoor ik dat graag van hem.

En tenslotte wil ik graag nu al, op voorhand, weten welke ideeën er bij hem en bij Milosevic zelf zijn over eventuele spoedige juridische stappen om alsnog te proberen om tot een vrijlating te komen.

Ik vraag je om Zdenko te bellen, omdat zijn Engels voor mij moeilijk te verstaan is en e.e.a. misschien toch nadere uitleg behoeft. Daarom stuur ik dit mailtje ook naar Roza, zodat zij op de hoogte is en jullie wellicht samen kunnen bedisselen wie nader contact met Zdenko hierover zoekt.

Hoewel het natuurlijk wel zo zal zijn dat jullie zijn e-mail adres en telefoonnummers zult hebben, geef ik ze voor alle zekerheid toch maar even, dan heb je ze in elk geval onmiddellijk bij de hand:

ZdenkoT@cunet.yu - Ik ben er nog nooit in geslaagd een e-mail bericht bij hem te krijgen !

tel. +381 11/434885 of mob. 063/233 086
 12, Kumanovska St. Beograd.

Hartelijke groeten,

Nico S.

PANBIWAH

15 maart 2002

Beste Nico,

In bijlage de vertaling. Wegens
haast stuur ik je de T versie,
dus de tekst zonder correcties.

Het kan veel beter - maar
ik hoop dat ~~B~~ jij eruit
eruit van zult hebben.

Sterkte en success!!!

ILEGALE ARRESTATIE (recht op habeas corpus)

71-

1.

Ilegale overbrenging van Slobodan Milosevic (verder SM) van het grondgebied van SR Jugoslavië (verder SRJ) in de voorarrest-eenheid van UN in Schvenningen, met de deelname van de medewerkers van het Tribunal of van de medewerkers van de openbare aanklager is de grond voor het ontnemen van de jurisdictie van het Int. Trib. in Den Haag.

Het is een internationale praktijk dat de rechtbanken zich ontvermen over de vragen van legaliteit van arrestatie en dwangmatig wegvoeren van de verdachte .

De rechtbanken hebben het discretioneel recht om de uitoefening van hun bevoegdheid af te wijzen als een persoon voor de rechtbank (verder: Rb.) werd gebracht door het ondermijnen van de wet van het land waaruit de verdachte is overgebracht en als de agenten zijn van de staat zelf waar de Rb. is en de agenten zijn van de Rb. of van de openbare aanklager de medeplichtige waren in de illegale arrestatie en ontvoering.

Groote aantal documenten van internationaal of nationaal recht verbieden de illegale ontneming van de vrijheid, omdat dat een manier is van schenden niet alleen van de lichamelijke vrijheid, maar ook van de mensen rechten.

De internationale documenten en met name:

Art. 9 van de Universele Declaratie van mensenrechten,
Art. 9 (1) van Internationaal Pact omtrent de basis politieke en burgerlijke rechten,
Art. 5 van de Europese Conventie voor de bescherming van mensenrechten en de vrijheid
Art 7 (6) van de Amerikaanse Conventie voor de bescherming van mensenrechten

GARANDEREN dat niemand mag van zijn vrijheid beroofd worden als dat niet in overeenstemming is met de procedure die de wet voorschrijft.

De fundamente van deze garanties bevinden zich ook nog in HABEAS CORPUS ACT uit 1679, dat een van de meeste belangrijke documenten van anglo-amerikaanse juridische traditie en Engelse revolutie is.

Wettelijk is alleen die vrijheidberoving dat uitgevoerd is volgens de procedure door de wet bepaald. Natuurlijk als die ook gebaseerd is aan de redenen die de wet voorschrijft. Alle andere gevallen zijn apriori (bij voorbaat) illegaal.

Dezelfde internationale documenten en de praktijk van de rechtbank in Strassbour, en van de nationale en internationale rechtbanken eveneens garanderen, dat iederen die van vrijheid is beroofd recht heeft om te eisen van de rechtbank dat deze met spoed (urgent) vaststelt of de vrijheidberoving legaal of illegaal is.

De rechtbank MOET BEOORDELEN of de arrestatie is legaal.
Slob. Mil. Heeft het recht om voor de rechtbank te betwisten de legaliteit van zijn arrestatie en gevangenhouding, en dergelijke eis (verzoek) dient snel onder de loep genomen worden (beoordeeld worden) en SM dient vrijgelaten worden omdat er sprake is van illegale vrijheidsberoving van SM van het territorium van SR Jugoslavië in de gevangenis van UN in Schvenningen. Dit is de basis van het ontnemen van de bevoegdheid van de rechtbank in Den

g)

Ongeacht hoeveel is de verdachte gezocht in het buitenland of thuis en ongeacht de graad van internationaliteit van de strafdaad, het land dat de ontvoering heeft gepleegd kan niet verwerven en vaststellen van jurisdictie over een dergelijke verdachte zolang tot men aan de ontvoerde niet toelaat dat hij ordelijk en wettelijk wordt overgebracht

(zie: Shen, J.: Responsibilities and Jurisdiction, Subsequent to Extraterritorial Apprehension, 23, Denver Journal of Int. L& Policy at 84)

III

Het Interamerikaanse Hof voor mensenrechten heeft de writ of habeas corpus gedefinieerd als:

“ Rechtsmiddel dat dient ter bescherming van de persoonlijke vrijheid en de lichamelijke integriteit van de arbitraire beslissingen in de vorm van een rechterlijke beslissing met welke wordt bevolen aan de desbetreffende autoriteiten om de gearresteerde persoon voor de rechter te brengen zodat de rechtmatigheid (legaliteit) van de arrestatie wordt onderzocht en als het nodig is de beslissing omtrent de vrijlatig (in vrijheidstelling) van de gearresteerde. Dit betekent, dat dit recht aan de gearresteerde de mogelijkheid biedt dat de rechtbank de wetmatigheid van zijn arrestatie onderzoekt.

(Paragraf 88, Decision of 3 November 1999).

Milosevic heeft het recht op verzoek dat de raadkamer handelt naar het verzoek voor habeas corpus, dat hij mondeling tot de rechtbank heeft geuit tijdens de statusconferentie.

Het Europees Hof voor de bescherming van mensenrechten meent dat de staat die een gearresteerde persoon vasthoud moet aan die persoon recht op writ of habeas corpus geven (toekennen). Het recht is geschonden door de handelende kamer van de rechters doordat de rechtbank na de indiening van de writ geen verhoor omtrent de writ heeft ingesteld.

Het Europees Hof voor mensenrechten is een internationaal gerecht dat vooral het internationaal recht toepast. Ongeacht dat deze niet bindend zijn voor de Haagsche tribunaal, de uitspraken van dit Hof mag men gebruiken als richtlijnen voor de Appellkammer in de verkorte procedure.

1. Geval BOZANO

Het Europees Hof voor mensenrechten heeft vastgesteld dat, :

“Iederen heeft het recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid. Niemand zal beroofd worden van zijn vrijheid met uitzondering en in overeenstemming met de procedure voorgeschreven bij de wet. “Het voornaamste is om vast te stellen of de desbetreffende arrestatie is rechtmatig (legaal), inclusief de vraag of deze in overeenstemming was met de voorgeschreven procedure.” : Het Europese Hof heeft vastgesteld dat de illegale arrestatie en gevangenhouding wegens vermijden van de legale extraditie (uitlevering) de schending van het art. 5 van de Conventie betekent.

De juri rechtbank in Genua heeft Bozana , Italiaans staatsburger heeft hem voor de strafbare feiten in de aanklacht vrijgesproken. Tijdens de termijn voor appel – Bozano is gevlucht naar

15 maart 2002

Beste Nico,

In bijlage de vertaling. Wegens
haast stuur ik je de 1 versie,
dus de tekst zonder correcties.
Het kan veel beter - maar
ik hoop dat ~~je~~ jij uitkomt
en eruit van zult hebben.

Sterkte en success!!!

ILEGALE ARRESTATIE
(recht op habeas corpus)

71-

1.

Ilegale overbrenging van Slobodan Milosevic (verder SM) van het grondgebied van SR Jugoslavië (verder SRJ) in de voorarrest-eenheid van UN in Schvenningen, met de deelname van de medewerkers van het Tribunal of van de medewerkers van de openbare aanklager is de grond voor het ontnemen van de jurisdictie van het Int. Trib. in Den Haag.

Het is een internationale praktijk dat de rechtbanken zich ontvemen over de vragen van legaliteit van arrestatie en dwangmatig wegvoeren van de verdachte.

De rechtbanken hebben het discretioneel recht om de uitoefening van hun bevoegdheid af te wijzen als een persoon voor de rechtbank (verder: Rb.) werd gebracht door het ondermijnen van de wet van het land waaruit de verdachte is overgebracht en als de agenten zijn van de staat zelf waar de Rb. is en de agenten zijn van de Rb. of van de openbare aanklager de medeplichtige waren in de illegale arrestatie en ontvoering.

Groote aantal documenten van internationaal of nationaal recht verbieden de illegale ontneming van de vrijheid, omdat dat een manier is van schenden niet alleen van de lichamelijke vrijheid, maar ook van de mensen rechten.

De internationale documenten en met name:

- Art. 9 van de Universele Declaratie van mensenrechten,
- Art. 9 (1) van Internationaal Pact omtrent de basis politieke en burgerlijke rechten,
- Art. 5 van de Europese Conventie voor de bescherming van mensenrechten en de vrijheid
- Art 7 (6) van de Amerikaanse Conventie voor de bescherming van mensenrechten

GARANDEREN dat niemand mag van zijn vrijheid beroofd worden als dat niet in overeenstemming is met de procedure die de wet voorschrijft.

De fundamente van deze garanties bevinden zich ook nog in **HABEAS CORPUS ACT** uit 1679, dat een van de meeste belangrijke documenten van anglo-amerikaanse juridische traditie en Engelse revolutie is.

Wettelijk is alleen die vrijheidberoving dat uitgevoerd is volgens de procedure door de wet bepaald. Natuurlijk als die ook gebaseerd is aan de redenen die de wet voorschrijft. Alle andere gevallen zijn apriori (bij voorbaat) illegaal.

Dezelfde internationale documenten en de praktijk van de rechtbank in Strassbourg, en van de nationale en internationale rechtbanken eveneens garanderen, dat iederen die van vrijheid is beroofd recht heeft om te eisen van de rechtbank dat deze met spoed (urgent) vaststelt of de vrijheidberoving legaal of illegaal is.

De rechtbank **MOET BEOORDELEN** of de arrestatie is legaal. Slob. Mil. Heeft het recht om voor de rechtbank te betwisten de legaliteit van zijn arrestatie en gevangenhouding, en dergelijke eis (verzoek) dient snel onder de loep genomen worden (beoordeeld worden) en SM dient vrijgelaten worden omdat er sprake is van illegale vrijheidsberoving van SM van het territorium van SR Jugoslavië in de gevangenis van UN in Schvenningen. Dit is de basis van het ontnemen van de bevoegdheid van de rechtbank in Den

Haag – omdat in de onwettige (illegale) overbrenging de medewerker van de rechtbank en van de openbare aanklager heeft deelgenomen.

- 2 - 0

II.

a)

Het Tribunaal in den Haag kan niet ignoreren het bestaan van internationale gewoonterecht nog betwisten zijn bindende karakter. Haagsche tribunaal moet toepassen de regels en de principes van internationaal gewoonterecht en conventionele recht.

(zie: Shen, J. Responsibilities and Jurisdiction, Subsequent to Extraterritorial Apprehension, 23 Denver Journal of Int. L. & Policy 43)

b)

Haagsche tribunaal, net als elke land mag de bevoegdheid (jurisdictie) uitoefenen en strafrechterlijk vervolgen de personen aangeklaagd op de wijze door welke het internationaal recht niet geschonden wordt, maar dat kan hij niet doen op de wijze door welke de territoriale suvereniteit van SRJ wordt geschonden, **zelfs als SRJ geen protest aantekent.**

(zie: Shen, J. Responsibilities and Jurisdiction Subsequent to Extraterritorial Apprehension, 23 Denver Journal of Intl. L. & Policy, at 45, 74-79.)

c)

Een formeel protest van het land is geen voorwaarde voor de eis omtrent de schending van de staatssoevereiniteit. De Haagsche tribunaal bevindt zich in een niet te benijden situatie omdat deze heeft voortgezet de strafrechterlijke vervolging en omdat het heeft gemist om de verdachte terug te sturen naar het land waar hij ontvoerd werd. SRJ.

(zie: Shen, J. Responsibilities and Jurisdiction, Subsequent to Extraterritorial Apprehension 23, Denver Journal of Int. L. & Policy 43).

d)

Er kan geen enkel recht ontstaan uit een onwettelijke daad of actie (ex injuria jus non oritur). Het feit van de ontvoering is onwettelijk en onrechtmatig volgens het internationaal recht, zelfs dan als het land wiens soevereine rechten geschonden zijn geen protest aantekent.

Haagsche tribunaal heeft geen recht om strafrechterlijk te vervolgen de verdachte die illegaal is ontvoerd. Haagsche tribunaal moet de verdachte terugsturen naar SRJ.

(Daniel Patrick O'Connell, International Law 833 (1970) at Note 90, 831-832.

e)

Het Europese Hof voor de bescherming van mensenrechten is van mening (acht) dat het land dat de gearresteerde persoon vasthoudt moet garanderen het recht op onafhankelijke rechter die de legaliteit van de arrestatie zal vaststellen. Dus, dit hof meent dat de WRIT OF HABEAS CORPUS moet toegestaan worden...

f)

De indiener van het verzoek die gevangen werd en ontvoerd op de wijze die schending van internationaal recht betekent, en de kidnaping en ontvoering die resulteerden in de arrestatie van de indiener - juist deze belichemen de schending, en de arrestatie op dat ogenblik is een schending van gewoonterecht en internationaal conventioneel recht.

(zie: Shen, J. Responsibilities and Jurisdiction, Subsequent to Extraterritorial Apprehension, 23, Denver Journal of Int. L. & Policy 43.

-3-

g) Ongeacht hoeveel is de verdachte gezocht in het buitenland of thuis en ongeacht de graad van internationaliteit van de strafdaad, het land dat de ontvoering heeft gepleegd kan niet verwerven en vaststellen van jurisdictie over een dergelijke verdachte zolang tot men aan de ontvoerde niet toelaat dat hij ordelijk en wettelijk wordt overgebracht (zie: Shen, J.: Responsibilities and Jurisdiction, Subsequent to Extraterritorial Apprehension, 23, Denver Journal of Int. L& Policy at 84)

III

Het Interamerikaanse Hof voor mensenrechten heeft de writ of habeas corpus gedefinieerd als:

“Rechtsmiddel dat dient ter bescherming van de persoonlijke vrijheid en de lichamelijke integriteit van de arbitraire beslissingen in de vorm van een rechterlijke beslissing met welke wordt bevolen aan de desbetreffende autoriteiten om de gearresteerde persoon voor de rechter te brengen zodat de rechtmatigheid (legaliteit) van de arrestatie wordt onderzocht en als het nodig is de beslissing omtrent de vrijlatig (in vriheidstelling) van de gearresteerde. Dit betekent, dat dit recht aan de gearresteerde de mogelijkheid biedt dat de rechtbank de wetmatigheid van zijn arrestatie onderzoekt.
(Paragraph 88, Decision of 3 November 1999).

Milosevic heeft het recht op verzoek dat de raadkamer handelt naar het verzoek voor habeas corpus, dat hij mondeling tot de rechtbank heeft geuit tijdens de statusconferentie.

Het Europees Hof voor de bescherming van mensenrechten meent dat de staat die een gearresteerde persoon vasthoudt moet aan die persoon recht op writ of habeas corpus geven (toekennen). Het recht is geschonden door de handelende kamer van de rechters doordat de rechtbank na de indiening van de writ geen verhoor omtrent de writ heeft ingesteld.

Het Europees Hof voor mensenrechten is een internationaal gerecht dat vooral het internationaal recht toepast. Ongeacht dat deze niet bindend zijn voor de Haagsche tribunaal, de uitspraken van dit Hof mag men gebruiken als richtlijnen voor de Appelkamer in de verkorte procedure.

1. Geval BOZANO

Het Europees Hof voor mensenrechten heeft vastgesteld dat, :

“Iedereen heeft het recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid. Niemand zal beroofd worden van zijn vrijheid met uitzondering en in overeenstemming met de procedure voorgeschreven bij de wet. “Het voornaamste is om vast te stellen of de desbetreffende arrestatie is rechtmatig (legaal), inclusief de vraag of deze in overeenstemming was met de voorgeschreven procedure.” : Het Europese Hof heeft vastgesteld dat de illegale arrestatie en gevangenhouding wegens vermijden van de legale extraditie (uitlevering) de schending van het art. 5 van de Conventie betekent.

De juri rechtbank in Genua heeft Bozana, Italiaans staatsburger heeft hem voor de strafbare feiten in de aanklacht vrijgesproken. Tijdens de termijn voor appel – Bozano is gevlucht naar

Frankrijk. De Franse autoriteiten hebben een gekompliceerde strafrechterlijke procedure ingesteld zonder inschakeling van de appelquestie.

De rechtbank heeft vastgesteld dat "op 26 oktober 1979, s'avonds, omstreeks 8.30 drie politiemannen waarvan een gewapend was, Bozana hebben standgehouden op de weg naar zijn huis, na zijn gesprek die hij had met zijn advocaat en hem bevolen hebben om hen te volgen. Toen hij dat afwees, zij hebben hem vastgehouden en gedwongen in de auto te stappen zonder een enkele teken daarop. (kenteken ?). Hij kreeg de handboeien en werd gebracht naar de militiepost van Limoge .
(zie: Judgement 18 December 1986 at paragraph 23).

Het besluit omtrent de extraditie was onrechtmatig, defect maat sluw. Maar, Bozano was gedwongen om in een BMW zonder tekens te stappen, en met handboeien tussen twee politiemannen te gaan zitten. Auto, merk Opel is omstreeks 8.00 s'ochtends in Zwitserland gearriveerd gevolgd door BMW. De twee wagens kwamen tot de politiepost in Bulevar Carl Voigt in Geneve.

(zie: Judgement 18 December 1986 at paragraph 25.)

Het Europese Hof voor mensenrechten heeft vastgesteld dat bovengenoemde gedrag een overduidelijke schending van art. 5 paragraph 1 van Conventie van mensenrechten inhoudt.: "Iederen heeft het recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid. Niemand zal van zijn vrijheid beroofd worden behalve en in overeenstemming met de procedure voorgeschreven door de wet." "Zoals het Europese Hof heeft geconcludeerd, de vraag is niet de handelingen die gevolg waren namelijk de levenslange gevangenisstraf voor Bozano, maar "de beroving van vrijheid die hij in Frankrijk heeft ondergaan in de nacht tussen 26 en 27 oktober 1979. "De voornaamste is om vast te stellen of de arrestatie in kwestie wetmatig is, inclusief de kwestie of deze in overeenstemming was met de voorgeschreven procedure". De Conventie beroept zich hier in het bijzonder op nationaal recht en stelt vast de behoefte dat de regels van dit recht toegepast worden, maar eist ook dat elke maatregel door welke de persoon van de vrijheid wordt beroofd in overeenstemming moet zijn met het doel van art. 5, c.q. met het artikel door welk de persoon beschermd wordt tegen de arbitraire handeling. Hier is niet alleen sprake van "het recht op vrijheid" maar ook "op het recht op persoonlijke veiligheid". Door de bevinding dat het artikel 18 samen met artikel 5 van de Conventie is geschonden, de rechtbank beslist dat:" Het onderzoek van de feiten alsmede van het ander materiaal wijst duidelijk dat de vrijheidberoving van de aanvrager in de nacht van 26 op 27 oktober niet wettelijk was in het licht van art. 5(1) (art.5-1f) nog met "het recht op persoonlijke veiligheid". De vrijheidberoving van heer Bozana is feitelijk uitgegroeid in vermomde vorm van extraditie met de bedoeling om de afwijzende beslissing van het Appel- raadkamer van Limoge te voorkomen en de beslissing dat het voorarrest in de gewone procedure niet noodzakkelijk is.

(zie Judgement 18, December 1986 at paragraph 60.

2. Geval In re Patrick Lawler

In het geval In re Patrick Lawler: 1 Lord McNair, International Law Opinions 88-92 (1956) de rechtbank heeft onderzocht het geval van ontvoerin van overtreder van het territorium van Spanje en zijn onwettig en gedwongen terugkomst in Gibraltar, dat Brits gebied is. De ambtenaar van de kroon heeft geadviseerd de rechtbank, dat:" een beslissing wordt genomen door welke Lawler onmiddellijk in vrijheid wordt gesteld. Omdat er sprake is van duidelijke schending van internationaal recht.

Als er twijfel bestaat, dan is nodig meteen onderzoek in te stellen, maar voor nu, wij veronderstellen dat G. Isturiz op Adequate wijze over de feiten werd geïnformeerd. In dit geval, Warden Nicholls heeft geschonden het Spaans gebied doordat hij Lawler heeft ontvoerd van het Spaans gebied met het doel deze uit te leveren wegens voorarrest in Gibraltar, aan welk hij heeft ontsnapt door zijn vlucht naar Spanje. Omdat deze uitlevering werd gepleegd met gebruik van drugs en andere toxische middelen, dus zonder instemming, kan men deze zonder meer vergelijken met de uitlevering met gebruik van geweld. Omdat er hier sprake is van duidelijke schending van internationaal recht, het is de plicht van de staat op wiens gebied de persoon, wiens rechten zijn geschonden, is gebracht, de berstaande toestand te verbeteren door deze toestand zoveel mogelijk dichtbij te brengen bij de toestand die er was voordat zijn rechten werden geschonden. Om die redenen werd voorgesteld om de Spaanse autoriteit op de hoogte te brengen omtrent de tijd en plaats wanneer Lawler wordt in vrijheid gesteld en wanneer hij zijn weg zal uitkiezen en naar dient men te handelen.

3. Geval **R.v. Horseferry Road Magistrates Court, Ex Parte Bennett**

Met de stemmen 4:1, het House of Lords heeft beslist dat de Engelse rechtbanken mogen het proces tegen de verdachte ophouden op grond van misbruik van de procedure als de Engelse politie verwaarloosd de bescherming van formele uitlevering en organiseert de aanhouding van de verdachte in het buitenland op illegale wijze.

De rechter Lowry heeft gezegd, het is een ernstige schending van internationaal recht, van het principe van de loyaliteit van de staten en heerschappij van het recht als onze rechtbanken zouden toelaten dat ze gebruikt worden door de uitvoerende macht zodat deze de bepaalde doelen bereikt, wat eigenlijk zou betekenen dat de heerschappij van het recht niet bestaat. De verdachte beweert dat de Zuid-Afrikaanse politie hem heeft aangehouden, in de vliegtuig gezet voor Nieuw Zeeland via Taipei. In Taipei is hij overgenomen door de Zuid-Afrikaanse politie en op de vlucht naar Zuid Afrika gezet, en daarna gedwongen geplaatst op de vlucht van Johannesburg naar Heathrow. Ex parte Bennett geval gaat niet over marteling en inhumane behandeling maar is een geval over de rol van de rechters in de toezicht van de internationale juridische standaarden van uitlevering en gedwongen jurisdictie.

4. Geval **U State v. Ebrahim**

Op 16 februari 1991 heeft de Appellatiekamer afgewezen om voort te zetten de procedure voor de strafdaad van verraad omdat de ambtenaren van de Zuid-Afrikaanse politie Ebrahim hebben gekidnapt, de lid van de militaire vleugel van Afrikaanse nationale Kongres en hem met geweld over de grens gezet.

De Lords hebben geacht dat de verplichting is van de rechter om bijzondere aandacht te schenken niet alleen op jurisdictie maar ook aan de kwestie of, veronderstellend dat de rechtbank bevoegd is, hij over de discretionaire bevoegdheid beschikt om te negeren om de verdachte te veroordelen.

5. **Tennessee case**

In dit geval werd besloten dat als de vraag van de onwettige uitlevering werd gedaan nog voordat het proces van veroordeling is begonnen, dan moet men eerst het verhoor laten

6-

plaatsvinden en als men vaststelt dat er onregelmatigheden in de uitlevering zijn begaan de verdachte dient teruggestuurd te worden naar het land uit welke is hij uitgeleverd.

De aanvrager beweert dat hij na zijn vrijlating uit het voorarrest in Kentucky, 6 februari 1992 onwettig en onrechtmatig in dit land is overgebracht wegens onderbrenging in Blount County gevangenis. In zijn aanvraag beweert hij dat zijn afstand van de uitlevering die hij ondertekend heeft als een deel van zijn gelegaliseerde verklaring 26 oktober 1990, door afpersing tot stand kwam en dat, in elk geval een goede basis vormt voor zijn overbrenging; Hij beweert eveneens dat de ambtenaren van Blount County gevangenis niet handelden in overeenstemming met Unieke Act omtrent de uitlevering. De advocaat van de aanvrager uit Kentucky heeft de gelegaliseerde verklaring uitgevoerd met de bewering dat de overbrenging vanuit de ene naar de andere gevangenis werd gedaan ondanks efficiënte bezwaren van de aanvrager. Uit de verklaring blijkt dat de county court van Knox, Kentucky heeft vastgesteld dat de aanvrager uit de jurisdictie werd verwijderd door de onwettige autoriteiten.

6. Geval **Rochin v. California**

Mischien is dit het eerste geval waar men heeft afstand genomen van de Ker Frisby (Care Frisby?) doctrine.

Een verantwoorde juridische procedure, als historisch en generisch princip, verhindert zijn eigen definiering en daarom is het preciese vaststelling van gedragsstandaarden zeer moeilijk. Een ding is duidelijk, en dat is dat onder de gegeven omstandigheden onder een verantwoorde procedure niet de handelingen komen die het gevoel van gerechtigheid schenden.

6. Geval **USA v. Toscanino**

In geval **SAD v. Toscanino**, de tweede federale rechtbank heeft de **ROCHIN** uitspraak geciteerd en geoordeeld dat de verantwoorde (aangepaste?) juridische procedure inhoudt dat de rechtbank zich als niet bevoegd verklaart over de persoon of de verdachte gebracht uit een land waarin hij verbleef op de wijze die manifesteert opzettelijk, onnodige en onbegrijpelijk schending van constitutionele rechten.

De verdediging van **Toscanino**, wanneer deze geaccepteerd werd. Betwist de jurisdictie van county court over de verdachte.

De verdachte werd gekidnapt in Uruguay, overgebracht naar USA en 17 dagen gruwelijk gemarteld. De rechters hebben vastgesteld dat zulk ongehoord gedrag schending van verantwoorde (gepaste?) juridische procedure vormt en geist van de rechtbank dat deze zich van de jurisdictie ondoet (**USA v. Toscanino**, 500 F.2d 267).

De overgave van de burgers, eist eerst dat de jurisdictie over deze burger vastgesteld wordt. Als de rechtbank de jurisdictie niet verkrijgt op de door de grondwet toegelate wijze, dan kan de rechtbank deze burger niet grondwettelijk uitleveren. Ongeacht dat de rechtbank in het geval **USA v. Toscanino** een duidelijke analogie heeft gemaakt tussen de aanklacht van de ambtenaren van de dwang-autoriteiten, die het resultaat was van de toepassing van het exclusieve recht en het gedrag van staatsambtenaren die zo vreselijk zijn dat ze belemmeren de verantwoorde (aangepaste?) juridische procedure, de rechtsmiddel was niet het in vrijheid stellen van de verdachte. In plaats daarvan, de rechtbank heeft zich als onbevoegd verklaard-afgewezen om de bevoegdheid te hebben over de persoon wiens aanwezigheid door

toepassing van geweld of bedrog mogelijk werd gemaakt. De rechtbank voelde zich verplicht de mogelijkheid te sheppen tot teruggang in de oude toestand. Hier heeft de rechtbank de vraag gesteld of er sprake was van een bepaalde deelname van de staat in de kidnaping van de verdachte in Uruguay en of zijn terugkomst in USA een schending van de verantwoorde (gepaste?) procedure vormt. De rechtbank heeft de Ker Frizbi doctrine aangenomen als een algemene regel, maar heeft toegevoegd dat daar waar de staat de aanwezigheid van de verdachte door gebruik van grove en inhumane handelingen heeft mogelijk gemaakt, deze (de staat) kan daaruit geen nut trekken uit eigen tekortdoening van constitutionele rechten van de verdachte. De voornamste conclusie is dat de grote grofheid in het gedrag dat dat veranderde in de gedwongene ontvoering van de verdachte uitgevoerd werd door de vertegenwoordigers van de Amerikaanse staat.

8. Geval **Mohamed Abed Atta**

De rechtbank deelt me:

Ongeacht dat de rechtbank geen politieke overtreding vond die Ahmada zou beschermen, sud desondanks zou niet kunnen bevestigen de uitlevering van Ahmada op basis van jurisdictie. De rechtbank stelt vast, dat zij de burger niet kan uitleveren over welke zij de jurisdictie niet heeft. Maar, voordat de rechtbank zijn eigenburgers klan uitleveren, moet zij eerst de jurisdictie hebben oiver deze burger. Als de rechtbank de jurisdictie niet verwerft, dan kan deze grondwettelijk de burger niet uitleveren.

De regering van USA heeft bij de uitvoering van haar verdragsverplichtingen haar gedrag in overeenstemming te brtengen met de eisen van de Grondwet, in het tegenovergesteld geval dit zou bemoedigen de niet verantwoorde behandeling van de Amerikaanse burgers.

De rechten van de burgers van USA op grond van de Constitutie moeten voorrang hebben ten opzichte van het uitleveringsverdrag. Door zich te beroven van de jurisdictie zal deze rechtbank de rechten van Israel niet verminderen maar alleen verhinderen om rechten te verwerven die zij anders niet zou hebben, behalve voor de onwettelijke handelingen van de ambtenaren van USA. Daarom, zou de rechtbank de jurisdictie uitoefenen, zou deze hiermee bemoedigen het gedrag van de USA ambtenaren dat niet in overeenstemming is met de richtlijne van de Grondwet. Ahmet beweert daat" de omstandigheden van zijn illegale arrestatie in Venecuela, zijn gedwongen overgave aan de vertegenwoordigers van USA IN Venecuela, gedwongen vertrek uit Venezulea, komst in USA en zijn arrestatie hier openen op grond van de Grondwet en internationaal recht de belangrijke vragen die direkt de geldigheid van de jurisdictie impliceren. Ahmad beweert dat hij " niet gewonden werd in USA maar dat hij gedidnapt werd door Amerikaanse ambtenaren en deze hebben hem illegaal in USA gebracht." In het begin, veronderstellend dat men hier de Ker Frizby doctrine toepast, en als antwoord op het verzoek van de regering dat niets van betrekking heeft op deze of andere zaken, de rechtbank deelde mee aan de partijen dat zij zal veronderstellen dat Ahmed gekidnapt werd zolang de regering niet het bewijs levert die omwerpt deze veronderstelling. In het schrijven van de regering met welke haar eis voor het uitreiken van arrestatiebevel werd ondersteund, A.U.S.A. Glison heeft verklaard dat Ahmad gearresterd werd in Venecuela "wegens overtreding van de regels van de imigratie en dat hem werd bevolen de deportatie (66) naar USA". Ongeacht dat de USA regering elke deelname aan de arrestatie van Ahmed heeft genegeerd, het is duidelijk uit de getuigenverklaring van special agent van FBA Duems Lion, inspecteur van New Yorkse afdelinh voor terrorisme,, dat Ahmad zeker

was in de bewaring van Amerikaanse ambtenaren toen hij nog op het vliegveld in Caracas was, en veel eerder voor zijn eventuele arrestatie. Ahmad was nooit op de hoogte gesteld over zijn Miranda rechten.

Op grond van getuigenis van agent Lion en andere voorgedragen bewijzen, deze rechtbank heeft besloten dat Ahmed illegaal naar USA werd overgebracht. Hij was onder de toezicht in Mexico, zijn huis in Venecuela werd doorzocht, en de gegevens over hem werden overduidelijk naar USA verstuurd. De rechtbank heeft besloten dat Ahmed in Venecuela gearresteerd werd op verzoek van USA, en alleen met het doel dat hij uitgeleverd zou worden naar Israel, omdat Venecuela dat niet kon doen. Geen aanklachten werden in Venecuela ingediend tegen Ahmad of hier in USA ongeacht het feit dat hij lange tijd in bewaring onderworpen was aan de ondervraging, nog verscheen geen enkele grond voor zijn arrestatie. In het bewijs dat de regering heeft aangeboden. Na zijn komst in USA werd Ahmad ondervraagd over zijn internationale activiteiten, zonder dat hij op zijn Miranda rechten aangewezen werd. De rechtbank vertrok met de veronderstelling dat Ahmed gekidnap werd, de regering werd over deze veronderstelling geïnformeerd, en ongeacht dat de regering niet erkende dat Ahmed gekidnap werd, heeft niet onwaardig verzet tegen binnenbrengen van de veronderstelling dat Ahmad gekidnap werd (70).

9. Geval **Smith v. Hooey**,

In het geval Smith v. Hooey, de Supreme Court heeft vastgesteld dat de staat constitutionele verplichting heeft om ijverig en in goed geloof de verdachte voor de rechtbank brengt.

10. Geval **USA v. McConahy**

In USA v. McConahy heeft de rechtbank bepaald dat de staat zich niet kan bevrijden van de verplichting om te garanderen de snelle besluitname in de gevallen die wachten om opgelost te worden behalve als de verdachte verzuimt om zijn terugkomst te eisen.

Over de legaliteit van de arrestatie (niet over habeas corpus) als een vraag waarover de rechtbanken dienen bezig te zijn werd gesproken ook :

- In het geval **Fox, Campbell and Hartely tegen United Kingdom**, wegens vrijheidberoving van de personen verdacht voor terrorisme in Noord Irland, Het Europese Hof heeft schending van de wet geconstateerd.
- Met dezelfde vraag was de rechtbank bezig in het geval van **de Wilde, Ooms and Versyp tegen Belgie**,
- **Winterwerp tegen Nederland (1979)**

- in het geval **Sanches-Reisse tegen Zwitserland (1976)**, in welk de rechtbank heeft vastgesteld dat het gelijkheidsprincipe van de partijen geldt ook in het proces op grond van habeas corpus),
- in het geval **Lamy tegen België (1989)**,
- in het geval **Bouamar tegen België (1988)**.

IV.

Ongeacht dat noch het Statuut noch de Regels nadrukkelijk de habeas corpus niet noemen, het principe dat de gearresteerde persoon het recht moet hebben om gehoord te worden door de rechtbank om de legaliteit van de arrestatie te kunnen vaststellen, moet dit principe ook bij deze rechtbank aanwezig zijn, omdat onder andere de verdediging van de verdachte gebaseerd is aan duidelijke en algemeenbekende schending van staatssoevereiniteit.

1.

De Appellkammer van internationaal **Tribunaal van Ruanda**, de voorzittende rechter Gabrielle Kirk McDonald heeft op 3 november 199 de beslissing genomen in de zaak **Jean-Bosco Barayagwiza v. The Prosecutor**, waarin de eis van writ of habeas corpus werd aanvaard.

“Ongeacht dat nog de Statuut noch de Regels niet uitdrukkelijk noemen de writ of habeas corpus als zodanig, het principe dat de individu het recht heeft op onafhankelijke rechter die de wetmatigheid van de arrestatie zal beoordelen (onderzoeken) deze wordt verstaan dat deze wel vastgesteld is in de Statuut en de Regels. Bovendien, dit is een fundamenteel recht dat erkend is in de internationale documenten unclusief art. 8 van de Universele Declaratie van mensenrechten, art. 94(4) van Internationaal Pact van burgerlijke en politieke rechten, art. 5(4) van de Europese Conventie van mensenrechten alsmede in art. 7(6) van de Amerikaanse Conventie voor de bescherming van mensenrechten.

De Appellkammer heeft daarna met goedkeuring aanvaard:

“Het Europese Hof voor de bescherming van mensenrechten acht dat de staat die vasthoudt de gearresteerde persoon moet het recht garanderen op onafhankelijke rechter die de legaliteit van de arrestatie zal onderzoeken. Dus, de houding van deze rechtbank dat de writ of habeas corpus moet toegelaten worden zelfs ook dan wanneer de arrestatie legaal is in het licht van de Europese Conventie voor de bescherming van mensenrechten. Dit betekent, dat het recht op verhoor wegens verzoek voor de writ of habeas corpus is helemaal een andere vraag dan de legaliteit van de primaire arrestatie., 1999., Het Internationale gerechtshof, de zusterinstelling, in haar statuten bevoegd de rechtbank om de misbruik van deze aard te verhinderen, doordat de rechtbank een voorlopige maatregel voor de bescherming van het recht instelt, in welke wordt bevolen de terugkomst van de ontvoerde in...” het besluit door welk de eerdere toestand wordt ingesteld... heeft het statuut die hem bevoegd te verhinderen de misbruiken waarvan hier de sprake van is door beslissing te nemen met welke deze rechten worden beschermd en in welke wordt bevolen “de terugkomst van ontvoerde individuen”, bevel (last) tot vaststelling status quo ante.

Id at 53 also Statute of International Court of Justice, June 20, 1945, 59 stat. 1055, T.S. No993, Article 41(1); Chorzow Factory case (Merits)(Germany v Poland) 1928 PCLJ (serA) No 13 at 47; Swarzenberger, G, Funfamental Principles of International Law, 87 Recueil des Cours 195, 353-354 (1955)

2. Geval **Stevan Todorovic**

Het Tribunaal heeft zich beziggehouden met de legale arrestatie.

De verdachte heeft getracht om te bewijzen dat zijn ontvoering op het gebied van Bosnie en Herzegowina door de vrede-eenheden van UN "SFOR", en daarna de uitlevering aan het Haagsche Tribunaal niet in onereenstemming was met de principes van internationale gewoonterecht en praktijk.

Ongeacht dat de handelende rechters mondeling deze eis hebben afgewezen, 4 maart 1999 en de beslissing genomen op 25 maart 1999, in welke werd besloten dat de eis niet voldoende feiten en juridische argumenten inhoudt, en apart niet een verklaring heeft omtrent de wijze van arrestatie, die nodig is om het verhoor omtrent de bewijzen te kunnen rechtvaardigen, de appelkamer heeft op 1 juli 1999 goedgekeurd het recht op bezwaar van de verdachte. Het bezwaar had de betrekking op de vraag of de handelende kamer fout heeft begaan bij de afwijzing van het verzoek van de verdachte voor het houden van het verhoor omtrent de bewijzen en het bevel met welk wordt bevolen de opening en daarna wordt toegestaan het recht op het eis, dat de verdachte wordt teruggestuurd naar het land waar hij ontvoerd werd, SR Joegoslavie... Na de bewijsvoering omtrent de onwettigheid van de arrestatie, werd gevraagd van de Appellkamer om zich als niet bevoegd te declareren over de verdachte gezien het feit dat hij werd gearresteerd en ontvoerd op de wijze die schending van het internationaal recht en van het nationaalrecht betekent, maar het kwam tot een compromis (deal, arrangement).

3. Het geval **Dokmanovic**

De handelende rechtbank heeft in de zaak Dokmanovic opegelaten de vraag of het internationaal tribunaal de jurisdictie kan hebben over de verdachte die illegaal is uitgeleverd uit het buitenland". (Prosecutor v. Mrksic et al, Decision on Motion for release by accused Slavko Domanovic, supra, October 22, 1997, paragraph 78, emphasis supplied.)

4. Het geval **Tadic**

Het staat opgeschreven:

De Haagsche Tribunaal als internationaal tribunaal veronderstelt in zich de verplichting om te respecteren en toepassen van de principes erkend door internationaal recht, niet rekening houdend met de precedentes in nationale rechten. Terwijl de verschillende internationale gemeenschappen, bewaken hun suvereniteit, mogen in bepaalde gevallen deze principes verwaarlozen, da Haagsche Tribunaal heeft deze onbeperkte diskretie macht niet. De Haagsche Tribunaal heeft besloten om deze principes te respecteren.. (Prosecutor v Dusko Tadic a/k/a "Dule", Decision on the Defense Motion for Interlocutory Appeal on Jurisdiction, 2 October 1995).

De Haagsche Tribunaal ging zelfs verder doordat hij heeft erkend dat men zich op de individuele rechten kan beroepen met of zonder toestemming of protest van de staat. (Prosecutor v Tadic Dusko a/k/a "Dule", Decision on the defense motion for Interlocutory Appeal on jurisdiction, 2 October 1995.

- **De individu mag zich beroepen op de schending van de staatssuvereniteit als deel van zijn verdediging.** (Prosecutor v Dusko Tadic a/k/a/ "Dule", Decision on the Defense for Interlocutory Appeal on Jurisdiction, 5 October 1995.

- De Appelkamer heeft erkend het recht van de individu om zich te verdedigen met het argument van schending van staatssuvereniteit. (Decision on the Defense motion for Interlocutory Appeal on Jurisdiction, 2 October 1995. Deze beschikking van de rechtbank is in overeenstemming met de Principles of International Cooperation in Detection, Arrest, Extradition and Punishment of Persons guilty of War Crimes and Crimes Against Humanity. G.A res 3947 (XXVIII) 28 U.N. GAOR Supp. (30A) at 78, U.N. Doc A/9030.Ass.1 (1973); Convention on the Non-Applocability of Statutory Limitations to War Crimes and Crimes against Humanity, G.A.res 239 (XIII) annex, U.N. GAOR Supp (No18) U.N. Doc A/7281 (1968)specifically Article II of the Convention.

- De Appelkamer heeft in Prosecutor v Dusko Tadic,, Decision on the Defense motion for Interlocutory Appeal on Jurisdiction, 2 October 1995, in het bijzonder gecritiseerd en tracht te weerleggen de steun die de handelende akamer naam in geval Israel v Eichman, 36 International Law Reports 5, affirmed by the Supreme Court of Israel, 36 International Law reports 277 (1962) and USA v Noriega, 746F Supp 1506 (S D Florida 1990).

Deze Appelkamer heeft vastgesteld dat het recht om zich te beropen op de staatsuvereniteit als argument van de verdediging niet het exclusieve recht van de staat is, maar dat ook de individu's feitelijk en juridisch het recht hebben om zich te beroepen op de schending van het international recht en zich te beropen op de schending van staatssuvereniteit als argumen voor eigen verdediging.

De Appelkamer heeft besloten:

"Ongeacht de situatie in de nationale rechtszaak, de traditionele doctrine, dat de handelende kamer heeft ondersteunt en op grond waarvan heeft gehandeld, is niet in overeenstemming te brengen bij deze rechtbank met de standpunt van de verdachte, die recht heeft op de volledige verdediging, kan niet beroofd worden van rechtsmiddel dat essentieel is verbonden met internationaal recht en daarop is gebaseerd zoals de verdediging is gebaseerd op de schending van de staatssuvereniteit. Omdat de verhinderen van de verdachte om de rechtsmiddel te gebruiken van doorslaggevende geldigheid (Belang) is voor het beslissen in deze tijd en periode,het internationaal tribunaal kan niet, in de strafzak waarin de vrijheid van de verdachte in kwestie is, onderzoeken de bezwaar die de vraag van staatssuvereniteit stelt. Dergelijke bangmakende beslissing zou brengen tot de tegenstelling in de uitdrukkingen en de kamer zich als haar verplichting om deze te verrwerpen en aan de rust overlaten.

- Eveneens heeft het Hof van de Europese Unie in het geval Assider v High Authority bevestigd dat wanneer de verdragen gebruiken de technisch juridische uitdrukkingen die oorsprong hebben in de juridische systemen van de lidstaten, is het normaal dat de rechtbank bekijkt de voorschriften van de lidstaten om te zien wat een bepaalde juridische uitdrukking inderdaad betekent" paragraph 5.

De rechters McDonald & Vohrah hebben met goedkeuring aangenomen de mening van McNair dat: "het is niet de raag van invoering van instituties als lock, stock and barrel in het internationaal privaatrecht, het gaat eerder om de uitvinding van juridische principes in het internationaal privaatrecht die zullen helpen bij de oplossing van een bepaald internationaal probleem. Het gaat niet over de individuele nationale principes die zich natuurlijk onderscheiden van staat tot staat, maar het gaat om principiële juridische beginselen die de internationale rechter kan toepassen. – South West Africa Case, I.C.J Rep (1950) at p.48. Prosecutor v tadic, Decision on the defense Motion for Interlocutory Appeal on Jurisdiction, dated , October 2, 1995.

- De Appellkamer heeft aangenomen zelfs geciteerd het argument van de aanklager dat: het niet te benijden situatie kan ontstaan dat na enkele maanden van de rechtsbehandeling, verhoor van getuigen in de appelprocedure wordt vastgesteld dat niet nodig was om te beginnen met de rechtsbehandeling om redenen wegens welke de rechtbank niet de jurisdictie heeft".

5. Zaak Erdemovic

"In het geval dat er geen internationale autoriteit er is of dat deze onvoldoende is, mag men toevloecht zoeken in het nationaalrecht om zich te behelpen in de interpretatie van de begrippen en concepten uit de Statuut en de regels" – rekening houdend dat men niet kan geloven aan dergelijke nationale autoriteiten die zich niet gedragen in overeenstemming met de geest, onderwerp en het doel van de Statuut a en de Regels.

(zie: Prosecution response at 42, citing Prosecution v Erdemovic, Judgement, Joint Separate Opinion og Judge McDonald and judge Varah, Case No. IT 9622. App. Ch. 7 October 1997, paragraph 3-5.

De Kamer heeft opgemerkt dat" er bestaat geen enkel spoor in het internationaal recht die ons verhindert om ons te beropen op het nationale recht als richtlijn in de uitvinding van de juiste betekenis van de begrippen en concepts (principes) gebruikt in de Statuten en Regels. De beginsel dat het rechtvaardigd is de toevloecht tot de juridische concepten uit het nationaalrecht dan wanneer internationaal recht duidelijk wijst op het gebruik van nationaal recht of wanneer dat duidelijk voortvloeit uit het concept zelf dat bevestigd werd in het geval Exchange of Greek & Turkish Population case in welke Het Internationaal gerechtshof heeft geoordeeld en in de beslissing die de Frans-Italiaanse commissie voor verzoening heeft genomen.

V..

1.

Slobodan Milosevic was in bewaring tot 28.06.2001 in district rechtbank te belgrado en dat volgens de beschikking van onderzoeksrechter van districtrechtbank te belgrado Ki.br. Van 01.04.2001.

De bewaring van Milosevic zou verlopen zijn (voor) op 01.07.2001.

Maar op 28.06.2001 omstreeks 18.45 werd Slobodan Milosevic, zonder de ebshikking van de rechter uit het gebouw van district gevangenis in Belgrado uitgeleid, door de directeur van de gevangenis Dragisa Blanusca en voor nu onbekende personen- medewerkers van district gevangenis in Belgardo.

Daarna werd Milosevic met de dienstauto van de gevangenis gebracht naar heliodrom in Banjica in Belgrado, en werd overgedragen aan voor thans nog onbekende persoon die zich als medewerker van het tribunaal heeft voorgesteld of van de aanklager, daarna werd hij dwangmatig in de helikopter, eigendom van de statsveiligheid van republiek Servie gezet, met de helikopter werd hij vervoerd naar de militaire vliegveld in Tuzla. Op het militaire vliegveld van Tuzla werd hij overgenomen door de Amerikaanse militaire vertegenwoordigers en die hebben hem met het vliegtuig van de Nederlandse staat naar den Haag vervoerd en overgedragen aan de gevangenis in Schveningen.

Het uitleiden van Milosevic uit district gevangenis in Belgrado werd uitgevoerd zonder de beschikking van de rechter, zonder uitgevoerde procedure, zonder recht op belsuit, recht op bezwaar, recht op advocaat. Voor dergelijke procedure de directeur van de gevangenis heeft noch schriftelijke noch mondelinge toestemming gekregen nog van de onderzoeksrechter nog van de president van district rechtbank.

Geen een persoon die in de voorarrest zich bevindt mag niet uitgeleid worden uit de gevangenis zonder de toestemming of in overstemming met de onderzoeksrechter wiens de zaak is of de president van de rechtbank.

De bepalingen van de Wet op strafrechterlijke procedure voorzien dat het begin en het einde van het verblijf in bewaring bepaalt de onderzoeksrechter (als de zaak in de fase van onderzoek is) en dat de bewaring alleen de onderzoeksrechter in overstemming met de Officier van justitie kan opheffen.

Bij het uitleiden-ontvoering van Slobodan Milosevic uit het gebouw van district gevangenis was nog altijd geldig de beschikking omtrent de vrelenging van voorarrest dat op 01.07.2001 zou verlopen.

Dus, nog de onderzoeksrechter heeft beschikking over de vrijlating van de verdachte Slobodan Milosevic uit de gevangenis uitgebracht, noch heeft voor deze uitleiden van de verdachte uit het gebouw van de district gevangenis in Belgrado zijn schriftelijke of mondelinge toestemming gegeven noch heeft de president van district rechtbank te Belgrado, dat volgens de Wet op strafrechterlijke procedure toezicht houdt op de gevangenen, haar toestemming gegeven.

De wetten van Joegoslavië en de sub-wettelijke akten geven aan de directeur van de gevangenis geen mogelijkheid dat hij alleen, of op iemands overreding, of instructies van welk ambtenaar dan ook of lid van de uitvoerende macht, vernitigt de rechterlijke macht in het land en de gevangene uitleidt en overheeft hem aan welk dan ook derde persoon in het land, ongeacht in wiens naam deze derde persoon optreedt.

In geen enkel land van de wereld in welk het recht van enkele betekenis is is het niet mogelijk om de personen uit de gevangenis zonder de kennis en toestemming van de rechter uit te leiden.

VERVOLG VERTALING

2)

Het uitleiden uit het geboeuw van Centrale gevangenis waarin Milosevic in voorarrest was alsmede zijn overgave werden gepleegd vvorat de uitleveringsprocedure die aan de gang was bij de distrcet rechbank van Belgrado beendigd was in de zaak Kri.br. 1193/01

De extraditieprocedure was alleen geinicieerd maar nog doorgevoerd, nog is de beschikking omtrent de extraditie, nog is de extrditie procedure beebdigd, nog heeft de verdachte het recht gekregen om eventueel bezwaar in te dienen.

De decret van Federale regering waarmee is de extraditie procedure begonnen werd door de beshikking van de Federale Constitutionele Hof nr. U-103/01 tot 138/01, 150/01, 152/01 van 06.11.2001 als niet constitutioneel en onwettig verklaard.

3)

Het uit te leiden van de beschadigde Milosevic uit het gebouw van de Centrale gevangenis in Belgrado en zijn overgave aan de onbekende personen door de directeur van de district gevangenis Dragisa Blanusa en onbekende medewerkers van de district gevangenis werd uitgevoerd in strijd met de beschikking van de Federale Constutionele Hof van Joegoslavie IV U nr. 103/01 van 28.juni 2001 waarin het staken van de uitlevering van de persoon aan het tribunaal in Den Haag werd gelast.

Op 28.06.2001 heeft het Federale Constitutionele Hof onder nummer IV U nr. 103/1 tot 129/01 uitgewaardigd de beschikking over het staken van het uitvoeren van het bevel voor de uitlevering van verdachte personen uitgebracht op grond van het Decret omtrent de samenwerking mat Internationaal strafrechterlijk Tribunaal nr. 2/1-121/8/8-0106 van 25.juni 2001, alsmede de andere handelingen van staatsorganen ondernomen wegens uitvoering van dit bevel. Deze beschikking uitgebracht op grond van de bepalingen van lid 2 art. 129 van de Grondwet van de FR Jugoslavije is algemeen verplicht en uitvoerbaar.

Fedarle Constitutionele Hof heeft nadruk gelegd in deze beschikking dat uitgaande van de bepalingen van de Grondwet waarin het recht op Joegoslavische staatsburgerschap is vastgelegd, alsmede dat een joegoslavische staatsburger niet beroofd kan mag worden van staatsburgerschap, uit het land verjaagd, uitgeleverd aan de andere staat, dat ee buitenlander mag aan een andere staat uitgeleverd worden alleen in het geval dat dat in de internationale overeenkomsten voorzien is en deze de FR Joegoslavie verplichten (art. 17. I 66.), alsmede in de internationale verdragen die bevestigd en gepubliceerd zijn in overeenstemming med Grondwet van SR Joegoslavie en de bepalingen van De Wet op strafrechterlike procedure, in welke is de uitveringsprocedure van de buitenlanders in bepaalde gevallen vastgelegd, en met welke de uitlevering van Joegoslavische staatsburgers wordt verboden, zodat door de uitvoering van het genoemde bevel en andere handelingen van de staatsorganen die ondernomen zijn voor de realisatie van dit bevel, niet –verwijdbare schadelijke gevolgen zouden kunnen optreden.

Volgens de Grondwet van SR Joegoslavië zouden eveneens niet-verwijdbare schadelijke gevolgen kunnen ontstaan ook voor Federale Rep. Joegoslavië als deze zou afstand doen van haar eigen jurisdictie met betrekking tot joegoslavische staatsburgers.

4)

Het uitleiden van Milosevic uit district gevangenis in Belgrado en zijn overhandiging aan de organen van de Haagse tribunaal kunnen niet gerechtvaardigd worden met het Besluit van de regering van Servië nr. 613-6483/2001 zonder enkele procedure, beschikkingen, besluiten, het recht op bezwaar, recht op advocaat.

Het eerst, Servië is geen lid van UN en in tegenstelling tot Joegoslavië is geen onafhankelijke staat, die in de zin van de Statuut van het Tribunaal de internationale verplichtingen onderneemt.

Eveneens volgens de algemeen toegepaste regels van het internationaal recht het gedrag van de organen (autoriteiten) van een territoriale staatseenheid in het kader van een staat wordt volgens internationaal recht beschouwd als akt van de staat alleen als een dergelijke procedure (handeling) gedaan werd in de naam van of in de hoedanigheid van de staat in dit geval SR Joegoslavië.

In de Resolutie van de veiligheidsraad, door welke het Tribunaal werd opgericht voorziet in punt 4 de uitlevering, maar alleen als deze in overeenstemming is met de nationale wetgeving.

In de interpretatie van de Secretaris-Generaal naar de aanleiding van de uitlevering is opgemerkt dat de uitlevering moet uitgevoerd worden in overeenstemming met de nationale wetgeving.

e)

De uitlevering of de transfer of de overgave of cessie, aan welke dan ook instelling buiten ons land is in tegenstrijd met de Wet op Strafrechterlijke procedure, de Grondwet van SR Joegoslavië, de grondwet van Servië, de verplichtingen genomen uit internationaal recht en met name de verdragsverplichtingen voortvloeiend uit de ondertekening van internationale verdragen en algemene beginselen van strarecht, Universele declaratie voor de mensenrechten, Internationaal Pact voor burgerrechten en politiekrechten, de praktijk van Europese Hof voor mensenrechten, De Conventie van Genève.

Het art. 525 lid 1 punt 1 Van de Wet op strafrechterlijke procedure is een imperatieve norm die zegt dat de persoon wiens uitlevering wordt gevraagd geen Joegoslavische staatsburger kan zijn.

Het uitleiden –kidnapping van de verdachte Slob. Milosvic uit het gebouw van district gevangenis in Belgrado en zijn overdracht aan de organen van de Haagse tribunaal is in strijd met de Grondwet van SR Joegoslavië, resp. art 17.lid3, art.66 lid 2, art 10 en art 16 van de Grondwet van SR Joegoslavië en de grondwet van Servië.

In art. 10 en art.16 van de Grondwet van SR Joegoslavië is bepaald dat ons land garandeert de vrijheid en de rechten van de mens en van de burger die hem toegekend zijn door internationaal recht, en dat ons land is verplicht om aan haar verplichtingen uit intern. verdragen te voldoen

waarin zij een van de verdragslanden is, en dat de internationale verdragen die bevestigd en gepubliceerd zijn in overeenstemming met de grondwet alsmede de algemene aanvaarde regels van het internationaal recht de bestaandeel zijn van binnenlands juridisch systeem.

In de Universele declaratie voor mensenrechten van 10.12.1948 is bepaald dat iederen recht heeft op staatsburgerschap. Het recht op staatsburgerschap is een van de fundamentele mensenrechten, en het juridische instituut staatsburgerschap houdt in een groep van wederzijdse rechten en plichten tussen de staten en haar staatsburgers. Het recht van burgers op staatsburgerschap van SR Joegoslavië behalve het recht dat deze burger niet beroofd wordt van zijn staatsburgerschap voorziet ook zijn recht om op het gebied van dit land te verblijven, en onder de jurisdictie van FR Joegoslavië te zijn. Daarnaast, zijnrecht houdt in dat hij niet zonder zijn wil uit zijn land verwijderd kan worden en dat hij nog kan verbannen nog uitgeleverd worden.

In de tijd dat de Grondwet tot stand kwam bestond nog geen enkel internationaal gerecht voor de strafzaken, zodat er ook geen theoretische mogelijkheid bestond om de uitlevering aan wie dan ook behalve aan de staten te doen plegen. Daarnaast het doel en de essentie van de grondwettelijk verbod ongetwijfeld heeft betrekking op de verbod dat welk joegoslavische staatsburger dan ook wordt overhandigd, overdragen of onder welk dan ook interpretatie wordt uitgeleverd in de jurisdictie van welk dan ook gerecht behalve het gerecht van het land wiens staatsburger hij is. Dit in het bijzonder als de strafdadens verondgesteld uitgevoerd zijn op het gebied van ons land.

Door dit grondwettelijk verbod in overeenstemming met de Universele declaratie voor mensenrechten en de interpretatie van het juridisch instituut staatsburgerschap wordt gerealiseerd het recht van onze staatsburgers dat zij onder de jurisdictie van ons land zijn.

De nationale en grondwettelijke bepalingen uit het domein van mensenrechten, juist omdat zij overgenomen zijn uit het Internationaal recht zijn juridisch sterker dan welke verplichting dan ook zelfs dan wanneer dergelijke verplichting zou bestaan door de lidmaatschap in de internationale organisatie.

In deze richting gaan ook de beschikkingen van de constitutionele gerechtshoven van Duitsland en Italië, waarin wordt vastgelegd dat zelfs het communautaire recht van de lid van Europese gemeenschap, dat ander bovennationaal karakter heeft, wordt beschouwd met minder juridische kracht hebbende als een dergelijke akte is in strijd met de bepaling van nationale Grondwet met welke wordt beschermd een zekere recht van de mens of fundamentele vrijheden. De natuur van mensenrechten die aan elk mens toekomen en die aan niemand ontnomen of onthouden kunnen worden, en die gegarandeerd zijn in onze Grondwet Door aanvaarding van internationale regels, leggen de verplichting op aan onze staat dat zij onze staatsburgers niet kan uitleveren aan welke rechtbank dan ook.

De Grondwet van republiek Servië verbodt uitdrukkelijk de uitlevering van onze staatsburger. Ook de Conventie van Genève voor de oorlogsmisdaden die aan Milosevic ten laste worden gelegd voorziet de nationale jurisdictie.

3.

Naar aanleiding van de criminelle procedure de president van Joegoslavië Kostunica heeft geoordeeld dat het hier gaat om de kidnapping en ontvoering, om de staatsgreep.

4.

Wegens de criminele daad de Federale regering van SR Joegoslavië heeft ontslag genomen.

5.

Wegens deze criminele daad zijn de strafrechtelijke procedure aangespannd tegen Dragisa Blanusica en alle andere personen die deelgenomen hebben in de akte van ontvoering.

6.

Wegens dit vandalisme zijn vele protestbijeenkomsten georganiseerd in het land en in het buitenland en vele landelijke en wereld intellectuelen, partijen in het land en in het buitenland maar ook de politieke tegenstanders van Milosevic hebben beoordeeld dat hier sprake is van een criminele daad, nationale schaamte voor de bedreiging van de soevereiniteit, verraad, staatsgreep en dergelijke.

7.

Het Europese Hof voor mensenrechten heeft in haar beschikking van 17.07.1989 geconstateerd dat het beroving van mensenrechten betekent het feit van de uitlevering van een persoon in de staat of juridisch systeem waar een reël gevaar bestaat dat een van de mensenrechten van deze persoon geschonden zullen worden. Het tot stand brengen van de jurisdictie van het Tribunaal over de Joegoslavische Staatsburger schendt het algemeen beginsel van strafrecht dat uit Internationaal strafrecht voorkomt – dat geen enkel persoon door de overdracht in de jurisdictie van een ander gerecht, mag niet gebracht worden in de ongunstigere procesueel-juridisch en materieel-juridische positie ten opzichte van de positie die hij zou hebben voor het nationale gerecht.

In het art. 15 van het Internationaal Pact voor burgerlijke rechten is bepaald dat men geen hogere straf mag uitspreken dan de straf die men kan toepassen op het ogenblik wanneer de strafdaad is verricht. Volgens de strafrecht van Joegoslavië als de hoogste straf in de tijd van het plegen van de verondergestelde daad was de straf van 15 jaar gevangenis of bij uitzondering 20 jaar. Maar volgens de regels van het Tribunaal de straf mag levenslang zijn.

De algemeen aangenomen regel in de algemene beginselen van de strafrecht en international recht is de uitsluiting van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid, zoals verdediging in nood, uiterste nood of dwang, maar nog de Statuut nog de regels van Haagsche Tribunaal kennen de categorie van uitsluiting van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

In het art. 9 van Internationaal Pact voor burger- en politieke rechten is bepaald dat op het ogenblik van de arrestatie de gearresteerde persoon dient op de hoogte gebracht te worden van de redenen van zijn arrestatie, maar volgens de bepalingen van het Statuut van het Tribunaal de rechters hebben deze verplichting niet nog de bevelen tot arrestatie uit te leggen nog het besluit om voorarrest.

De Europese Conventie voor mensenrechten en vrijheden limiteert de duur van voorarrest op 2 jaar, het recht van SR. Joegoslavië op 6 maanden en de Haagsche Tribunaal limiteert helemaal niet de duur van voorarrest.

De Internationale Pact voor burgerlijke en politieke rechten verbodt het plaatsen onder voorarrest als algemeen regel, terwijl de regels van het Tribunaal het voorarrest als regel voorzien.

In strijd met de beginselen van strafrecht de regels van de Tribunaal schenden de principe van twee instanties in de procedure (eerste en de tweede aanleg) door toelating van de mogelijkheid dat een dezelfde rechter mag in een geval lid zijn van de kamer in de eerste aanleg en ook de lid zijn van de appelkamer.

In strijd met het Internationaal recht en algemene beginselen van strafrecht verschijnt het Tribunaal als een wettelijke en ook als rechterlijke orgaan, omdat naast het rechtspreken (oordelen) zij zelf ook uitvaardigen, schrijven en aannemen de regels ook omtrent de procedure en omtrent de bewijzen en bevoegd zijn deze te wijzigen.

In strijd met de algemene beginselen van strafrecht en de regels van internationaal recht en in strijd met art. 14 van Internationaal Pact voor burgerlijke en politieke rechten worden de elementen die relevant zijn voor de verdediging als geheim behandeld, beginnend van de geheime aanklacht, geheimhouding van de getuigen, zelfs voor de verdachte, geheimhouding van de identiteit van het offer, zelfs voor de verdachte.

In strijd met algemene beginselen van strafrecht het Haagsche tribunaal vestigt de veronderstelling van schuld en negeert de veronderstelling van onschuld, ook in strijd met art. 14 van Internationaal Pact voor burgerlijke en politieke rechten.

Federale republiek Joegoslavië in overeenstemming met rechten uit internationaal recht is bevoegd om geen politieke beslissingen toe te passen inclusief ook de beslissingen van politieke organen van Internationale organisaties die onrechtmatig zijn. De onrechtmatigheid (onwettelijkheid) van het besluit omtrent de oprichting van Haagsch Tribunaal voortvloeit uit het feit dat de Veiligheidsraad een uitvoerend orgaan van UN is, en als zodanig geen recht heeft om een gerechtelijke functie te plegen, en zo dus ook aan de Haagsche Tribunaal als hulporgaan een dergelijke functie niet kan overdragen.

Daarbij, de Resolutie door welke het Tribunaal werd opgericht in art. 4 voorziet dat de landen alle nodige maatregelen zullen ondernemen die hun wetten inhouden. Dus allen de maatregelen die de wetten voorzien en niet de lagere akten dan de wetten.

8.

Met een dergelijke procedure is de soevereiniteit van SR Joegoslavië geschonden.

In het art. 2 van de Declaratie van UN is bepaald dat het gedrag moet in overeenstemming zijn met het principe dat niets in deze Declaratie bevoegt de UN om zich te mengen in de vragen die naar hun essentie in de binnenlandse jurisdictie van elk land zijn.

In de punt 6 van de Programma voor vrede en internationale samenwerking van de tweede Conferentie van staatshoofden van landen of regeringen van niet-geëngageerde landen van 1965 is verklaard onder andere dat alle landen diene te respecteren de fundamentele rechten en vrijheden van de menselijke persoonlijkheid en de gelijkheid van alle naties en rassen.

In de punt 7 Van de declaratie van de Algemeen vergadering van de UN omtrent de niet-toelaatbaarheid van inmenging in de binnelandse aangelegenheden van de staat onder nummer res 2131/xx is bepaald dat onder de uitdrukking staat wordt omvat een land alsmede groepen van landen.

In de declaratie van UN omtrent de beginselen van Internationaal recht over de vriendschappelijke relaties en samenwerking van staten is bepaald dat de toepassing van geweld met het doel beroving van het volk van zijn nationale identiteit vertegenwoordigt schending van hun niet-ontvreembare rechten en het principe van non-interventie. Elke vorm van inmenging en elke dreiging gericht tegen de personen van het land of haar politieke economische en culturele elementen in strijd met internationaal recht. Ieder land is verplicht om gewetensvol aan haar verplichtingen te voldoen op basis van algemeen beginselen en regels van Internationaal recht.

De declaratie omtrent de beginselen aan welke de landen diene zich te houden in hun wederzijdse betrekkingen van 01.08.1975, en die staat in het slotdocument van de Conferentie voor de veiligheid en samenwerking in Europa bepaalt het respecteren van mensenrechten en fundamentele vrijheden.

De Grondwet van USA van 04.03.1789 bepaald dat de Grondwet alsmede de Wetten van USA die op basis van de Grondwet tot stand komen en alle verdragen die namens USA gesloten worden de supreme wet van het land zullen zijn. Daardoor de rol van de rechter in elke staat zal gebonden zijn ongeacht aan de tegenovergestelde bepalingen die zich bevinden in de Grondwetten of Wetten van welk ander land dan ook.

Volgens de adviserende mening van Het Internationaal Gerechtshof die betrekking heeft op de Decreet omtrent de staatsburgerschap die werden uitgebracht in Tunis en maroco 1923. Heeft men de standpunt ingenomen dat de jurisdictie van de staat exclusief is binnen de grenzen bepaald door Internationaal recht.

Hier is sprake uitsluitend van de binnenlandse jurisdictie en dat betekent dat hier sprake is van vragen die in beginsel niet gereguleerd zijn door Internationaal recht. Overeenkomstig elk land is de baas van haar beslissingen. In de adviserende mening van Het Internationaal Gerechtshof in de zaak tegen Poolse staatsburgers in 1932 is bepaald dat de vraag over de procedure met de Poolse staatsburgers moet opgelost worden uitsluitend op basis van de regels van Internationaal recht en de verdragsverplichtingen.

Volgens art. 48 van de Haagsche Conventie omtrent de oplossing van internationale rechtszaken door vrede, de rechtbank is bevoegd om te bepalen haar bevoegdheid Door de interpretatie van het compromis alsmede ander internationale verdragen door toepassing van beginselen van Internationaal recht. Volgens art. 7.XII van de Haagsche Conventie over de oprichting van Internationaal Hof voor maritieme oorlogsbuit uit 1907 is bepaald dat de rechtbank de regels van Internationaal recht zal toepassen, en als er geen algemene regels bestaan, de rechtbank zal beslissen volgens de algemene beginselen van de rechtvaardigheid en recht.

Volgens art. 38. Van het Statuut van Internationaal Hof voor Gerechtigheid, de rechtbank past toe, naast Internationaal Conventies, op grond van internationale gewoontes als bewijs

20

van algemeen aangenomen praktijk als recht en op grond van algemene beginselen erkend door geciviliseerde volkeren.

In de uitspraak nummer 10 uit 1927, van Internationaal Gerechtshof voor de internationale Gerechtigheid, in het geval van Lotos is de mening van de agent van de Franse regering, dat in de praktijk strafrechtelijke procedure wordt aangespannen alleen bij de rechtbanken van de staat en dat dat een bewijs is van stilzwijgende overeenkomst tussen de staten, en daarmee ook een uitdrukking van internationaal recht. Marr, dat betekent, volgens de mening van de rechtbank niet dat de staten daarmee hun plicht om zo te handelen erkend hebben, omdat alleen als een dergelijke onthouding gevestigd zou zijn aan hun geweten dat zij dienen zich te onthouden van het voeren van dergelijke procedures zou men kunnen spreken over een internationale gewoonte.

De ontwikkeling van de nationale organisaties van staten in de laatste eeuwen en als natuurlijk gevolg van de ontwikkeling van internationaal recht, hebben het principe van uitsluitende jurisdictie van staten gevestigd. Dit is de uitgangspunt in de oplossing van de meeste vragen die betrekking hebben op internationale betrekkingen.

In het project van de Declaratie van rechten en plichten van de staten die de Commissie voor Internationaal recht van UN heeft vervaardigd, en wel de Algemeen Vergadering van UN heeft aangenomen en gedeclareerd in het art. 2, is bepaald dat elk land het recht heeft om de jurisdictie uit te oefenen op haar gebied alsmede over de personen en zaken die zich daar bevinden.

Art. 2 van de Pact voor burger- en politieke rechten uit 1966 voorziet dat de staten zich verplichten te respecteren en te garanderen aan alle personen, die zich bevinden op haar gebied en onder haar jurisdictie vallen, de rechten erkend in deze Pact zonder een enkel uitzondering.

De Resolutie 827 van de Veiligheidsraad uit 1993 voorziet de plicht van verandering van de wetgeving van de staat met het doel, dat men zou kunnen zonder schending van nationaal recht, aan de eis van het Tribunaal kunnen voldoen.

Art. 7 van de Conventie ter preventie en bestrafing van misdaden van genocide wordt erop gewezen dat de verdragspartijen zich verplichten dat in dergelijke gevallen over de uitlevering praten, de uitlevering toestaan volgens de wetgeving en de Verdragen die in kracht zijn.

Deze bepaling van de Conventie van genocide bevestigt de regels dat de inheemse staatsburger aan niemand kan uitgeleverd worden, omdat in art. 38 van het Statuut van het Internationaal Gerechtshof is voorzien dat de eerste bronnen van internationaal recht in de formele zin de Internationale Conventies, hetzij algemene hetzij specifieke, zijn die de regels vertegenwoordigen die internationaal uitdrukkelijk erkend zijn van de staten in de staatsgeding. Dezelfde geldt bij het uitzetten van de straf, omdat onze Grondwet bepaald dat niet uitgeleverd kan worden de staatsburger aan een vreemde staat. De Statuut van internationaal Tribunaal bepaald dat het uitzetten van de straf in een van de staten van de lijst die de veiligheidsraad maakt gebeurt, en deze staten geven zich vrijwillig op, dus de laatste gevolg is de uitlevering aan een van de vreemde staten.

Het absolute karakter van de meeste van de plichten die het internationaal humanitaire recht vestigt handhaaft een progressieve trend naar de zogenaamde "humanisatie" van

internationale juridische verplichtingen. De normen van Internationaal humanitaire Recht waren niet bedoeld om de belangen van de staten te beschermen, maar in de eerste instantie om te dienen voor de welzijn van het individu als menselijk wezen.

In feite, zoals Het Internationaal Gerechtshof heeft vastgesteld in de zaak Barcelona Tracito (die juist betrekking had op de fundamentele rechten van de mens), met deze worden gevestigd de verplichtingen tegenover de internationale gemeenschap als geheel, met het gevolg dat elk lid van de Internationale Gemeenschap heeft "juridisch belang" in hun respectering en als gevolg daarvan, de wettelijke recht om de respectering van zulke verplichtingen te eisen.

MISBRUIK VAN DE PROCEDURE

I.

Ook op grond van misbruik doctrine, moet Milosevic in vrijheid gelaten worden.

Onder het misbruik van de procedure wordt begrepen dat in de procedure de onwettige daden zijn verricht (zijn ingesloten).

Het House of Lords heeft het misbruik beschreven op de volgende wijze:

De rechter in de uitoefening van de jurisdictie mag de procedure staken niet allen daar waar een rechvaardige rechtspraak is onmogelijk maar ook daar waar tegen het algemeen belang zou zijn met het doel tot instandhouding van de integriteit van het strafrecht systeem, de rechtszitting (de geding) te houden.

Dat is de procedure wanneer de rechters zich als onbevoegd zich kunnen verklaren in de gevallen wanneer het aannemen van de jurisdictie in het licht van ernstige en grote schendingen van rechten van de verdachten nadelig zou zijn voor de integriteit van de rechtbank.

De toepassing van dit beginsel heeft in vele gevallen geleid tot afwijzing van de aanklachten ten nadele van vele gevallen, in het bijzonder daar waar de rechtbank heeft vastgesteld dat zij de procedure niet kan voortzetten wegens ernstige en grote schendingen van de rechten van de verdachte dat zeker de integriteit van de juridische procedure zou schaden en waarin werd onmogelijk te garanderen de rechvaardige gang van de geding tegen de verdachte en waarin onder de bepaalde omstandigheden, als resultaat van onbehoorlijk gedrag voor de geding (rechtszaak) het voortzetten van de procedure in strijd zou zijn met gerechtelijk gevoel van rechtvaardigheid.

1.

Een van de voornaamste zaken in welk dit beginsel werd toegepast was:

R. v Horseferry Road Magistrates, Courts ex parte Bennett.

In dit geval heeft de House of Lords de zaak gestaakt en bevolen de in vrijheidstelling van de verdachte, met de woorden:

“De rechbank heeft de discretionaire recht om de welke dan ook strafrechterlijke procedure te staken op grond van het feit dat het voortzetten van de procedure in dat geval zou brengen tot misbruik van de procedure zelf omdat er

- a) onmogelijk is (gewoonlijk wegens vertraging) om met de aanklacht de rechtvaardige rechtsgang aan de verdachte te garanderen,
- b) omdat een dergelijke procedure beledigd het rechtersgevoel voor de rechtvaardigheid en de toepasselijkheid om geroepen te zijn om recht te spreken aan de verdachte in een bepaald geval.

2.

De misbruik doctrine werd gebruikt in geval van **Bell v DPP of Jamaica**,

De kamer heeft gemeend dat in geval van misbruik van procedure de rechbank heeft een inherent recht om af te wijzen om recht te spreken in het geval dat schadelig zou zijn wegens onverantwoorde vertraging.

3.

In Re v Hartley,

Heeft de Wellingtonse appelkamer zich gebaseerd op deze doctrine bij de afwijzing van de uitspraak die berustte op illegale arrestatie en de erkenning dat heeft gevolgd na de arrestatie.

Zeer veel lijkend aan deze doctrine zij ook de toezichthoudende bevoegheden van de rechtbank. Het is algemeen erkend dat de rechtbanken over toezichthoudende bevoegheden beschikken die ze in het belang van de rechtvaardigheid mogen gebruiken, ongeacht over welk soort schending het gaat. De Supreme Court van USA heeft verklaard dat de rechtbanken de plicht hebben om vast te stellen en vasthouden aan de geciviliseerde procedurele en bewijs-standaarden wat tegelijk een inherente plicht van de rechtbank is bij de toezicht over het juridisch systeem en juridische procedures. Zoals de rechter van de 9. District appelrechtbank Noonan heeft gezegd:

Deze rechtbank heeft de inherente toezicht bevoegheden om het onderzoek te staken om te verhinderen de illegale gedrag. De onwetmatigheid die de rechtbank verhinderd door de toepassing van haar toezichthoudende bevoegheden moet niet betrekking hebben op de schending van de Grondwet of Statuten. Het gebruik van toezichthoudende bevoegheden heeft drie functies: om mogelijk te maken het gebruik van het rechtsmiddel wanneer de rechten van de verdachte zijn geschonden, om te verhinderen alle toekomstige schendingen van onbehoorlijk gedrag en de integriteit van de juridische proces te waarborgen.

4.

Lord Bridge of Harwick, in de separate mening in het geval **Aalvarez-Machin**

De rechtbank heeft belang voor de gepaste uitoefening van de bevoegdheid door de geheel duur van de procedure, en dat niet alleen tijdens de procedure voor de kamer van de rechters. De rechtbank moet reageren tegen veel meer uitgebreide en veel meer ernstige misbruik van de jurisdictie.. Het aannemen dat de rechtbank kan haar ogen sluiten voor de onwettige

dadane van de uitvoerende macht is naar mijn mening zeer eng en een niet te accepteren mening.

5.

Geval Winterterp

Hier wordt geist dat de overeenkomstige procedure, door welke de beroving van vrijheid wordt geregeld, door de nationale wetgeving wordt geregeld, zodat op basis van deze de legaliteit en legitimiteit van de vrijheidberoving kunnen gecontroleerd worden. Ook deze nationale wetgeving dient in overeenstemming te zijn met de Conventie.

6.

Geval X v FRG, Yearbook

De vrijheidberoving moet ook de nationale wet toegestaan worden en ook de nationale wet zelf dient wettig te zijn.

II.

De misbruik van de procedure houdt ook in de procedure waarin de aanklager de procedure niet ijverig voert.

De toepassing van dit principe leidt tot de afwijzing van de aanklacht daar waar de rechtbank niet de zaak kan voortzetten wegens ernstige en zware schendingen van de rechten van de verdachte dat zeker de integriteit van de juridische procedure zou aantasten. Zo een geval is als de aanklager niet ijverig is en als hij schendt, belemmert de recht van de verdachte en ook het recht op gelijkheid in de procedure.

En wat doet de aanklager (het kantoor daarvan als geheel):

a)

- vertraging van de procedure
- niet voorbereid
- druk op getuigen
- selectie bij vergaring van bewijzen
- media-optredens
- dubbele standards

c) selectie bij de aanklacht

Elk militaire aanval op SR Joegoslavië, zonder toestemming en desbetreffend besluit van de Veiligheidsraad, zeker valt onder de verantwoordelijkheid voor de oorlogsmisdaden voorgeschreven bij de Statuut van het Tribunaal.

In deze Statuut is bepaald, dat voor de daden voorzien in de genoemde akte de verantwoordelijke kunnen zijn alle personen ongeacht hun nationale toebehoorheid, s.q. dat dat kunnen zij Serven en Albanen maar ook nog de Amerikanen, Engelsen, Duitsers, Canadezen en alle andere. Heeft heeft inderdaad geen enkele belemmering dat iemand dat niet de staatsburger van SR Joegoslavië is niet verantwoordelijk wordt voor de misdaad voorzien in het Statuut van het Tribunaal.

De effecten van de NATO aanval houden in de vernieling, doding en lijden van de mensen. En dat zijn ook misdaden die in de jurisdictie van dit illegaal Tribunaal zijn.

Als de Tribunaal is bevoegd voor de daden verricht over de algeheel gebied van voormalige SFR Joegoslavië, dat impliceert dan de algeheel gebied van het land, luchtruimte en territoriale wateren.

Dus er bestaan alle, materieel-juridische als proces-juridische voorwaarden voor het Tribunaal in den Haag voor de vervolging van de personen verantwoordelijk voor de misdaden gepleegd door NATO pakt.

In het geval **Nicaragua v United States of America**,

Staat duidelijk vermeld "Verbod van aanval op civile bevolking en afzonderlijke burgers moet gerespecteerd worden onder alle omstandigheden. Ongeacht het gedrag van de andere partij. Geen enkele omstandigheid zal een aanval legitiem maken de aanval op de civilen zelfs niet dan wanneer dat een antwoord is die proportioneel is aan het geweld gepleegd door de andere partij. Dus de aanklager biedt een selectieve rechtvaardigheid en dat is geen rechtvaardigheid.

Volgens art. 16 van de Statuut van het Tribunaal, de aanklager heeft geen optie om te kiezen of hij de aanklacht zal indienen voor de misdaden die voorgeschreven zijn bij de Statuut maar de plicht dat altijd te doen wanneer deze gepleegd worden, ongeacht wie deze heeft gedaan en aan wie deze zijn gepleegd.

Een kleinere uitzondering heeft de aanklager van het Tribunaal (onbevoegd) gemaakt in zijn regel No. 1 van 1994, die genoemd wordt als "De politiek van de aanklager" "Nolle prosequere" van "de verplichte". Volgens deze regel, de aanklager kan onder de restrictieve omstandigheden, de aanklacht niet indienen tegen de personen die de getuigen zijn in de procedure voor het Tribunaal wegens een zwaardere misdaad, maar ook in deze regel erkent dat "in beginsel de internationale strafrechtelijke rechtvaardigheid dient te opereren"....

De aanklager legt niet uit wat is er met 308 kampen

De Commissie van experts van UN in de gedeelte dat betrekking heeft op kampen bevestigt dat er 715 kampen zijn, waarvan de grootste gedeelte aantal 237 de Bosnische Serven hebben gecontroleerd, Bosnische Croaten 77. Moslems 89 4 kampen Moslems en Croaten samen. Waarom heeft men niet vastgesteld wat is er met die resterende 308 kampen.

OPMERKING

Ker-Frizbi. Aan Ker, die met geweld uit Peru is gebracht en overgedragen aan de staat Illinois en aan Frizbi die in Illinois is gekidnapt en overgebracht naar Michigan dienden de Amerikaanse rechter de recht te spreken. De rechtbanken hebben in beide gevallen vastgesteld, dat de rechten van de verdachten aan de overeenkomstige juridische procedure zijn niet geschonden.

De garantie in de Grondwet op overeenkomstige wettelijke procedure, zoals de rechtbanken hebben dat uitgedrukt is gerealiseerd als de partij, dat op reguliere wijze is verdacht door de

desbetreffende grote jury in de rechtbank van de staat, ondergaat (heeft) een proces in de vorm en op de wijze voorgeschreven voor dergelijke processen en wanneer bij dat proces en rechtspreking de partij is niet beroofd van geen enkel recht die de wet haar heeft. In beide gevallen de proces aan de verdachten vond plaats in USA en de rechtbank heeft kunnen garanderen overeenkomstige procedure aan de verdachten. Maar ook de aanhangers van deze theorie maken onderscheidt c.q. geven de mogelijkheid dat de rechtbank haar eigen bevoegdheid kan afwijzen.

De verbreiding van het principe van overeenkomstige juridische procedure heeft in twijfel gebracht de Ker-Frizbi doctrine. Vanaf 1983, bepaalde instanties hebben gelimiteerd de toepassing van deze doctrine en erkend het bestaan van uitzonderingen wanneer er sprake van is van de gevallen in welke de staat-ambtenaren om de voortvluchtige voor het gerecht te kunnen brengen, zijn overgegaan tot grof gedrag, kidnaping en marteling. Er zijn beschikkingen dat als gevolg van grof gedrag, aan de rechtbank kan de jurisdictie ontnomen worden in dergelijke gevallen.

Er bestaan de beslissingen in deze extreme gevallen, dat alleen een traditionele rechtsmiddel – aanklacht tegen de verantwoordelijken toestaat op grond van schending van burgerrechten.

In het geval van **Hampton v USA**

De Supreme court heeft geoordeeld dat wanneer de politie zich bedient met illegale daden die haar bevoegdheden overstijgen, het rechtsmiddel is niet in vrijheidstelling van de verdachte maar strafrechtelijke vervolging van de politie op grond van de bepalingen van de federale wet.

Om deze reden is de toepassing van Ker-Frizbi doctrine op gevallen van uitlevering, inclusief de eisen van andere landen lidstaten voor de uitlevering van Amerikaanse burgers die illegaal in USA zijn overgevracht, schendt de clausule van overeenkomstige wettelijke procedure.

In het geval **Lujan**

Heeft de tweede regionale rechtbank gemeend dat enkel en alleen de onregelmatigheden niet de uitlevering zal verhinderen behalve als het gedrag schokkend en wreed was.

In het geval **Swaw**

Waar tot vrijlating kwam na de uitspraak en waarin de eiser wou afwijzen de eerdere bewering dat hij schuldig was, de rechtbank heeft besloten dat de overeenkomstige procedure is mogelijk gemaakt door de uitbreiding van het recht op proces (rechtspraak) die in overeenstemming zijn met de garanties gegeven door de Grondwet. De onregelmatigheden die voorafgaan zijn aan de uitleveringsprocedure, ongeacht hun gewicht, zijn geen reden tot in vrijheidstelling.

In de **Eliot geval**

De rechtbank erkent het bestaan van de Ker-Frizbi doctrine op basis van de uitspraak uit 1886 en 1952 toen de Supreme Court van USA heeft geoordeeld dat het begrip van uitlevering nooit het onderwerp van discussie is, ongeacht het feit hoe is de verdachte in het land gebracht en deze federale beslissingen dienden gewoonlijk als precedent in de gevallen van de uitlevering tussen de staten, Maar, zoals het geagd is in Eliot zaak, de beide akten zijn

voorafgegaan aan de aanneming van de Unieke Act omtrent de uitlevering. Deze rechtbank wijst de writ of habeas corpus af. Maar deze rechtbank zegt dat zij zich kan als onbevoegd verklaaren over de verdachte in de uitzonderlijke gevallen.

Het wordt de mening geuit dat, als de staats-ambtenaren de aanwezigheid van de verdachte op een wreede manier die afschuwelijk is mogelijk hebben gemaakt dan een overeenkomstige procedure zou betekenen een verbod op het uitspreken van een uitspraak met veroordeling.

Na de afwijzing van het verzoek tot in vrijheidstelling door de rechtbank in de eerste aanleg, heeft deze rechtbank besloten om de procedure te staken wegens bewering van de aanvrager dat de staatsambtenaren zijn omgegaan wreed en op de manier die afschuw wekt.

In Alvarez-Machain

Geval in USA, enkele maanden na **Eliot uitspraak**, heeft de Supreme Court geoordeeld dat nog de uitleveringsverdrag met Mexico nog het internationaal recht niet verbieden aan de staatsambtenaren de geweldadige onvoering van Maxicaans staatsburegr om hem te oordelen voor de strafklacht in dit land, maar het wordt geconstateert dat het onwettig gedrag vande staatsorganen die tot arrestatie uitvoeren, dat zo extreem is dat deze de afschuw wekt van het geweten, mag een argument zijn van de verdediging, en als deze afgewezen wordt dan dient deze gepresenteerd te worden als onmiddellijk bezwaar nog voor men zich op habeas corpus beroept.

Het Art. I, sectie 8 van de Grondwet van de staat Tennessee bepaalt dat geen enkel mens zal worden gearresteerd of gevangen worden of beroofd van zijn vrijheden en privileges, buiten de wet gezet worden of verbannen, of op welke manier dan ook vernietigd of van kleven beroofd, van vrijheid en vermogen behalve op basis van het besluit van zijn ? ofde wetten van zijn land.

Deze bepaling is de synonym met de bepaling over de overeenkomstige juridische procedure gegarandeerd in 5. En 14. Amendement van de Amerikaanse Grondwet. De schending van een Grondwet is waarschijnlijk schending van elke ander Grondwet.

Twee honderd jaar geleden heeft Thomas Paine geschreven:

Diegene die waakt over de vrijheid moet ook waaken ook over de vrijheid van de vijand omdat als hij dit recht belemmert die hij zelf tot stand heeft gebracht, met de tijd zal hem dezelfde bereiken.

VI DE LEGALITEIT VAN DE RECHTBANK

De kwestie van legaliteit is niet de vraag van jurisdictie waarover de kamer all heeft geoordeel. Het Tribunaal is niet bevoegd om zelf te oordelen over zij legaliteit. Hij is verplicht om te handelen in overeenstemming met de instructies neergelegd in de Resolutie van de Algemene vergadering van UN nr. 171(II) 14.11.1947 en dient omeen adviserende mening te vragen bij het Haagsche Gerechtshof voor de gerechtvaardigheid, zoals trouwens de "amici curie" hebben verzocht.

Hiervoor spreekt ook de ongetwijfelde autoriteit van prof. Mohamed Bedzauija, de president van International Gerechtshof, dat in zijn boek "Nieuwe wereldorde en de controle van de legaliteit van de akten van de Veiligheidsraad" ("Nouvel ordre mondial et controle de

legalite des actes du Conseil de Securite" Buxelles, 1994). Tussen de 8 resoluties van de veiligheidsraad die hij het meest omstreden acht en die als zodanige onder de controle zouden vallen, heeft hij aangegeven ook die twee Resoluties over de oprichting van het ad hoc Tribunaal voor voormalig Joegoslavië _ Resolutie 808/93 en 827/93.

De Straftribunaal voor voormalig Joegoslavië is opgericht door de Resolutie van de veiligheidsraad van UN nr. 808/93 en 827/93 en dat, zoals het uitdrukkelijk is gezegd in deze aktes, in overeenstemming met het Hoofd VII van Declaratie van UN. Maar de juridische niet-validiteit van de akten doore welke is het Tribunaal opgericht kan men met de volledige zekerheid constateren dat de genoemde resoluties van de Veiligheidsraad in de strijd met de de claratie van UN zijn. De oprichting van het Tribunaal is in strijd mnet de geldende regels van het internationaal recht, voorallem met de Declaratie van UN, op meerdere gronden.

Eerst, de Veiligheidsraad is een uitvoerend orgaan van OUN, verlicht om te zorgen voor de vrede en veiligheid in de wereld en als zodanig kan hi niet de gerechtelijke organen oprichten. Hij heeft het recht om helpende organe in leven te roepen (art 29 van de declaratie voorziet: De Veiligheidsraad kan oprichten de hulporganen die hij als nodig vindt voor de uitvoering van zijn activiteiten") maar omdat hij alleen geen recht heeft om de juridische functie te plegen, kan hij ook niet aan zijn hulporgaan een dergelijke bevoegdheid overbrengen omdat hij deze niet heeft (en in het kader van de bevoegdheid die hij heeft, kan hij niet aan de hulporganen overdragen het recht om te beslissen, omdat dit recht is uitsluitend bedoeld alleen voor de veiligheidsraad, die volgens een strenge procedure werd uitgeoefend).

Een dergelijke interpretatie bevestigt ook art. 28 van het reglement van de veiligheidsraad aangenomen op 24. Juni 1946 op grond van het art. 30 van Declaratie van UN (die nog steeds na 55 jaar wordt genoemd " Voorlopige reglement". Dit artikel van het reglement luidt: "De Veiligheidsraad kan een commissie noemen, commitee of informateur vooe bepaalde tijd." Een jaar naadat de Declaratie van UN was aangenomen hebben de dominante positie in de Veiligheidsraad gehad de vertegenwoordigers van de belangrijkste oprichters. In OUN zaten zulke belangrijke personen als Ernest bevin, George Bidot, Josef Paul Boncur, Edward Stetinus, Andrej Visinski, Andrej Gromiko en anderen, die praktisch mogen beschouwd worden als authentieke interpretaoren van de Declaratie van UN, en die hebben op de vermelde wijze geïnterpreteerd welke hulporganen de veiligheidsraad kan hebben.

Daarnaast, de bevoegdheid van de veiligheidsraad volgens art. 24 van de declaratie van UN is als volgende:

1. Met het doel van garanderen van snelle en efficiënte werking van UN, haar leden toetrouwen aan de veiligheidsraad de primaire functie voor het in stand houden van internationale vrede en veiligheid, en zijn overeengekomen dat in de realisatie van hun verplichtingen en in het kadervan deze verantwoordelijkheid de Veilighheidsraad namens hun handelt.
2. In de realisatie van deze verplichtingen de veiligheidsraad zal handelen in de geest van de doelen en principes van UN"

In het kader van zo bepaalde functie de vooraamste taak van de veiligheidsraad is om te zorgen voor het respecteren van de principes uit art. 2 punt 4 van de Declaratie van UN Volgens welke " Alle leden zullen in hun internationale betrekkingen zich othouden van dreiging met geweld of de toepassing van geweld tegen de territoriale integriteit of politieke onafhankelijk van welke land dan ook, of wlek dan ook manier die tegenstrijdig is aan de doelen van UN". " In het geval dat dit principe wordt gschonden, c.q. dat er tot de " dreiging aan vrede, verstoren van verde en agressie" komt (diplomatieke, economisch-financieel en militaire), die gegrond moeten zijn aan de regels van Hoofd VII van Declaratie van UN, wiens doel is bewaren en instellen van vrede en veiligheid in de wereld.

In het internationaal recht, c.q. in de gedeelte die betrekking heeft op oorlog en vrede, bestaat een traditionele indeling van de regels die om het oorlog gaan (jus ad bellum) en de regels die de bepalingen van oorlogvoering reguleren, dus die worden toegepast dan wanneer tot de oorlog is gekomen om de oorlog die vanzelf een inhumane gebeuren is, zoveel mogelijk humaan te maken, respectievelijk om de verschrikkingen van de oorlog te verminderen (hier gaat het om de recht in de oorlog - jus in bello). Met de eerder vermelde rol om te zorgen voor vrede en veiligheid in de wereld, resp. voor het respecteren van het verbod van dreiging met geweld en gebruik van geweld, de veiligheidsraad is een orgaan die de zorg draagt voor de toepassing van de regels jus ad bellum.

Het internationale strafrecht, van haar kant, heeft als doel voornamelijk om te verhinderen en te straffen de misdadige gedrag tijdens de oorlogsbotsingen, dus heeft als doel de humanisatie van de oorlog, resp. valt voornamelijk onder het kader van "echt in de oorlog" - "jus in bello". Van de misdaden uit het kader van internationaal recht allen de zgn "misdad tegen de vrede" valt onder "jus ad bellum" dat wil zeggen dat men alleen met deregelijke misdaden schendt de regels uit het domein van "jus ad bellum", terwijl alle andere internationale misdaden vallen in domein "jus ad bello". Maar in het Statuut van het Tribunaal is voorzien dat dit rechtbank oordeeld praktisch voor alle daden uit het kader van internationaal recht behalve voor misdaden tegen de vrede, dus voor alle daden behalve die die gericht zijn tegen de vrede en veiligheid in de wereld.

Dus, van alle internationale misdaden de Haagsche Tribunaal is alleen niet bezig met die misdaden door welke geschonden worden de waarden voor diens behouding de veiligheidsraad is opgericht (waarbij de Veiligheidsraad het behouden van de waarden niet door de rechterlijke, maar de uitvoerende functie verzekert).

De veiligheidsraad heeft derhalve het recht die hij in feite niet heeft misbruikt, toegeëigend (usurpatie), waardoor een onschatbare schade aan de Declaratie van UN wordt toegebracht. In verband met de Declaratie van UN er bestaat niets dat betrekking zou hebben op het oprichten van welk straftribunaal dan ook- nooit bestond er geen enkel project, concept, nooit heeft een discussie plaatsgevonden, er bestaat geen enkele overeenstemming of ratificatie... om de mogelijkheid om op basis van de Declaratie van UN welke dan ook straf rechtbanken op te richten.

Dus, De straftribunaal voor voormalig Joegoslavië is illegitim en zijn oprichting zelf betekent een grove schending die de schade toebrengt aan de declaratie van UN.

Aldus, de Straftribunaal voor voormalig Joegoslavië door zijn rechterlijke functie doet niet aan preventie van juist die misdaden die bedreigen de waarden voor wiens behoudt is zijn oprichter bevoegd.

De rechtbanken in het internationaal recht zijn zonder uitzondering opgericht op contractuele basis. De nationale vertegenwoordigers die werkzaam waren bij de Veiligheidsraad en bij de Algemene Vergadering van UN, als wetenschappers, juristen en experts, die meer dan 30

jaar gewerkt hebben aan de oprichting van Internationaal Straftribunaal, hebben duidelijk begrepen dat een legale en verplichte manier om zo een rechtbank te scheppen – vertegenwoordigt de toestemming van de naties door desbetreffende multilaterale verdragen in dat opzicht of dat men door amendementen op de Declaratie van UN met de stricte bepalingen regelt de bevoegheden voor het oprichten of de acte zelf van de oprichting van zo een rechtbank.

Dit bevestigt dat de enige juridisch juiste manier voor de oprichting van een internationaal tribunaal voor de oorlogsmisdaden zou die zijn die men heeft gevolgd in Rome in 1997, toen men het Statuut van het Permanent Strafhof heeft aangenomen en die een algemene jurisdictie heeft. Helaas is dit Statuut is nog niet in kracht getreden wegens onvoldoende aantal van ratificaties, en tegen zijn oprichting werden zich juist enkele van de landen die zich het meest enthousiast inzetten voor de uitlevering aan de Haagse Tribunaal van de staatsburgers van SR Joegoslavië en andere personen die zich op onze gebied bevinden.

De Rechtbank en de aanklager vormen een organisatorisch geheel met gezamenlijk Secretariaat. Een zulke institutionele eenheid van openbaar aanklager en de Rechtbank is ontoelaatbaar en ondenkbaar in welk modern rechterlijk systeem dan ook.

van holst en steijnen

From: Mick Collins <cirqueminime@club-internet.fr>
To: Nico van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: vrijdag 22 februari 2002 22:44
Subject: I know it's short, but . . .

Nico, Right in the middle of filming in Paris--and leaving for Belgrade on Monday--but here's a little something for the pot--or the pie. Mick

*****End Tranche 4, Pie 2

120. So the Dutch Labour Party came with a[n] amendment, the Amendment Van Traa, in order to rectify this omission in[xx] the bill[.] [It] read[s][xxx]:

"The tribunal is competent to take and hold in custody persons whose arrest is ordered as a suspect by the tribunal."

And gave herewith the following explanation:

"By means of this amendment it is intended to comply with Article 15, par. 1 of the Constitution, saying that by or by virtue of the law the situations are determined in which someone could be deprived of his freedom."

121. It is to be stressed in this connection that it is not only a constitutional obligation, according to Dutch national law, that detention by the tribunal [xxx] be considered lawful [only] when there [xxx] is [first] created at least a national provision, like the proposed amendment by the Dutch Labour fraction, but that this is after all an obligation, imposed by the Convention.

122. However, the Dutch government refused to accept this amendment, with reference to the above mentioned Agreement between the Netherlands and the United Nations, and concluded [xxx] the Memorandum in reply to the final report, inter alia:

"This implies that the Tribunal is responsible for the legality of the detention, for the way of execution of this detention, for the guarding and treatment of the detainees in these premises and for the detention regime, applicable to them."

and:

"In principle the Tribunal is responsible for the establishment of the necessary rules with concern to the executions of the detention into the available premises. Rather it will be included in the Agreement between the United Nations and the Netherlands that these regulations have to be in accordance with general standards, determined by the United Nations itself, for the treatment of detainees."

and:

"In so far as this detention is to be going through into the detention premises of the Tribunal, nothing is required to be settled in this present bill."

(Tweede Kamer, 1993-1994, 23 542, nr. 6, blz. 2-3)

123. So the Dutch legislat[ure], consciously and fully aware of the possible choice [of whether or not] to achieve such a national provision [xxx], has deliberately [refused] to do [so]. And did create, acting like this, voluntar[ily] and unnecessarily[,] a legal situation that made it inevitable that in the future, when the tribunal [is] operation[al], not only [would] this constitutional obligation [be violated], but [so would the] obligation of the Convention [xxx].

124. Meanwhile nothing came out of the above mentioned promise by the

Government that [xxx] it will be included in the Agreement between the United Nations and the Netherlands that these regulations have to be in accordance with general standards, determined by the United Nations itself, for the treatment of detainees'.

125. On the contrary, not only [is] there [xx] no trace of [any] such [x] regulation [xxx] [in this Agreement], but [such a provision] [xx] is even explicitly excluded [from the] Agreement [xxx].

It is true that in Article VI, par. 3 of the Agreement[, as is pertinent to the issue here, it] [xx] stat[s] that:

"The Tribunal shall have the power to make regulations operative on the premises of the tribunal for the purpose of establishing therein the conditions in all respects necessary for the full execution of its functions" [..]

[H]owever, there is no [xxx] provision in the Agreement [xxx], [with] regard [xx] [to] the rules which the Tribunal [xx] [will] make 'for the full execution of its functions', [that] rules [xxxx] made with respect to detention should have to meet any standard whatsoever [set by the United Nations.

126. And it is even explicitly laid down in the side-letter by the Dutch Chargé d'Affaires, dated 29 July 1994, that [xxxx] nothing at all [about] the conditions of detention should be stated [in [xx] that Agreement]:

"It is the understanding of the Parties that none of the regulations made operative by the Tribunal based on the power given to it under Article VI, paragraph 3, of the Agreement, shall relate to any question of the treatment of the suspect, accused or other persons detained on the premises of the tribunal; these matters shall be dealt with by the Tribunal in accordance with its competence under Article 15 of the Statute of the Tribunal adopted by the Security Council by its resolution 827 (1993) of 15 May 1993." (Tractatenblad 1994, nr. 189, p. 17-18)

*****end tranche 5 pic 2

Mr N.M.P. STEIJNEN
Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
NL -3703 ER ZEIST

SECOND SECTION

ECHR-LE0.1R
PK/mp

14 February 2002

Application no. 77631/01
MILOŠEVIĆ v. the Netherlands

Dear Sir,

I acknowledge receipt of the duplicate original letter of 2 January 2002 with enclosed documents, including the original letter of authority.

The Court will deal with the case as soon as practicable. It will do so on the basis of the information and documents submitted by you. The proceedings are primarily in writing and you will only be required to appear in person if the Court invites you to do so. You will be informed of any decision taken by the Court.

You should inform me of any change in your address or that of your client. Furthermore, you should, of your own motion, inform the Court about any further developments regarding the above case, and submit any relevant decisions of the domestic authorities.

Yours faithfully,
For the Registrar

P.M. Kempees

Jacques Vergès
Avocat à la Cour

Maître Nico STEIJNEN

Paris le 14 février 2002

^{3A}
Par Fax : 00 20 69 57 830

Cher confrère,

J'ai bien reçu votre message et vous remercie.

Votre bien dévoué confrère,

Jacques VERGÈS

PRESIDENT MILOSEVIC UNDERTAKES LEGAL PROCEEDINGS
AGAINST THE
ICTY AND THE NETHERLANDS

8 - 2 - 2002

By order of President Slobodan Milosevic, on December 20, 2001, a 140-page provisional application was filed at the European Court of Human Rights by a team of lawyers: Mr. N.M.P. Steijnen, the Netherlands, Mr. Chr. Black, Canada, Prof. Mr. A. Bernardini, Italy, Mr. Z. Tomanovic, Yugoslavia, Prof. Mr. M.N. Kouznetsov, Russia, Mr. Jaq. Verges, France, Mr. D.M. Ognjanovic, Yugoslavia.

This provisional application, which we have had to formulate under conditions that violated all human

09-02-02

documents

members of the legal team and President Milosevic intercepted and opened, whether it is confidential or not, and often simply vanishes.

Under these conditions how can attorneys conduct legal work?

President Milosevic's team of lawyers has officially informed the European Court that since our work has been blocked by the puppet tribunal's interference, therefore we are forced to suspend work until the puppet tribunal ends its violations of our client's human right to an unfettered defence.

The puppet tribunal's human rights abuses, in defiance of the European Court of Human Rights, has caused this deadlock. To break this deadlock, President Milosevic has ordered legal action. To that end, a summary injunction procedure has already been filed at the District Court of The Hague against the relevant parties: the ICTY itself and the State of the Netherlands.

The demand to all parties is: uphold your responsibility to safeguard human rights. Present a solution that will end these severe human rights violations in the field of defence rights. The State of the Netherlands is specifically summoned to take the initiative.

Place: District Court of The Hague

Date: 12 February 2002

Time: 13.30 h.

UN PROCES "PARALLELE" DE MILOSEVIC
POURRAIT SE TENIR A PARIS

BELGRADE (Reuters) - Alors que le procès de Slobodan Milosevic devant le Tribunal pénal international pour l'ex-Yougoslavie (TPIY) doit commencer le 12 février prochain, les partisans de l'ancien président yougoslave ont révélé comment ils comptaient assurer sa défense, tout en contestant la légitimité du TPIY. D'après l'un des avocats de Milosevic, des fonds sont actuellement collectés pour permettre l'organisation, à Paris, d'un procès "parallèle" qui se tiendrait devant "un jury composé de figures publiques connues et respectées" et concurrencerait le procès "officiel" devant le TPIY à La Haye (Pays-Bas). Par cette manœuvre, les défenseurs de l'ancien président yougoslave veulent prouver que le TPIY ne respecte pas les règles du droit international et que la juridiction de La Haye exerce une justice de vainqueurs.

Les partisans de Slobodan Milosevic souhaitent mettre sur pied dans la capitale française un tribunal fondé sur les règles devant présider à la création de la Cour pénale internationale permanente des Nations-unies.

De son côté, Slobodan Milosevic veut appeler à témoigner à La Haye plusieurs grands dirigeants occidentaux qui exerçaient des responsabilités lors des différentes guerres qui ont déchiré

09-02-02

rights guarantees with respect to normal communication between lawyers and client, must be further implemented.

In this delicate phase of the European Court procedure the puppet-tribunal has further intensified its interference. It has banned Mr. Christopher Black from any communication with President Slobodan Milosevic and has, without explanation, refused Mr. N. Steijnen further access to President Milosevic. Other members of President Milosevic's team of legal advisers are limited to very rare contacts, depending on the humour of the 'tribunal,' which never permits free and unmonitored communication and free exchange of documents with President Milosevic. Mail between members of the legal team and President Milosevic is intercepted and opened, whether it is confidential not, and often simply vanishes.

Under these conditions how can attorneys conduct legal work?

President Milosevic's team of lawyers has officially informed the European Court that since our work has been blocked by the puppet tribunal's interference, therefore we are forced to suspend work until the puppet tribunal ends its violations of our client's human right to an unfettered defence.

The puppet tribunal's human rights abuses, in defiance of the European Court of Human Rights, has caused this deadlock. To break this deadlock, President Milosevic has ordered legal action. To that end, a summary injunction procedure has already been filed at the District Court of The Hague against the relevant parties: the ICTY itself and the State of the Netherlands.

The demand to all parties is: uphold your responsibility to safeguard human rights. Present a solution that will end these severe human rights violations in the field of defence rights. The State of the Netherlands is specifically summoned to take the initiative.

Place: District Court of The Hague

Date: 12 February 2002

Time: 13.30 h.

UN PROCES "PARALLELE" DE MILOSEVIC POURRAIT SE TENIR A PARIS

BELGRADE (Reuters) - Alors que le procès de Slobodan Milosevic devant le Tribunal pénal international pour l'ex-Yougoslavie (TPIY) doit commencer le 12 février prochain, les partisans de l'ancien président yougoslave ont révélé comment ils comptaient assurer sa défense, tout en contestant la légitimité du TPIY. D'après l'un des avocats de Milosevic, des fonds sont actuellement collectés pour permettre l'organisation, à Paris, d'un procès "parallèle" qui se tiendrait devant "un jury composé de figures publiques connues et respectées" et concurrencerait le procès "officiel" devant le TPIY à La Haye (Pays-Bas). Par cette manœuvre, les défenseurs de l'ancien président yougoslave veulent prouver que le TPIY ne respecte pas les règles du droit international et que la juridiction de La Haye exerce une justice de vainqueurs.

Les partisans de Slobodan Milosevic souhaitent mettre sur pied dans la capitale française un tribunal fondé sur les règles devant présider à la création de la Cour pénale internationale permanente des Nations-unies.

De son côté, Slobodan Milosevic veut appeler à témoigner à La Haye plusieurs grands dirigeants occidentaux qui exerçaient des responsabilités lors des différentes guerres qui ont déchiré

APPENDIX I - MR. MILOSEVIC UNDERTAKES LEGAL PROCEEDINGS AGAINST THE ICTY
AND THE NETHERLANDS

7-2-2002

By order of President Slobodan Milosevic, on December 20, 2001, a 140-page provisional application was filed at the European Court of Human Rights by a team of lawyers: Mr. N.M.P. Steijnen, the Netherlands, Mr. Chr. Black, Canada, Prof. Mr. A. Bernardini, Italy, Mr. Z. Tomanovic, Yugoslavia, Prof. Mr. M.N. Kouzenetsov, Russia, Mr. Jaq. Verges, France, Mr. D.M. Ognjanovic, Yugoslavia.

This provisional application, which we have had to formulate under conditions that violated all human rights guarantees with respect to normal communication between lawyers and client, must be further implemented.

In this delicate phase of the European Court procedure the puppet-tribunal has further intensified its interference. It has banned Mr. Christopher Black from any communication with President Slobodan Milosevic and has, without explanation, refused Mr. N. Steijnen further access to President Milosevic. Other members of President Milosevic's team of legal advisers are limited to very rare contacts, depending on the humour of the

07-02-02

The demand to all parties is: uphold your responsibility to safeguard human rights. Present a solution that will end these severe human rights violations in the field of defence rights. The State of the Netherlands is specifically summoned to take the initiative.

Place: District Court of The Hague
Date: 12 February 2002
Time: 13.30 h.

Amsterdam, February 7th 2002

International Committee to Defend Slobodan Milosevic
www.icdsm.org

Contact in The Netherlands: office@globalreflexion.org

Sloterkade 20 - 1058 HE Amsterdam - The Netherlands
Ph. ++ 31 20 615 1122 - Fax: ++ 31 20 615 1120

THE ICDSM RELIES ON CONTRIBUTIONS FROM SUPPORTERS TO PAY EXPENSES

You may support the work of the ICDSM with a contribution by credit card by calling in Amsterdam 31 20 6151122 or in the U.S. 1 617 916-1705

Or mail a check to:
ICDSM
831 Beacon St., #295
Newton Centre, MA 02459 (USA)

07-02-02

'tribunal,' which never permits free and unmonitored communication and free exchange of documents with President Milosevic. Mail between members of the legal team and President Milosevic is intercepted and opened, whether it is confidential not, and often simply vanishes.

Under these conditions how can attorneys conduct legal work?

President Milosevic's team of lawyers has officially informed the European Court that since our work has been blocked by the puppet tribunal's interference, therefore we are forced to suspend work until the puppet tribunal ends its violations of our client's human right to an unfettered defence.

The puppet tribunal's human rights abuses, in defiance of the European Court of Human Rights, has caused this deadlock. To break this deadlock, President Milosevic has ordered legal action. To that end, a summary injunction procedure has already been filed at the District Court of The Hague against the relevant parties: the ICTY itself and the State of the Netherlands.

The demand to all parties is: uphold your responsibility to safeguard human rights. Present a solution that will end these severe human rights violations in the field of defence rights. The State of the Netherlands is specifically summoned to take the initiative.

Place: District Court of The Hague
Date: 12 February 2002
Time: 13.30 h.

Amsterdam, February 7th 2002

International Committee to Defend Slobodan Milosevic
www.icdsm.org

Contact in The Netherlands: office@globalreflexion.org

Sloterkade 20 - 1058 HE Amsterdam - The Netherlands
Ph. ++ 31 20 615 1122 - Fax: ++ 31 20 615 1120

THE ICDSM RELIES ON CONTRIBUTIONS FROM SUPPORTERS TO PAY EXPENSES

You may support the work of the ICDSM with a contribution by credit card by calling in Amsterdam 31 20 6151122 or in the U.S. 1 617 916-1705

Or mail a check to:
ICDSM
831 Beacon St., #295
Newton Centre, MA 02459 (USA)

Nico Steijnen

From: www.DeWaarheid.nu <de.waarheid@tiscali.nl>
To: <Undisclosed-Recipient:;@rebecca.tiscali.nl>
Sent: dinsdag 5 februari 2002 16:35
Subject: THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM - PRESS BULLETIN

DE WAARHEID.nu

VOLKSEDTITIE VOOR NEDERLAND

THE INTERNATIONAL LAWYERS GROUP OF THE ICDSM - PRESS BULLETIN

International Lawyers Group of the ICDSM
Sloterkade 20
1958 HE Amsterdam
the Netherlands
tel. +20.615.1122
fax +20.615.1120
e-mail: office@globalreflexion.org

5-2-2002

PRESS RELEASE

MR. MILOSEVIC UNDERTAKES LEGAL PROCEEDINGS AGAINST THE ICTY AND THE
NETHERLANDS

STATE OF THE

By order of Mr. Milosevic on December 20, 20001, a 140-pages provisional application is filed at the European Court of Human Rights by a team of lawyers: Mr. N.M.P. Steijnen, the Netherlands, Mr. Ch. Black, Canada, Prof. Mr. A. Bernardini, Italy, Mr. Z. Tomanovic, Yugoslavia, Prof. Mr. M.N. Kouznetsov, Russia, Mr. Jaq. Verges, France, Mr. D.M. Oghjanovic.

This provisional application, formulated under conditions violating all human rights guarantees with respect to normal communication between lawyers and client, must be further implemented.

In this delicate phase of the European Court procedure the puppet-tribunal has even intensified its interferences. It has banned Mr. Ch. Black from all further communication with Mr. Milosevic and refuses, without further explanation, further access by Mr. N. Steijnen to Mr. Milosevic.

Access on other members of the lawyers-team is limited to very rare exceptions and depends on the humour of the tribunal.

NEVER any free and unmonitored communication with Mr. Milosevic is allowed and the exchange of documents is prohibited. Mail between the members of the lawyers-team is intercepted and vanish.

Under these conditions a further elaboration of the European Court case is impossible.

The team of lawyers has officially informed the European Court that a further progress on their work is effectively blocked by the puppet-tribunal's interferences and that they have no other choice than to suspend their labour on the case. Till the puppet-tribunal end its human rights violations with respect to defence rights.

So the puppet-tribunal's human rights abuses, straight in the face of the European Court of Human Rights, has caused a deadlock.

In order to force a breakthrough, Mr. Milosevic has ordered to undertake legal action.

So a summary injunction procedure is now already filed at the District Court in the Hague against all relevant sides: the puppet-tribunal itself and the State of the Netherlands.

The demand to all parties is: take your responsibility in the field of safeguarding human rights with respect to defence rights and go around the table to find a solution. A solution that brings to end these severe human rights violations in the field defence rights. The State of the Netherlands is summoned specifically to take the initiative.

Place District Court of the Hague
Date 12 February 2002
Time 13.30 h.

Law Office Olof & Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
the Netherlands
tel. +20.69.56.867
fax +20.69.57.830
e-mail: n.h.van.holst.freeler.nl

Maitre Jaques Vergès
20, Rue de Vintimille
75009 Paris
FRANKRIJK

faxnr. 0033.1.42.82.90.30

13 February 2002

Dear Colleague,

I was very pleased meet you in the Hague yesterday. Unfortunately, in the hectic circumstances of yesterday's press conference there was no opportunity to have any further concrete communication with you on the matter of the European Court procedure.

Though I tried to arrange a short discussion on this subject with Prof. Bernardini and Mr. Black, in which you was intended to be also present.

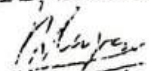
However, I was informed that you was already back to your room and afterwards nearly continuously on the phone. So my intention to have a mutual small conversation on this issue failed for that moment.

Now I would like to ask you if you can send me an e-mail message, acknowledging the receipt of this fax. When I get this e-mail message, I am able to send you the text of the 140 pages provisional application in the case of Mr. Milosevic v. the State of the Netherlands, as filed on December 20, 2001.

We have to discuss then the strategic proposals that I will forward to Mr. Milosevic as regards this European Court case. The tribunal allows me, since yesterday 13 February 2002, free and unmonitored access to him, as a result of the legal proceedings before the District Court in the Hague.

I am very pleased by your willingness to cooperate on this matter and hope to get your soon response by e-mail.

Yours, sincerely,

Nico Steijnen

COUR EUROPEENNE
DES
DROITS DE L'HOMME

CONSEIL DE L'EUROPE
STRASBOURG

EUROPEAN COURT
OF
HUMAN RIGHTS

COUNCIL OF EUROPE
STRASBOURG

Mr N.M.P. STEIJNEN
Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
NL -3703 ER ZEIST

SECOND SECTION

ECHR-LE0.1R
PK/rk

31 January 2002

Application no. 77631/01
MILOSEVIC v. the Netherlands

Dear Sir,

I acknowledge the receipt, first by fax and now in the original, of your letter of 2 January 2002 with enclosures. I also acknowledge the receipt, by fax, of your letter of 28 January 2002 with appendices.

I note that the authority letter submitted with your letter of 2 January 2002 is a photocopy, not an original. I must point out that for the purposes of Rule 45 of the Rules of Court, a photocopy is not sufficient. The Court will not be able to consider the application until the original letter of authority is received.

Yours faithfully,
For the Registrar

P.M. Kempees

COUR EUROPEENNE
DES
DROITS DE L'HOMME

CONSEIL DE L'EUROPE
STRASBOURG

EUROPEAN COURT
OF
HUMAN RIGHTS

COUNCIL OF EUROPE
STRASBOURG

Mr N.M.P. STEIJNEN
Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
NL -3703 ER ZEIST

SECOND SECTION

ECHR-LE0.1R
PK/rk

31 January 2002

Application no. 77631/01
MILOŠEVIĆ v. the Netherlands

Dear Sir,

I acknowledge the receipt, first by fax and now in the original, of your letter of 2 January 2002 with enclosures. I also acknowledge the receipt, by fax, of your letter of 28 January 2002 with appendices.

I note that the authority letter submitted with your letter of 2 January 2002 is a photocopy, not an original. I must point out that for the purposes of Rule 45 of the Rules of Court, a photocopy is not sufficient. The Court will not be able to consider the application until the original letter of authority is received.

Yours faithfully,
For the Registrar

P.M. Kempees

Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

tel. +30-6956867

fax +30-6957830

the Netherlands

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mrs. M. Pijnenburg
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

faxnr. 0033388412730/0033388412762

ref.: 77631/01 - S. Milosevic v. the Netherlands

28 January 2002

Dear Mrs. Pijnenburg,

Today I have send you by fax the wrong verdict, I am sorry for that. We discovered that now.
So I send you herewith the only real Milosevic-verdict !

Yours faithfully,

Mr. N.M.P. Steijnen

- Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

tel. +30-6956867

fax +30-6957830

the Netherlands

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mrs. M. Pijnenburg
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

faxnr. 0033388412730/0033388412762

ref.: 77631/01 - S. Milosevic v. the Netherlands

28 January 2002

Dear Mrs. Pijnenburg,

Today I have send you by fax the wrong verdict, I am sorry for that. We discovered that now.
So I send you herewith the only real Milosevic-verdict !

Yours faithfully,

Mr. N.M.P. Steijnen

Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

tel. +30-6956867

fax +30-6957830

the Netherlands

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mrs. M. Pijnenburg
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

faxnr. 0033388412730/0033388412762

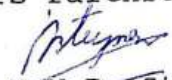
ref.: 77631/01 - S. Milosevic v. the Netherlands

28 January 2002

Dear Mrs. Pijnenburg,

Today I have send you by fax the wrong verdict, I am sorry for that. We discovered that now.
So I send you herewith the only real Milosevic-verdict !

Yours faithfully,

Mr. N.M.P. Steijnen

From: N.H.van Holst <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <vlada@sps.org.yu>
Cc: <despot@wishmail.net>
Sent: zaterdag 12 januari 2002 15:00
Attach: Steijnen.doc
Subject: Fw: From Aldo Bernardini to Nico Steijnen

Dear Vladimir,

I would like to ask you to send around this very important comment of prof. Bernardini to the ICDSM-circle for further comments ?

In case of being still worried about the problem of exhaustion of domestic remedies, I have to stress that this is a non-issue. My comment on prof. Bernardini's doubts is : 1. of course the European court will choose for a Pilate solution if they get the opportunity, but I don't think this point might offer such an opportunity; 2. IF they nevertheless would act contrary to my expectations to this point, I have to repeat that NOTHING is lost. Since we ALWAYS and AT ANY TIME can simply restart again the exhaustion of domestic remedies. I can guarantee that !; 3. NOW there are no funds for further domestic proceeding on the higher Dutch judiciary level, so we are simply not able to go "higher-up"; 4. To my opinion we can make this short-cut directly to the European Court, which save an enormous mass of time and money.

Then the next point: can you answer my questions, I have asked you a few days ago ?

Today I will finish the writ of summons in the new proceedings of M. against the ICTY and the State of The Netherlands, unfortunately only in Dutch, since I have neither time nor energy to translate in English as well.

The intention is still to get an appointment for the court session at or around 12 February 2002, the start of the "Kosovo-process".

Best wishes,

Nico S.

----- Original Message -----

From: Despotovic, Ruza
To: Nico & Neeltje Steijnen
Sent: Friday, January 11, 2002 1:57 PM
Subject: Fw: From Aldo Bernardini to Nico Steijnen

----- Original Message -----

From: mailservicesnc
To: despot@wish.net
Sent: Friday, January 11, 2002 2:10 PM
Subject: From Aldo Bernardini to Nico Steijnen

With my best regards.

Aldo Bernardini

From: N.H.van Holst <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <mailservicesnc@tiscalinet.it>
Cc: <despot@wishmail.net>; <vlada@sps.org.yu>
Sent: zaterdag 12 januari 2002 15:39
Attach: Steijnen.doc
Subject: Fw: From Aldo Bernardini to Nico Steijnen

Dear Aldo,

Thank you for your extremely valuable contribution.
I am glad to see that you agree on headlines with the provisional application and that you call it "very important".
I have asked Vladimir to send your contribution around to all of us ICDSM-members.
This is all very complicated and brain-racking stuff ! To me it is at the border of what is understandable !
So I have to come back on to my previous request: is it possible for you to revise your remarks so that it could be filed as an specific ADDITIONAL APPLICATION with respect to these points ?

With respect to the point of the exhaustion of the domestic remedies: don't worry, we always can restart the running through the Dutch proceedings on EVERY MOMENT WHEN IT IS NECESSARY.
But AT THE MOMENT there are legal arguments enough to try such a short-cut. And what is more: AT THE MOMENT there simply are no funds for the costs of the appeal- and supreme court proceedings, at least amounting to 50.000 euro.
So we have no choice !
But that not the first consideration. The first consideration is that I, expecting with you a Pilate move by the European Court, do not expect such a move on this point, but rather on the the Art. 103 Charter-point.
And this underlines the need to stop all gaps with respect to this point as solid as possible.
And therefore your further assistance is essential !

best regards,

Nico S.

----- Original Message -----

From: Despotovic, Ruza
To: Nico & Neeltje Steijnen
Sent: Friday, January 11, 2002 1:57 PM
Subject: Fw: From Aldo Bernardini to Nico Steijnen

----- Original Message -----

From: mailservicesnc
To: despot@wish.net
Sent: Friday, January 11, 2002 2:10 PM
Subject: From Aldo Bernardini to Nico Steijnen

With my best regards.

Aldo Bernardini

From: N.H.van Holst <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <vlada@sps.org.yu>
Sent: woensdag 9 januari 2002 21:33
Subject: Fw: further action around the European Court case

Dear Vladimir,

My sympathy lies with you in these days.
This is my reaction on the continuous complaints of Jacobs.

By the way, can you tell me a couple of things:
a) did receive M. the copy of the provisional version of the application, I have sent him with the SPS-delegation ?
b) did you hear any reactions ?
c) what's the reaction on my proposed legal actions (the action for free access against the ICTY and the action against Wladimiroff) ?
d) can you communicate this to M. by phone ?

warm regards,

Nico S.

P.S.: Nico V. and I have decided to summon the ICTY before the end of this week.

The intention is to let coincide the Dutch courtroom proceedings and the beginning of the "Kosovo"-case.

----- Original Message -----

From: N.H.van Holst <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: David Jacobs <david@ShellJacobs.com>
Sent: Wednesday, January 09, 2002 8:54 PM
Subject: Re: further action around the European Court case

> Dear David,
> As you know, the version I have filed is a provisional one. Mick Collins and
> companions are working on a better English one and you and all other have
> all possibilities to improve the content and so to contribute to this
> project.
> Since this is not your choice I will withdraw your name in the definitive
> version, as soon as it is ready.
> This version wil replace the provisional one.
>
> As a consequence, you will also loose every perspective to meet with M.
> personally.
> Since as one of his lawyers in this European Court case you was entitled
> to
> have a free acces to him.
> That was the main reason that I had enlisted you as co-counsel in this
> case,
> for you told me that you intended to have a meeting with M., if possible.
>
> Best wishes,
>
> Nico S.
>
>

van holst en steijnen

From: Mick Collins <cirqueminime@club-internet.fr>
To: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Cc: Krsljanin Vladimir <vlada@sps.org.yu>; Christopher Black <bar@idirect.com>; David Jacobs <david@ShellJacobs.com>
Sent: woensdag 2 januari 2002 03:41
Subject: Re: further action around the European Courty case

Hey, Nico, Happy New Year--and sorry I haven't done more on that material, but I'm not sure I've even been working on the right papers. I really want to help out on this--especially since the English language is my field. So if you could just let me know again where you want the editing, I'd redouble my efforts to hammer out some pithy prose for those empty suits in Strasbourg and The Hague. Stay strong and dig this from Lord David Owen--and this teabag was no friend of Serbia or Yugoslavia--from his Balkan Odyssey about M:

... I had no doubt then, and have never doubted since, that it was the prospect of financial sanctions which Milosevic most feared: the chance of avoiding any further economic misery was too attractive domestically for him to go on humouring Karadzic as he obstructed virtually any deal. As far as Milosevic was concerned, the Bosnian Serbs had protected all their vital interests and in that sense had won. That it was not Greater Serbia in terms of one country stretching from Belgrade to Banja Luka to Knin had not been vital for him since our meetings in Geneva in January. I do not believe he was particularly concerned by the talk of US military action, which continued to be rather unfocused, though it made the useful point that NATO's patience was running out; but so, fortunately, was Milosevic's with the Bosnian Serbs. From this point, 25 April 1993, onwards Milosevic formally gave up Greater Serbia and argued for a settlement on terms a majority in the Security Council could have accepted, and throughout the next two years he did not waver in seeking such a solution. The interests of Serbia and Montenegro from then on were the decisive factor, and he grew more and more disillusioned with Karadzic's lack of courage as a true Serbian leader in the process. In this respect sanctions had worked. Unfortunately, in the US the demonization of Milosevic had reached such a level that administration, Congress and media alike seemed unable to adjust to this new reality and kept talking about Milosevic being committed to a Greater Serbia.

And Nico, note especially the line about how after April 23, 1993, M was acting in compliance with the wishes of the Security Council. And this is the guy who coauthored the Vance Owen Peace Plan which was continuously ignored by the Muslims and finally tossed by NATO after Srebrenica and the Markale.

Anyway, all the best to you and Vlada and the rest of the good guys.

Solidly yours, Mick

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mr. P.M. Kempees
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

re: S. MILOSEVIC v. THE NETHERLANDS, PP31786

2 January 2002

Dear Mr. Kempees,

Herewith I send you first of all the missing pages.
This in duplicate, since I have sent the Registry meanwhile
also a copy of the application by mail, holding, as I presume,
the same fault.
I apologize for this omission.

Secondly I send you my original authority for the representa-
tion of Mr. Milosevic.

And finally I send you a copy of the 31 August 2000 decision
by the Pres. Rb. Den Haag.

As already communicated with you, it is our intention to
replace this application by a gramatically more correct versi-
on in the near future.
As it is also our intention to extend this application with
additional applications with regard to partial subjects.

We cannot give further indications with respect to a time
schedule for this, since communication with Mr. Milosevic is
extremely hampered by the the Hague tribunal.
As is is showed by the enclosed draft-summons to the tribunal.

For us it is now the limit. I refuse to meet with Mr. Milose-
vic any longer under the conditions imposed by the tribunal.
So communication with him is now interrupted till further
notice.

This means that also the further implementation of the provi-
sional application for the main part will be delayed till
further notice.

Yours faithfully,

N.M.P. Steijnen

Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

tel. +30-6956867

fax +30-6957830

the Netherlands

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mr. P.M. Kempees
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

re: S. MILOSEVIC v. THE NETHERLANDS, PP31786

2 January 2002

Dear Mr. Kempees,

Herewith I send you first of all the missing pages.
This in duplicate, since I have sent the Registry meanwhile
also a copy of the application by mail, holding, as I presume,
the same fault.

I apologize for this omission.

Secondly I send you my original authority for the representa-
tion of Mr. Milosevic.

And finally I send you a copy of the 31 August 2000 decision
by the Pres. Rb. Den Haag.

As already communicated with you, it is our intention to
replace this application by a gramatically more correct versi-
on in the near future.

As it is also our intention to extend this application with
additional applications with regard to partial subjects.

We cannot give further indications with respect to a time
schedule for this, since communication with Mr. Milosevic is
extremely hampered by the the Hague tribunal.

As is is showed by the enclosed draft-summons to the tribunal.

For us it is now the limit. I refuse to meet with Mr. Milose-
vic any longer under the conditions imposed by the tribunal.
So communication with him is now interrupted till further
notice.

This means that also the further implementation of the provi-
sional application for the main part will be delayed till
further notice.

Yours faithfully,

N.M.P. Steijnen

Registry of the European Court of Human Rights
Council of Europe
attn. Mrs. M. Pijnenburg
F-67075 Strasbourg Cedex
FRANKRIJK

faxnr. 0033388412730/0033388412762

ref.: 77631/01 - S. Milosevic v. the Netherlands

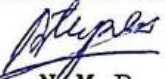
28 January 2002

Dear Mrs. Pijnenburg,

I was very surprised to hear today by phone that my letter to the registry, dated 2 January 2002, holding the missing information asked for by Mr. Kempees by fax, dated 21 december 2001, still has not yet been arrived.

So I send you today the same information by fax, as agreed between us to day, awaiting the arrival of my letter of 2 January 2002, with annexes, at the registry.
My letter, that I sent to the registry nota bene two times, by separate mail !

Yours faithfully,

Mr. N.M.P. Steijnen

FAXNR. +30-6957030

Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

tel. +30-6956867

fax +30-6957830

the Netherlands

Registry
European Court of Human Rights
Council of Europe
F-67075
Strasbourg Cedex
La France

datum 20 December 2001

Dear Sir/Madam,

Herewith I send you an application in the case of:

SLOBODAN MILOSEVIC v. THE STATE OF THE NETHERLANDS

This by fax.

Separately I will send you the same application by mail.

I would ask you to acknowledge receipt of this application.

Sincerely yours,

N.M.P. Steijnen

counsel

van holst en steijnen

From: Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>
To: "Zdenko Tomanovic" <zdenkot@eunet.yu>; "Dragoslav Misa Ognjanovic" <ogmi@eunet.yu>; "David Jacobs" <david@ShellJacobs.com>; "Christopher Black" <bar@idirect.com>; "Christopher Black" <antinato@hotmail.com>; "Branko Rakic" <brankorakic@yahoo.com>; "André Tremblay" <agtremblay@videotron.ca>; <Jaredl@aol.com>; "Prof A. Bernardini" <mailservicesnc@tiscalinet.it>; "Prof M.N.Kuznecov" <annakisa@mtu-net.ru>; "Nico Varkevisser" <office@globalreflexion.org>; "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Cc: "The Voice of Millions" <jkashmir@vsnl.com>; "Tetekin V.N." <tetekin@duma.gov.ru>; "Elena Kuznecova" <elena_abpk@mtu-net.ru>; "Anna Yastrebova" <anna_yastrebova@mtu-net.ru>
Sent: zaterdag 22 december 2001 15:02
Subject: Fw: From Aldo Bernardini

To join or help this struggle, visit:
<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)
<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)
<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan Milosevic)
<http://www.jutarnje.co.yu/> ('morning news' the only Serbian newspaper advocating liberation)

----- Original Message -----

From: van holst en steijnen
To: vlada@sps.org.yu
Sent: Saturday, December 22, 2001 1:20 AM
Subject: Fw: From Aldo Bernardini

Dear Vlada,

I would like to ask you to send around this very important comment of prof. Bernardini to all ICDSM-members. It is very important that everybody think about how to counter these admissibly-traps, he is mentioning. I need as much as possible additional arguments. So that we can use them in an additional application.

The admissibility is now, first of all, by far the most important issue. The more comments I get on it, the better !

But secondly, there are the points, left in the initial application for further elaboration. These are certainly also of the greatest importance !

These questions are:

1. an enumeration - with quotations - of as many examples as possible of the breaches of the praesumptio innocentiae by the judges and prosecutor, by speaking in terms of 'guilty' persons.
(ad 620 application)
2. an enumeration - with further evidence - of as many examples as possible of the tribunal's discriminate PERFORMANCE, by not entering in claims for prosecution of non-Serbs.
(ad 715 application)
3. a complete view of all consistent breaches of their own rules by the tribunal.
(ad 720 application)
4. a further elaboration of the violation of defence rights by the amici curiae-farce.
(ad 724 application)
5. a further elaboration of the violation of defence rights by the tribunal's interference with legal advisers.
(ad 727 application)
6. a further elaboration of the breach of his right of freedom of speech
(ad 731 application)
7. a further elaboration of his art 13-right for an effective remedy. This is, to my opinion, a very important question, since a declaration of inadmissibility would mean that Mr. M. would miss totally the protection of this provision ! And that, while in the case that a domestic court would deal with the same matter and the same indictment, as a concurrent court according to the Statute, would offer such an provision !
8. a further elaboration of the art. 14-provision. An elaboration of all discriminatory elements in the structure and performance of the puppet-tribunal.

And then, last but not least, the correction of the English of the application.
Mick Collins is working on it, but he's a very busy and occupied man, so I finally still need also help with that !

Who takes what issue ?

Can you pass this message also to professor Bernardini, who I am very grateful for his comments !
I look forward for further comments by him and by all other ICDSM-members.

best wishes for all,

Nico S.

----- Original Message -----

From: mailservicesnc
To: n.h.van.holst@freeler.nl
Sent: Friday, December 21, 2001 4:50 AM
Subject: From Aldo Bernardini

Dear friends,

with regard to the excellent draft you have circulated, in the very short time we have, I limit myself to two remarks concerning, so to speak, preliminary (though in different meanings) questions.

First of all I fear the European Court will try to escape the substance of the evident violations of the "human rights" of Mr. Milosevic, *inter alia*, with the argument that according to art. 103 of the U.N. Charter all "U.N. decisions" prevail over every convention, right and so on. If this should be the case, the State of the Netherlands would not have any possibility of opposing the requests of the Hague Tribunal as an "organ" of the U.N. Of course, I think this would be an abusive construction of article 103, which in my view cannot concern concrete "orders" by Security Council, such as the setting up of the Tribunal, and least of all the "orders" by the Tribunal as a derivative (subsidiary) "organ". My answer is in the absolute negative: art. 103 cannot be so extensively construed.

I think in any case that every institution of the U.N., including the abusive Hague Tribunal, must respect human rights, as defined by U.N. documents. The problem is whether such a question could be raised before the European Court or only before a U.N. "organ" (the Committee of the U.N. Covenant on Civil and Political Rights). The case is obviously different for the Netherlands as a contracting part of the European Convention.

Second question: the European Court could try to dismiss the question, by denying every responsibility and every possibility of action by the Dutch State with regard to the Hague Tribunal as an "organ" not subject to the Dutch legal system. This part of your draft is in my opinion very good.

I suggest to consider in addition this argument: in the Fourth Report on States responsibility for the International Law Commission of the U.N. General Assembly the rapporteur, Roberto Ago, suggested (I think 1974) the following art. 12 (I have only the French text):

- "1. Le comportement d'une personne ou d'un groupe de personnes agissant sur le territoire d'un Etat en tant qu'organes d'un autre Etat ou d'une organisation internationale ne peut être considéré comme un fait du premier Etat sur le plan du droit international.
3. Les règles énoncées aux paragraphes 1... sont toutefois sans préjudice de l'attribution à l'Etat de l'omission éventuelle de ses organes au cas où ceux-ci auraient dû agir pour prévenir ou pour réprimer le comportement de la personne ou du groupe de personnes envisagés et ne l'ont pas fait".

This article has not been accepted by the International Law Commission, which simply substituted as article 13:

"N'est pas considéré comme un fait de l'Etat d'après le droit international le comportement d'un organe d'une organisation internationale agissant en cette qualité du seul fait que ledit comportement a été adopté sur le territoire de cet Etat ou sur tout autre territoire soumis à sa juridiction".

But the Commission's text (which I think is up to now the one proposed by the Commission) doesn't exclude Ago's construction. With regard to the collaboration and even complicity of Dutch "organs" in the kidnapping of President Milosevic, it seems to me that Ago's suggestion is still valid.

van holst en steijnen

From: Christopher Black <bar@idirect.com>
To: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>; Jared Israel <jaredi@aol.com>; Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>; TARGETS <redactie@targets.org>; mailservicesnc <mailservicesnc@tiscalinet.it>; André Tremblay <agtremblay@videotron.ca>; David Jacobs <david@shelljacobs.com>; PROF BHIM SINGH <_jkashmir@vsnl.com>; Mikhail Kuznetzov <elena_abpk@mtu-net.ru>
Sent: zaterdag 22 december 2001 21:08
Subject: Re: Milosevic at The Hague - Full Transcript from 11 Dec

Nico, friends

I understand the problems and agree it was best to file what you had to preserve the right to make the application. It is also clear with their rejection of the RTS claim that they will try to do that to us as well unless this is prepared properly with experts (and even then they may just invent some reason to dismiss it out of hand).

I can understand the amount of work and time you put into this. I agree that the Committee has to come to grips with the fact that we can no longer afford to treat this sort of this thing as a second occupation. Someone has to work on this application fulltime for a couple of months or perhaps longer to get the experts, redraft your version, etc and this requires money. It appears that neither David Jacobs, Andre Tremblay, nor I can devote the time needed because of the pressure we are under regarding the political prisoners held by the Rwandan tribunal who also need whatever assistance we can give them and we are swamped with material and work in those cases and they face the same obstacles as M faces before the Hague tribunal.

The Committee has to decide whether money is going to be forthcoming for this work or it is not going to get done properly or at all. That is the simple reality. So far we have depended on the good will of the members to do this work but this cannot continue when this means the loss of a law practice because we are ignoring other work. It takes too long to get that work back if it can be won back at all.

We need money to get someone to do this now fulltime. Can we get it?.

Chris

----- Original Message -----

From: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: "Christopher Black" <bar@idirect.com>
Sent: Saturday, December 22, 2001 8:02 PM
Subject: Re: Milosevic at The Hague - Full Transcript from 11 Dec

- > Chris, All Others,
- > Make it standard that you send all your documents to me via Vlada. Otherwise
- > I can't get in.
- > This was really an awfull lot of work for me, as not used to express my thoughts in English as well.
- >
- > To all of the ICDSM-members I have - again ! - to stress this. T
- > The first point we have to deal with , is the point of the admissibility of
- > the claim . We have experienced last week how the European Court has find
- > a
- > formal excuse not to deal with the claims of the RTS-victims, totally
- > contrary to its own jurisprudence !
- > So it's sure that, when NATO is at stake, the European Court is an unwilling
- > court.
- > And that is the reason that is was absolutely necessary to file this
- > application before the 28th December, that means in this specific
- > pre-Christmas-time, before Christmas, i.e. within the six monts periode
- > after his kidnapping.
- > So we were not going this court it making that easy to dismiss the claim

- on
- > the single ground that we were to late with filing !
  - >
  - > Again , it was an awful lot of work, and I am now very tired and exhausted.
  - > Also by the lack on response and co-operation.
  - > I have filed the application , so saving the deadline, and by that, saving the European Court as a platform for a check on the legitimacy and legality
  - > of what is happening regarding M.
  - >
  - > At the same time I have announced at the registry first of all a better
  - > English version, and secondly the sending of additional applications.
  - >
  - > I the registry's first reaction they offered a term of six weeks for that. But I will certainly ask for longer.
  - > But it is the same here: we must prepare ourselves on nevertheless finishing
  - > the better English version and the additional applications WITHIN the six weeks period from now !
  - >
  - > We can't simply not take the risk, for instance to do that expert work, proposed by you - and I agree fully with the necessity of this, as crucial
  - > (see my own recent mail to all of you) - and to file this after this period
  - > and then the Court hear to say that it was too late !
  - >
  - > So EVERYBODY of the ICDSM must be aware that, as we really intend to save the European Court as an remedy to check what is done by the tribunal, we must get at work immediately.
  - >
  - > So the first question is not WHAT need to done but WHO' is gonna do what !
  - >
  - > I have done, till now, all initiatives on the point of legal proceedings.
  - > In really intend to step aside and give the floor to others !
  - > Falling back on my own business, so negelected completely in the past months.
  - >
  - > best wishes,
  - >
  - > Nico S.
  - >
  - >

van holst en steijnen

From: Christopher Black <bar@idirect.com>
To: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>; Jared Israel <jaredi@aol.com>; Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>; TARGETS <redactie@targets.org>; André Tremblay <agtremblay@videotron.ca>; David Jacobs <david@shelljacobs.com>; mailservicesnc <mailservicesnc@tiscalinet.it>; Mikhail Kuznetsov <elena_abpk@mtu-net.ru>
Sent: zaterdag 22 december 2001 03:11
Attach: Steijnen Final Version for ECHR.wps
Subject: European Court Application

Friends

I have spent several hours going through the first 160 sections of Nico's application.

I think we should hold off filing this for a few days if it was going to be filed soon for these reasons:

The english really needs someone who can go through this patiently and who understands the legal concepts Nico writes about and his facts in support. I have edited the first 160 sections only at this point and I could spend more time on those to really get the essence of what the Dutch must say.

The editing of the balance will take some days by someone who has that time..

Secondly, it is my view (as set out in my notes inserted into the text) that we need to file if permissible, affidavits of legal scholars and writers containing their expert testimony regarding the legality of the tribunal, the lack of jurisdiction or power in the Security Counsel to create it, and the structure and financing of the tribunal and it its ruiles of procedre, evidence and detention. I don't think we can just say that they exist and support our view. The other side will merely say the opposite and where will we be? We need legal scholars they cannot ignore very easily. I don't think any one has yet put before the tribunal or any othe forum the expert testimony of legal scholars on this issue. It is time to do so.

I have the same opinion with respect to the state of Dutch law on the rights of non-citizens held on Dutch soil, and the structure, financing, and control of the tribunal as well as its rules of procedure, evidence and detention.

This requires time to locate these scholars and get their material and probably requires money. If we cannot do this then I am afraid that no matter how hard Nico works on this and developing his arguments the application will be refused. it is clear from the work Nico put into this that this is a major project and a very signiffigant one. His arguments are well made and set out at length but I do not see how he can argue alone without the support of experts.

I know there are considerations of time and money to be considered. I am willing to debate this but I urge that we consider getting more support for Nico in making his arguments and preparing a proper translation.

Chris

COUR EUROPEENNE
DES
DROITS DE L'HOMME

CONSEIL DE L'EUROPE
STRASBOURG

EUROPEAN COURT
OF
HUMAN RIGHTS

COUNCIL OF EUROPE
STRASBOURG

Mr N.M.P. STEIJNEN
Advocaat en Prokureur
Couwerhoven 52-05
NL-3703 ER ZEIST

ECHR-PO
NM/PK/mp

21 December 2001

27621/01
Our Ref. *27621/01* 27621/01

Your Ref. S. Milošević v. the Netherlands

Dear Sir,

The Registry of the European Court of Human Rights has received your fax message of 20 December 2001, from which it appears that you intend to lodge an application with the Court on behalf of your client Mr Slobodan Milošević. This provisional application has been given the above file-number, to which you must refer in any further correspondence relating to this case pending its registration as a formal application.

I should inform you that the pages 7, 10, 23, 65 and 114 of the Annex to your application were not included in your fax and that it did not contain a copy of the decision taken on 31 August 2000 by the President of the Hague Regional Court (*Arrondissementsrechtbank*). I have further noted that no authority for the representation of Mr Milošević by you or the other seven persons mentioned in your application has been submitted.

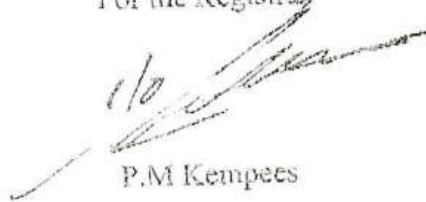
The date of your first letter will normally be considered as the date of lodging of the application if the necessary supplementary documentation, including the original application form and an original, duly completed and signed authority for the representation of your client, reaches the Court without undue delay. You should therefore submit the outstanding documents at your earliest convenience and not later than six weeks after the date of the present letter. Otherwise you run the risk that the Court will not accept the date of your first letter as the date on which the application was lodged and may consequently conclude that the six-month time-limit for the submission of applications under Article 35 § 1 of the Convention has not been complied with.

J.

→ 005338841 2018

In any event, if you do not respond to this letter or any subsequent one from the Registry within one year of its dispatch to you, your complaints will be taken to have been withdrawn and the file opened in respect of your provisional application will be destroyed.

Yours faithfully,
For the Registrar

P.M Kempees

Encs: Text of Rules 45 and 47 of the Rules of Court
8 Authority forms (for legal representation)

RULES OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

Chapter II Institution of Proceedings

Rule 45 (Signatures)

1. Any application made under Articles 33 or 34 of the Convention shall be submitted in writing and shall be signed by the applicant or by the applicant's representative.
2. Where an application is made by a non-governmental organisation or by a group of individuals, it shall be signed by those persons competent to represent that organisation or group. The Chamber or Committee concerned shall determine any question as to whether the persons who have signed an application are competent to do so.
3. Where applicants are represented in accordance with Rule 36, a power of attorney or written authority to act shall be supplied by their representative or representatives.

Rule 47 (Contents of an individual application)

1. Any application under Article 34 of the Convention shall be made on the application form provided by the Registry, unless the President of the Section concerned decides otherwise. It shall set out

- (a) the name, date of birth, nationality, sex, occupation and address of the applicant;
  - (b) the name, occupation and address of the representative, if any;
  - (c) the name of the Contracting Party or Parties against which the application is made;
  - (d) a succinct statement of the facts;
  - (e) a succinct statement of the alleged violation(s) of the Convention and the relevant arguments;
  - (f) a succinct statement on the applicant's compliance with the admissibility criteria (exhaustion of domestic remedies and the six-month rule) laid down in Article 35 § 1 of the Convention; and
  - (g) the object of the application as well as a general indication of any claims for just satisfaction which the applicant may wish to make under Article 41 of the Convention;
- and be accompanied by
- (h) copies of any relevant documents and in particular the decisions, whether judicial or not, relating to the object of the application.

2. Applicants shall furthermore

- (a) provide information, notably the documents and decisions referred to in paragraph 1 (h) of this Rule, enabling it to be shown that the admissibility criteria (exhaustion of domestic remedies and the six-month rule) laid down in Article 35 § 1 of the Convention have been satisfied; and
- (b) indicate whether they have submitted their complaints to any other procedure of international investigation or settlement.

3. Applicants who do not wish their identity to be disclosed to the public shall so indicate and shall submit a statement of the reasons justifying such a departure from the general rule of public access to information in proceedings before the Court. The President of the Chamber may authorise anonymity in exceptional and duly justified cases.

4. Failure to comply with the requirements set out in paragraphs 1 and 2 of this Rule may result in the application not being registered and examined by the Court.

5. The date of introduction of the application shall as a general rule be considered to be the date of the first communication from the applicant setting out, even summarily, the object of the application. The Court may for good cause nevertheless decide that a different date shall be considered to be the date of introduction.

6. Applicants shall keep the Court informed of any change of address and of all circumstances relevant to the application

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

AUTHORITY¹ (Rule 36 of the Rules of Court)

I, ...

.....
(name and address of applicant)

hereby authorise .....

.....
(name, address and occupation of representative)

to represent me in the proceedings before the European Court of Human Rights, and
in any subsequent proceedings under the European Convention on Human Rights,
concerning my application introduced under Article 34 of the Convention against

.....
(respondent State)

on .....

(date of letter of introduction)

.....
(place and date)

.....
(signature of applicant)

I hereby accept the above appointment

.....
(signature of representative)

**1. This form must be completed and signed by any applicant wishing to be represented
before the Court and by the lawyer or other person appointed.**

To: n.h.van.holst@freeler.nl
 Sent: Friday, December 21, 2001 4:50 AM
 Subject: From Aldo Bernardini

Dear friends,

with regard to the excellent draft you have circulated, in the very short time we have, I limit myself to two remarks concerning, so to speak, preliminary (though in different meanings) questions.

First of all I fear the European Court will try to escape the substance of the evident violations of the "human rights" of Mr. Milosevic, *inter alia*, with the argument that according to art. 103 of the U.N. Charter all "U.N. decisions" prevail over every convention, right and so on. If this should be the case, the State of the Netherlands would not have any possibility of opposing the requests of the Hague Tribunal as an "organ" of the U.N. Of course, I think this would be an abusive construction of article 103, which in my view cannot concern concrete "orders" by Security Council, such as the setting up of the Tribunal, and least of all the "orders" by the Tribunal as a derivative (subsidiary) "organ". My answer is in the absolute negative: art. 103 cannot be so extensively construed.

I think in any case that every institution of the U.N., including the abusive Hague Tribunal, must respect human rights, as defined by U.N. documents. The problem is whether such a question could be raised before the European Court or only before a U.N. "organ" (the Committee of the U.N. Covenant on Civil and Political Rights). The case is obviously different for the Netherlands as a contracting part of the European Convention.

Second question: the European Court could try to dismiss the question, by denying every responsibility and every possibility of action by the Dutch State with regard to the Hague Tribunal as an "organ" not subject to the Dutch legal system. This part of your draft is in my opinion very good.

I suggest to consider in addition this argument: in the Fourth Report on States responsibility for the International Law Commission of the U.N. General Assembly the rapporteur, Roberto Ago, suggested (I think 1974) the following art. 12 (I have only the French text):

- "1. Le comportement d'une personne ou d'un groupe de personnes agissant sur le territoire d'un Etat en tant qu'organes d'un autre Etat ou d'une organisation internationale ne peut être considéré comme un fait du premier Etat sur le plan du droit international.
3. Les règles énoncées aux paragraphes 1... sont toutefois sans préjudice de l'attribution à l'Etat de l'omission éventuelle de ses organes au cas où ceux-ci auraient dû agir pour prévenir ou pour réprimer le comportement de la personne ou du groupe de personnes envisagés et ne l'ont pas fait".

This article has not been accepted by the International Law Commission, which simply substituted as article 13:

"N'est pas considéré comme un fait de l'Etat d'après le droit international le comportement d'un organe d'une organisation internationale agissant en cette qualité du seul fait que ledit comportement a été adopté sur le territoire de cet Etat ou sur tout autre territoire soumis à sa juridiction".

But the Commission's text (which I think is up to now the one proposed by the Commission) doesn't exclude Ago's construction. With regard to the collaboration and even complicity of Dutch "organs" in the kidnapping of President Milosevic, it seems to me that Ago's suggestion is still valid.

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <vlada@sps.org.yu>
Sent: vrijdag 21 december 2001 16:20
Subject: Fw: From Aldo Bernardini

Dear Vlada,

I would like to ask you to send around this very important comment of prof. Bernardini to all ICDSM-members. It is very important that everybody think about how to counter these admissibly-traps, he is mentioning. I need as much as possible additional arguments. So that we can use them in an additional application.

The admissibility is now, first of all, by far the most important issue. The more comments I get on it, the better !

But secondly, there are the points, left in the initial application for further elaboration. These are certainly also of the greatest importance !

These questions are:

1. an enumeration - with quotations - of as many examples as possible of the breaches of the praesumptio innocentiae by the judges and prosecutor, by speaking in terms of 'guilty' persons.
(ad 620 application)
2. an enumeration - with further evidence - of as many examples as possible of the tribunal's discriminate PERFORMANCE, by not entering in claims for prosecution of non-Serbs.
(ad 715 application)
3. a complete view of all consistent breaches of their own rules by the tribunal.
(ad 720 application)
4. a further elaboration of the violation of defence rights by the amici curiae-farce.
(ad 724 application)
5. a further elaboration of the violation of defence rights by the tribunal's interference with legal advisers.
(ad 727 application)
6. a further elaboration of the breach of his right of freedom of speech
(ad 731 application)
7. a further elaboration of his art 13-right for an effective remedy. This is, to my opinion, a very important question, since a declaration of inadmissibility would mean that Mr. M. would miss totally the protection of this provision ! And that, while in the case that a domestic court would deal with the same matter and the same indictment, as a concurrent court according to the Statute, would offer such an provision !
8. a further elaboration of the art. 14-provision. An elaboration of all discriminatory elements in the structure and performance of the puppet-tribunal.

And then, last but not least, the correction of the English of the application. Mick Collins is working on it, but he's a very busy and occupied man, so I finally still need also help with that !

Who takes what issue ?

Can you pass this message also to professor Bernardini, who I am very grateful for his comments ! I look forward for further comments by him and by all other ICDSM-members.

best wishes for all,

Nico S.

----- Original Message -----
From: mailservicesnc